

Gönülden esintiler

كوكب

ΚΕΥΚΕΒ = ΥΟΛΔΟΖ

كواكب

ΚΕΥΑΚΟΒ = ΥΟΛΔΟΖΛΑΡ

KAYAN "YILDIZ" lar

NECDET ARDIÇ

İRFAN SOFRASI

NECDET ARDIÇ

TASAVVUF SERİSİ (17)

Gönülden esintiler

كوكب

KEVKEB YILDIZ

كواكب

KEVÂKÎB YILDIZLAR

KAYAN "YILDIZ" lar

NECDET ARDIÇ

İRFAN SOFRASI

NECDET ARDIÇ

TASAVVUF SERİSİ (17)

**DALMAĞA ÇALIŞ BAHR-I ZÂTINA.
ÇIKIVER HER DEM ERENLER KATINA.
ERERSİN ELBET MÂNÂYI BÂTINA,
ERENLER YANIN DA EDEP YA HUU.**

ÖN SÖZ

Muhterem okuyucum, okuma zahmetine katlanacağınız bu kitap, gerçekten yaşanan bir hayat hikâyesinden alınmış ibret verici ve kişinin hayat tecrübesini arttırıcı bir mahiyete sahiptir, umarım sizlere de faydalı olur. Bilhassa, (seyr-i sülûk) hakk yolunda yürümeğe çalışanlara ibret olabilecek mahiyette'dir.

Tevhid yolunda kişi nereye gelirse gelsin, bu geldiği yerlere bakarak sakın halini değiştirmesin, devamlı olarak kendini kontrol etsin. Bu yolda nefsin öyle hileleri vardır ki; kolay, kolay ayırt edilmesi adeta, mümkün değildir.

Her hikâyenin kendine has şartları olduğu bilinen bir gerçektir. Bu hikâyenin de kendine has bir seyri vardır. Bu kitabın yazılması, hikâyenin başlangıcından beri elimizde, arşivimizde, toplanan yazı ve belgeler-malzemelerin sağda solda ziyan olup gitmemesi ve bizden sonrakilere bir hatıra ve tecrübe vesilesi olması ve bunların bir araya getirilip toplu halde değerlendirilebilmesi için bu çalışmalar yapıldı.

Gayemiz kimseyi üzme ve incitme değildir. Bu kadar uzun emek ve zaman harcayarak meydana getirilmiş olan o yazıları böylece değerlendirmiş olma yoluna gittim.

Bu kitabın içinde geçen gerçek isimler gizlenip, herhangi bir olumsuzluğa sebebiyet verilmemesi için'de başka isim ve sıfatlarla ifade edilerek-değiştirilerek sunulmağa çalışılacaktır.

Bu hikâyedeki isimler değişecek demiştik. Yer isimleri,olarak tasavvuf lüğatında geçen (CABULKA) "En uzak doğu'da bin kapısı olan efsanevi bir şehir. (CABULSA) ise en uzak batı'da bulunan bin kapısı olan efsanevi bir şehir imiş. Yer isimleri bunlar olacak.

Kişi isimlerine gelince: (cabulka) şehrinde en doğu'da yaşayan, (Nakişçı Baba) ve (Nakişçı anne) dir.

Diğerlerine gelince (Cabulsa) şehrinde en batı da yaşayan (Kevkeb-yıldız) ve (yolcu)dur. Kişi isimleri de bunlar olacak.

Muhterem okuyucum: Bu kitap ve içindekiler bizim için de büyük tecrübe ve biraz da hüznün kaynağı oldu. Uzun denecek bir eğitim ve hizmet sürecinden sonra böyle bir neticeye ulaşmak gerçekten bizim için de oldukça zor oldu. Bu yüzden süreci mümkün olduğu kadar kısa atlatmağa gayret ediyoruz.

Cenâb-ı Hakk cümlemize kolaylıklar, hayırlar ve gönül huzuru versin.

İlâhi bu kitaptan meydana gelecek mânevi hasılayı, evvelâ Efendimiz (s.a.v.) min mübarek Rûhlarına hediye eyledim. Onlardan artan sevapları Peygamberlerin de Rûhlarına hediye eyledim. Özellikle de bu hikâye de epey yıpranan ve büyük sıkıntılar geçiren Nakişçı anne'nin, anne babasının ve bütün yakınlarının ve geçmişlerinin de rûhlarına. Bütün gariplerin de Rûhlarına hediye eyledim kabul eyle yarabbî.

Sevgili okuyucum: bu kitabın yazılışında düzenlenişinde basılışında, tüm oluşumun da emeği ve hizmeti geçenleri sayđı ile yadet, geçmişlerine de hayır

dua et, Allah (c.c.) gönlünde feyiz kapıları açsın.
Hakk'tan her birerlerimize yardım etmesini,
gayret, gönül açıklığı ve Rûh derinliği vermesini niyaz
ederim. **Bu kitap iki bölümden oluşacaktır.**

(01/02/2008) Nakışçı Baba Cabulka:

:BİRİNCİ BÖLÜM:

BİSMİLLÂHİRRAHMÂNİRRAHİYM:

﴿٤﴾ اذ قال يوسفُ لآبِيهِ يَا أَبَتِ انِّي رَأَيْتُ أَحَدَ
عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ ﴿٤﴾

4. Bir vakit ki, Yusuf babasına demişti: Ey babacığım!.
Muhakkak ben -rüyâmda- on bir yıldız ile güneşi ve ayı
gördüm, onları bana secde ederlerken gördüm.

Görüldüğü gibi bu kitab ismini (Kûr'ân-ı Kerîm
Yûsuf Sûresi (12/4) Âyetinden almıştır.

Hadiseler, (1998) senesinin başlarında (Cabulsa)
dan gelen bir telefon ile başlamaktadır.

Telefonun Cabulsa tarafında olan nazik ve
hüzünlü bir hanım sesi kendisini tanıtarak hatırımızı
soruyordu. Ve devam ediyordu, bir vesile ile sizin bazı
kitaplarınız eline geçmiş olan (ZxxxxxAnnemiz) bunları
okuyabileceğimizi bizlere tavsiye etmiş sizlerle
görüşebileceğimizi de söylemişti. Diye devam ediyordu
ve arama sebebinin bu olduğunu bidirdikten sonra da!
Ne yazık ki yakın bir geçmişte (ZxxxxxAnnelerini)
kaybettiklerini söylediler. Ve üzüntülerinin bundan
olduğunu bildirdiler.

Bunun üzerine bizde, kendilerine baş sağlığı diledikten sonra, guruplarını bozmamalarını yollarına devam etmelerini tavsiye ve sabır diledikten sonra konuşmamız sona erdi. Daha sonra yeni çıkan kitaplarımızdan da kendilerine göndererek, böylece tanışılmış oldu. Arada yine istişari mânâda görüşmeler oluyordu.

Aradan bir müddet geçtikten sonra, bir seyahat şirketinin Sûriye ve Irak'a seyahat düzenlediği ve bizimde katılıp katılamıyacağımız bildirildi, biz'de (Nakışçı Baba-Nakışçı Anne) katılabileceğimizi bildirerek muamelelerin yapılabilmesi için pasaportlarımızı şirkete verdik.

Nihayet seyahat tarihi geldi biz'de otobüsün kalkacağı yere geldik bizden başka (30) kişi kadar daha yolcu vardı. Ancak seyahat devam ederken yolcuların içinden (3) kişiye daha yakın oluyorduk, sonra tanıştık'ki (Cabulsa) dan bizi arayan muhterem kişi (Fexxxx)H.ve yakın arkadaşları imişler. Böylece bu seyahatimiz güzel geçiyordu sonra tabii her şey gibi o yolculuk ta bitti, sonra herkes yerlerine döndü.

Bu seyahatten sonra davet edildiğimiz,(Cabulsa) ya hafta sonu tatillerinde gidip gelmeye başladık, ayrıca o gurupta olan başka bir kardeşimiz de bize iltihak etti, daha sonra da bütün gurup bizlere iltihak ettiler böylece (Cabulsa) ya daha sık gider gelir olmuşuk.

Sohbetler devam ediyorken her kes kendi idrak ve kabiliyet-i nispetinde yol almağa devam ediyor ve çevremiz genişliyordu. İşte bu süreç içerisinde bir kişi (Kevkeb) biraz daha ilgili gibi görünüyordu, arada sorular sorarak anlayamadıklarını anlamağa çalışıyordu.

Bizde kendisine gereken yardımı yapıyorduk. Günler böyle çalışmalarla geçiyordu. Belirli bir müddet sonra (kevkeb) in eşi (yolcu) da kervana iltihak ederek, çalışmalara katılmış oldu. Böylece onlarda kervana katılarak kendilerine yeni bir

yaşam yolu açılmış oldu. Böylece yeni hayat ve çalışmalarını devam etmeye başladı.

Konumuzda ki, şahıslar söz konusu olduğundan, bu kitapta sadece onların halinden bahsedilecektir. Ve kendilerinden ilk gelen arşivimizde bulunan yazılarından başlayarak cereyan etmiş olan bütün bu seyr-i İki bölüm halinde kayda alacağım.

Birinci bölüm: Başlangıçtan, tören gecesine kadar olan bölüm.

İkinci bölüm: ise törenden sonraki bölüm olarak belirtilecektir. Neticede okuyanlar hür iradeleri ile tarafsız bir değerlendirme yapabilsinler.

Kayıtlı olan belgeler aşağıdaki mektupla başlamaktadır.

17 Nisan 2000

Esselamü Aleyküm ve Rahmetullahi ve Berekatühü
Efendim,

Saygılarımı sunarım. Bu garip İzmir'den emekli öğretmen "Kevkeb" izin verirsiniz zuhuratlarımı arzedecektim. Ne zaman geleceğinizi bilemediğim ve nefsimin bu zuhuratlarla meşgul olmasına mani olmak için onları hemen kayıttan silmeğe çalıştığım size yazmağa karar verdim.

1.cisi Arxxxxxx kardeşim telefonda şöyle bildirmişti: "Kevkeb", sen ve ben ve de Fexxxx bir ekmekçi dükkânının önünde biraraya geldik. Sadece senin elinde bir dilim ekmek vardı." Arkadaşım bunu haber verdikten 15 dakika sonra Fexxxx hanım bana telefonda siz, değerli hocamın İzmir'den ayrılırken benim için "Kevkeb" hanım derslerine İrfan Mektebi

isimli kitabımın 57. sahifesindeki iki ayeti kerimeyi de ilâve etsin” dediğinizi bildirdi. Çok sevindim. Yüce Allah’a hamdettim. Ağlayarak derslerime o iki ayeti de ilâve ettim.

2.cisi Aşure günüydü. Peygamber Efendimiz (s.a.v.)in hadisi şeriflerinden öğrendiklerimle o günü Rabbimin rızasını umarak değerlendirmeyi amaçlamıştım. Fakat bazı olaylar, sözler sonunda kalbim kırılmış, yaralanmış, üzülmüştüm. Nefsimin kışkırtıcı, şeytanın vesveselerine karşı Rabbimden yardım isteyerek namazla, niyazla, zikirle mücadele ediyordum. Teheccüdden sonra sabah ezanına kadar olan vakitte enerjimi daha çok harcayacağım bir meşgale ararken, Hacı Bekir Sıdkı Visali Hazretlerinin ledün ilmiyle yazdığı kasideleri okumaya başladım himmet isteyerek. Sabah namazımı kılmaya hazırlanırken içimde latif rüzgarların esmeğe başladığını hissettim. Biraz sonra da o rüzgarlar gözlerimden rahmet olarak iniyordu.

Elhamdülillah namazımı kılıp hemen yattığımda hocam, rüyamda derin bakışlı, sarıklı bir zatla karşı karşıya idim. O iki beyit söylüyor, ben de arkasından iki beyit söylüyordum. Ama ne söyleştığımızı hatırlamıyordum. Zira çok heyecanlanıyordum.

Efendim, yıllar önce Hacı annemin evini arkadaşarımla temizledikten sonra Hacı annem yatak odasının penceresinde duran küçük bir fotoğrafı göstererek “Bu zat kim biliyor musun?” diye sormuştu. “Hayır, anneciğim” demiştim. Bana “O gördüğün zat Şuca’eddin Uşşaki Hazretleri” buyurmuştu. İşte hocam, o çok net olarak gördüğüm zat, bu Hazretti.

Daha sonra karşımda çok heybetli bir zat beni imtihan etti. Heybetinden korkup başımı kaldırıp bakamıyorum. Aynı zat mı idi, yoksa başka bir zat mı

bilemiyorum. Bana imanın derecelerini sordu. Ben de 6 derecesi vardır. İmanı kavli, imanı akl-i, imanı kalbi, imanı hali, imanı şuhudi, imanı vucudi diye cevaplandırdım.

(Hocam bu arada çalışmalarımın sizi haberdar edeyim. Cemaatimize verdiğim ilk sohbet, sizin kitabınızdan hazırladığım iman ve ikan idi. Son olarak da Salat isimli kitabınızdan namazın hakikatlerini Yüce Allah'ın bildirdiği kadarıyla anlatmaya çalıştım.)

Evet hocam, sadece sesini duyup bakamadığım zatın sorularını cevapladıktan sonra, bir mekanda arkadaşların arasında oluyorum. Üzerinde Besmele şerifini çok iyi gördüğüm yazılı bir kağıt havadan bize doğru geliyor.

Yanımdaki arkadaşım almak istiyor, ama kağıt bana geliyor. Bu bir davetiye imiş. Ama okuyamıyorum, üzerinde üç tane nur damlaları var. Ağlayarak alıyor, öpüyorum, ellerimle kalbime bastırıyorum. Uyandığımda hala ağlıyordum. Ve onu kimseye vermem diye bağıırıyordum.

Efendim eşim Yolcu Bey, kızım Bxxxx, oğlum Ali xxxxxx ve bu garib "kevkeb" size ve "Nakışçı" hanıma selamlarımızı iletiriz. Edebe aykırı bir kelâm yazdı isem af dilerim.

17 Nisan 2000 Tel. 228 79 12 Kevkeb xxxxxx
Adres: xxxxxxxxxxxx: Bxxxxxx – Cabulsa

27.04.2000

Ve aleyküm selâm ve rahmetullahi ve berekâtühu
Muhterem "Kevkeb" hanım, göndermiş

olduğunuz mektubunuz elime 23 nisan günü geçti. Bizleri unutmadığınız için sağ olun, var olun, memnun olduk.

Mektubunuzu okudum, yazdıklarınız olduğa güzel Şeyler, hayat, "eğer idrak edilmezse" gecesi ve gündüzü ile bir r'yadan ibarettir. Kim ki vaktiyle bu r'yadan uyanabilirse o kimse çok büyük hayra nail olmuştur. Hayat yolunda yaŐadıkça görülen güzellikler olduğu gibi zorluklar da vardır. Ancak Hakk'ın lutfu bu zorlukları kolaylığa döndürür. Ayette belirtildiği "**inne meal sri ysran**" dan yardım alırsak yklerimiz daha hafiflemiŐ olur. "**lykellifullahe nefsen illa vs'aha**" buyuran Rabbimiz ekemeyeceğimiz yükü de yüklemez, aksi halde haksızlık olur. Ancak bizler dayanma gücümüzü ve gayretimizi gerçek yönüyle kullanmak zorundayız.

"Ahsen-i Takvim" (en güzel kıvam ve oluşum)da meydana getirildiğimiz bu alemde, aynı zamanda bunun eğitimini de almak ve yaŐamak zorundayız. Aksi halde bir hayal aleminden bir başka hayal alemine geçmiş oluruz, "**Adem'in yer yüzüne ayak basması**" yani! Manayı Adem-i bizim vücud yeryüzü toprağına indirememiŐ oluruz. Bu hakikat gerçekleŐmeden hayal aleminden çıkıŐ mümkün değildir.

Şeriat, tarikat, hakikat, marifet idrakli yaŐamın dört mertebesidir. Bunların açık seçik halleri yaŐanıp tadılmadığa "**İnsan**" gerçek hüviyetini ortaya çıkaramaz, batında kalır, bu halde de gizli hazine meydana çıkarılmadığından kişi kendi nefesine zulmetmiŐ olur ki bu da çok büyük piŐmanlıđa sebep olur.

Şeriat = Muamelat, fiil mertebesidir.
Tarikat = Muhabbet, duygu ve ie dnmeğe baŐlangıçtır.
Hakikat = (Marifet-i nefis) Kendine dönmek

ve tanımaktır.

Marifet = Marifetullah, Allahı tanımaktır.

Ancak böyle bir eğitim neticesinde kişi gerçek ilâhi kimliğini bulur. Bunların dışında bir çalışma insân-ı ya sadece "şeriat" yani muamelâta, yahut duygusallıkta, yahut beşeri benlikte bırakır. **"Nefsini bilen Rabb'ı nı bilir"** hükmü ne kadar geniş ufuk açmaktadır.

1. Üç dostun ekmekçi dükkânı önünde buluşması: ekmek bilindiği gibi "ana" gıdadır. Marifetullah da bâtın âleminin ana gıdasıdır, hepinizin bu gıdaya talip olduğunuzu belirtiyor olmalı. Zaten de öylesiniz. Bir dilim ekmek hemen yenmeğe hazır gıda olduğundan, o gün size bâtın âleminden bir ikram olduğunu ifade edebilir. Bu babda Fexxxx hanımın da geçmişte gördüğü bir fırıncılık zuhuratı vardır, yavaş yavaş inşaallah tahakkuk edecektir.

(57) 5 – 7 sayfa = o rakkamda (sayıda) bir beş, bir de yedi sayısı vardır, toplamı on iki eder ki o kitabın da kemâlidir. Beş (Hazarat-ı hamse) yedi (etturu seb'a) dır, inşaallah tamamının tahakkuku mümkün olur. O âyetleri düşünerek ve yaşamağa çalışarak idrâk etmek gerekir.

2. "Aşure günü" (Aşera) yani onuncu gün, 10 uncu mertebe (Tevhid-i Sifat) tır, İnşallah yolumuz oraya doğrudur.

Tevhid mertebeleri Hazarat-ı hamse'de kişi nefsânî oluşumlarından yavaş yavaş temizlenmiş ve dışa dönük, yani afakı tanımaya başlaması lâzımdır. Bu yüzden zâhir meselelerin iyi veya kötü tanımlanan hususların tesiri altına mümkün olduğu kadar girmeyip etkilenmemeye çalışmalıdır. Her hangi bir hadisenin ne kadar etki alanı içine giriyorsa daha henüz o derece nefsi varlığı kendinde hüküm sürüyor demektir.

Hangi mertebeye gelirsek gelelim, nefsimiz de bizimle oraya geldiğinden o bilgileri o da öğrenmekte ve bize o yönden saldırabilmektedir. Onu ancak irfaniyetle ve yapılan şeylerin neticede onun da menfaatine olduğunu anlatmak suretiyle onu kendimize düşman değil, dost edinmek yoluyla yardımını almış oluruz. Böylece bizi gerilere çekmeğe çalışacağı yerde itici güç olmağa ve hızlı yol almamıza sebep olacaktır. Bu da ancak irfaniyetle mümkün olabilir.

O zatla karşılıklı ikişer beyit söylenmesi biri zahir, biri batın ifadeli manaların aktarılması olabilir. Her ne kadar ne söylenildiği hatırdan kalmamış ise de zaman içinde o mânâdaki bilgiler zuhura çıkar, çünkü batında kayda geçmiştir.

(Şüca'eddin Uşşakî) Dininde, nefesine karşı cesur, Rabb'ına karşı muhabbetli diye düşünebiliriz. Bu mânâ o isim altında mânâda size zuhur etmiş, fiilde de nasib alıyordur inşallah.

İmanın sayılan 6 derecesinin ayrı ayrı yaşam halleri de vardır, ancak bunların geçilmesi neticede "İkan"a ulaşılması irfan ehli için gerekmektedir. Yaptığınız çalışmalar zaten bunu da gösteriyor. Araştırmacı olarak meseleleri ezbere değil de müşahede haliyle anlamağa çalışırsak bizlere çok büyük ufuklar açacaktır, devam edin. Allah idrâkinizi arttırsın.

Havadan bir kağıdın "içinde besmele olan" size gelişi bâtın âlemine doğru davetiyedir. Bilindiği gibi besmele aynı zamanda her şeyin anahtarıdır. Bu anahtarın size verilmesi, vakti geldikçe inşallah her kapının açılacağı müjdesi olabilir. Ancak çok acele etmeden ve de gaflete düşmeden her iki dünyanın da hakkını vererek yaşamağı sürdürerekten. (**etteenni minerrahmani**) kaidesinde yaşamaktan geçer.

M. kevkeb hanım ancak zaman bulup cevaplandırmağa çalıştığım yazılarım sizin için inşaallah faydalı olur ümidindeyim, her ne zaman olursa tekrar yazabilirsiniz..

Size ve Sayın yolcu beye sonsuz sevgi ve saygılarımı sunar, kızınız Bxxxx'ın ve oğlunuz Ali Hixxxx'in de gözlerinden öper buldukları her türlü halde başarılı olmalarını niyaz ederim. Bâki selâmlar ailece dünya ve ahirette saadet içinde olmanızı temenni ederim. Ayrıca Nakışçı hanımın da sonsuz selâmları vardır.

Ayrıca Yolcu beyinde gönlüne, gönlünün enginliği kadar muhabbetullah, muhabbeti resûlullah ve muhabbet-i Pîrân dolmasını niyaz ederim.

El fakîyr, Nakışçı Baba:

02.06.2000

Esselamü aleyküm ve Rahmetullahi ve berekatuhü

Muhterem hocam,

Bizler sizlerin uzun yollardan perdelerimizi açmaya gelmenize çok sevindik. Gönlümüz sizlerle daha sık beraber olmayı diler. Efendim bir sohbetinizde de müşahede ehli olmanın adabını, inceliklerini formülünü izah eder misiniz?

Saygılarımla, "Kevkeb"

18.02.2000

Esselamü aleyküm ve Berekâtühü

Efendim, saygılarımı sunarım. Yüce Allah'a hamdedirim ki sizin gibi değerli bir büyüğümüzle birlikte olma fırsatı verdi. Yüce Allah sizlerden razı olsun. Muhterem Hacı ağabey size rüyalarımı anlatarak nerelerde hata ediyoruz. Malum kul kusursuz olmaz. Seyri süluk yolunda takıldığımız yerler nereleri, işte bunları sizden rica ediyorum. Hacı anneme rüyalarımın kısacık olduğunu sıkılarak arzedince, o da bu garibi üzülme, kısa yoldan gidiyorsun diye gönlümü hoş ederdi.

1. Bundan yaklaşık üç ay önce idi. Rüyamda bir kalabalığın içinde, ıslık ıslık bir meydanda bulunuyorum. Birden gökyüzünde bir uğultu, bir hareket işitiyoruz. Hepimiz başımızı çevirip gökyüzüne baktığımızda uzakta 3 yıldız ve aralarında 3 kılıcın döne döne gelmekte olduğunu görüyoruz. Herkes kaçıyor. Meydanda yalnız kalıyorum.

Üç yıldız ve kılıçlar başımın üstünden geçerken birden kalıbım büyüyor. Gözlerimler onları takip ediyorum. Daha sonra uzaklaşarak gözden kayboluyorlar

Duxxx kardeşimizin iletlediği : "Kevkeb" hanım bahçeli, geniş ve bahçesi de dahil sarı halılarla kaplı bir evin önünde duruyorsunuz. O ev sizinmiş ve beni davet ediyorsunuz.

Faxxx kardeşimin iletlediği : "Kevkeb" abla evinizde, simsiyah bir salonun kapısında oğlunuz Ali Hixxxxle birliktesiniz. O salonda sohbet veriyormuşsunuz ve beni de davet ediyorsunuz.

Ben korkup girmem oraya diyorum. Siz oğlunuzla içeri girip kayboluyorsunuz.

Sexxx kardeşimizin ilettiği : "Kevkeb" abla bana bir mektup yazdırıyorsunuz. O mektubu Havrandaki mürşidim Rıxxxx Efendiye götürmemi istiyorsunuz. Mektupta sadece şöyle diyorsunuz: Yaz Sexxx, ben yüce Allahın Ebrar kullarından olmak istiyorum.

Anneciğimin ilettiği : Kızım ben dersimi yapıyordum. (Nakşibendi tarikatine mensuptur.) Sen elinde iri taneli siyah bir salkım üzümle geliyorsun. Üç beş tane koparıp, anneciğim şunları yiyiver diyorsun. Ben de dersim bozulur diye almıyorum. Israr ediyorsun. Elimi uzatıyorum, alamadan uyanıyorum.

Anneciğimin ilettiği : Kızım sen ve eşin çok geniş tertemiz bir caddede yürüyerek derse gidiyormuşsunuz. Biz de babanla arkanızdan geliyoruz. Sonra baban bizde ayrılıyor ve arkamızdan bakıyor. Siz önden hızlı hızlı, ben de arkadan size yetişebilmek için yürürken uyanıyorum.

Efendim tavsiyelerinizi, uyarılarınızı bildirir,
bizlere yardımcı olursanız seviniriz.
Saygılarımla,

"Kevkeb"

Not : Bunların cevapları şifaen sözle verilmiştir.

16 Ekim 2000

Muhterem hocam,

“Nakışçı” hanımla birlikte hüznü günümde bizleri arayıp teselli ettiğiniz için sizlere tekraren teşekkür ederiz. Yolcu bey de eve geldiğinde sizlerin selâmını ve dileklerinizi ilettiğimde sesinizi duyamadığı için çok üzüldü. Ben de telefonda sizleri meşgul ettiğim için (fazlaca) üzüldüm efendim. Sizinle olan konuşmalarımı tekrar gözden geçirdiğimde adaba riayet edemediğimi farkettim ve hemen çok emek sarfederek hazırlayıp bizlere sunduğunuz “Aşıklar Yolunun Adabı” isimli kitabınızı tekrar okumaya başladım. Cahilliğimden dolayı beni mazur görmenizi dilerim.

Hatalarımdan birisinin da rüyalarımızı size hemen ulaştıramamak olduğunu öğrendim. Bu mektubu Yolcu Beyin rüyalarını size ulaştırmak için yazıyorum.

1. ve 2. zuhuratlarında sürekli lâbirentlerde dolaştığını, 2 cisinde bu lâbirentlerin sonunda 3 kapılı bir yere ulaştığını anlatmıştı.

Bir başka rüyasında bir binanın yanında o binaya sırtını dayamışken baygınlık geçirdiğini “Kevkeb, Kevkeb” diye bağırdığında, ben de başında bulunurken ayıldığında elinde tesbih gördüğünü anlatmıştı.

Son rüyasında, Muhterem hocam,

Babası ile birlikte bir yerden geçerken köpekler tarafından sarıldığını ve onlara elindeki ekmekten vererek kurtulduğunu anlatmıştı.

Saygılarımızla birlikte efendim ben ve eşim size ve “Nakışçı” hanıma saygılarımızı ve selâmlarımızı iletir, Ankaradaki kızım Baxxx ve yarın Siirt’te dağ komandosu olarak askerliğini yapmaya gidecek olan oğlum Hixxxx

de ellerinizden öperler. "Kevkeb"

20.10.2000

Sayın "Kevkeb" hanım ve "Yolcu" bey kardeşlerimiz.

16 Ekim tarihli mektubunuzu aldım, çok memnun oldum. Allah c.c. sizi de memnun etsin.

Bundan 40 sene kadar evvel, sülûkumun ilk senelerinde idi. Bir gün Muhterem (**Hazmi Tura**) efendimin ziyaretine gitmiştim. Bir müddet oturduktan ve zuhuratlarımı da okuduktan sonra, "oğlum; iki şeye çok memnun oldum," diyerek ilâve etmişti, "biri zuhuratlarının güzel oluşu, diğeri de sülûkunda devamlılığıdır," diye buyurmuştu. Bu iki değer bizim için hep yolumuzun düsturu olmuştur. **Devamlılık ve zuhurat.**

Acıları paylaşmak her müslümanın şiarıdır. İmkân olsaydı da daha yakınınızda, o günlerde orada olabilseydik. Telefonda bizi meşgul etmiş olmazsınız, çünkü bizim asli meşguliyetimiz eğitimidir. Telefonlar ise ırak eğitimin en geçerli araçlarıdır, bizim için telefonda sınır olmaz üzölmeyin, her zaman arayabilirsiniz.

Gönöl aleminde (Ölker - Süreyya) yıldızı gibi parlamanızı dilerim. Ancak bu parlaklık Rahmân-î olursa güzeldir, nefsân-î olursa tabii ki o parlaklık çabuk geçer, piyasada gördüğümüz yanıp sönmöveren yıldızlar gibi.

"Süleyman var Süleymandan içeri" dediler. Dilerim en kısa zamanda içerideki Hz. Süleyman dışarıya çıkar. Hz. Süleyman hem peygamber, hem de

padişah idi. Biz de zâhirimizde kendi Sultanlığımızın padişahlığını, bâtinimizin da peygamberliğini ortaya çıkarma zamanı gelmiş de geçmekte'dir bile. Vur Süleyman mührünü iş olsun tamam.

Bu kısa girişlerden sonra gelelim zuhurlara.

1. **Lâbirentlerde dolaşmak**, aşağılarda beden kaydında kargaşa halinde olmaktır.
2. **Labirentlerden çıkmak**, kargaşa halinden ve beden kaydından çıkmak, fakat ne yapacağını daha henüz bilememektir.
3. **Üç kapılı bir yere ulaşmak** : bu kapıların biri dünya sevgisi kapısı, biri ahiret sevgisi kapısı, diğeri de Hak sevgisi-Hubullah kapısıdır, bab-ı Alidir. Seçim size kalıyor. Dünya kapısını seçen dünyalık olur, ahiret kapısını seçen çalışırsa cennetlik olur, Hak kapısını seçen ise marifetullah sahibi olur.
4. Rû'yalarından "Yolcu" beyin iç âleminde epey sarsıntı geçirdiği görülüyor. **Binaya sırtını dayaması** güvendiği sağlamca bir yere en sağlam yeri (sırtı) ile dayanması bir güvence ifadesidir.
5. **Dayandığı yerde baygınlık geçirmesi** kendinden beşeriyetinin alınmasıdır "Kevkeb, Kevkeb" diye gök âleminden yardım istemesidir.
6. **Elinde tesbih olması**, inşallah ayıldığında onu çekmeğe başlayacak demektir.
7. **Babası ile bir yerden geçmesi**, mânâ âleminde baba **(Akl-ı kül)** hükmünde olduğundan akl-ı kül ile yolda gitmesi demektir.

8. **Köpekler tarafından sarılması** nefs-i emmârenin onlara saldırmasıdır.
9. **Elindeki ekmekten verip kurtulması.** Bir bakıma onları geçici bir süre de olsa oyalayıp zararlarından kurtulmaları, fakat diğer yönden onları beslemesidir, ki bu yönü zararlıdır. Bunların zararlarından kurtulmak için önceki zuhuratta görülen tesbih tanelerini kelime-i Tevhid kurşunları yapıp onların üzerlerine atmaktır.

Not: Zuhuratlar ayırd edilmeden ne şekilde görülürse görülsün olduğu gibi bildirilmeleri gerekir. İnşallah çok daha güzel zuhuratlar görülür.

Burada yazıma son verirken "Nakışçı" hanım ile birlikte çok çok selâmlarımızı bildirir, Baxxx kızımıza başarılar dilerken, Hixxxx oğlumuzu da hayırlı tezkereler dileriz. Hoşça kalın, Hak'la kalın sevgili canlar. Görüşmek ümidiyle hüdaya emanet olun.

El fakir Necdet "Nakışçı Baba" Uşşâkî

27.11.2000

Muhterem hocam,

Sizin, "Nakışçı" hanım ve evlâtlarınızın ve oradaki kardeşlerimizin Mübarek Ramazan-ı şeriflerinizi kutlar, selâmlarımızı, sevgimizi ve saygılarımızı göndeririz. Bu arada zuhuratlarımızı da izninizle yazmak istiyorum. Efendim "Yolcu Beyin zuhuratını kendi yazısıyla gönderiyorum.

17/11 Cuma akşamı

Hatırlayabildiğim bir demir hurdalığında geçiyorum. Siyah kapkara bir köpek görüyorum. Oradan bir kafes alıyorum ve köpeğin üstüne kapatıyorum. Yoluma devam ediyorum. Yine aynı renk ve büyüklükte bir başka köpek, ona da aynı kafesi atıyorum. Bu şekilde 4 adet köpeğe aynısını yapıyorum. Çıkarken son köpek bana yalvarırcasına havlıyor ve bana sokuluyor. Ona acıyıp üzerindeki kafesi başka bir çubukla kaldırıyorum.

Son zuhuratımı yazmadan evvel, telefonda size söylediğim zuhuratımı da yine izin verirsiniz yazmak istiyorum. Çünkü bu zuhuratımın yorumunu yaparken, efendim, ilk söylediğiniz cümleleri anlamak için zihnimi yoğunlaştırırken arkasından gelen cümleleri kaçırdım. Gönderdiğiniz mektupları sadece bir defa değil, pek çok defa okuyorum. Bu nedenle yazışmayı seviyorum, bana çok faydalı oluyor. Hiçbir cümlemini unutmak veya kaçırmak istemiyorum. Üstelik onları her okuyuşumda başka türlü hale giriyorum. Bu nedenle hoşgörünüze sığınarak o bilgileri tekrar elde etmek amacıyla o zuhuratımı yazmak istedim.

Sabah ezanı vakti camiye giden bir yol üzerinde yalnızım. Hava alaca karanlık. Yol üstünde çorba pişiriyorum. Yanıma orta yaşlardan bir güler yüzlü bey yaklaşıyor. Çorba içmek istiyor. İçimden kaşık yok nasıl derim diye düşünürken hemen bir kaşık orada hazır oluyor. İçimden bu muhterem mutlaka Hızır a.s. diye ama yine de tereddütle efendinin yüzüne bakarken tasdik edercesine gülümsüyor. Yine içimden ekmek de yok, herhalde ekmek de olur diye yine düşünürken büyükçe bir ekmek orada hazır oluyor. Yemek faslı bittikten sonra Hızır a.s. birçok konuda bilgi veriyor. Onları madde, madde yazıyorum. Bazılarını soruyorum ama onların ne olduklarını hatırlamıyorum. Sadece son olarak evlenmeni tavsiye ederim diyerek ayrılıyor.

Ben de ağlayarak ondan ayrılmak istemiyorum.
Uyanıyorum.

Son zuhuratım, Efendim

- Kendimi göremiyorum sadece sesimi duyuyorum. Gökyüzünde bir yazı, ama yazının olduğu mahal karanlık. Sadece yazıları, yani harfleri okutturuyorlar. Harflerin bazısı arapça. Onu kolayca okuyorum, "hüvallahüllezi". Diğerleri hem arapça'ya benziyor, hem benzemiyor. Meal olarak okuyorum. Çünkü harfler bir başka yerden geliyormuş gibi. "Bismillâhirrahmânirrahim. O öyle bir Allah ki şanı yücedir."

Saygılarımla, "Kevkeb"

Sayın "Kevkeb" Hanım ve "Yolcu" Bey kardeşlerimiz.

Gönderdiğiniz mektubunuzu aldım, çok memnun oldum. Fakat Ramazan telaşı cevap yazmam biraz gecikti, kusura bakmayın. Bizler hamdolsun hepimiz iyiyiz. İnşallah sizler de iyisinizdir. Allah cümlemize hikmet ve himmet eylesin.

Zuhuratlarınız güzel, özet olarak izah etmeğe çalışalım.

Evvelâ "Yolcu" beyin zuhuratını ele alalım.

Demir hurdalığı demek, evvelce kullanılan faal olan fakat bir müddet sonra modası geçen, eskiyen metâl eşya yığınları demektir.

Bunu batına döndürdüğümüzde oluşan hadise şudur. Daha evvelce aklımızda gönlümüzde demir gibi sağlam zannettiğimiz fikir ve kanaatlerimizin artık

kullanılmayacak bir hurdalığa dönüştüğünün ifadesidir diyebiliriz.

Dört köpeğin kafes içine alınması, yine eskiden kalan bazı nefsi emmâre düzeyinde olan ahlâkın kontrol altına alınmasının ifadesidir.

Fakat **birinin acınarak bırakılması**, nefsi emmarenin sizi zorladığı bir yerinde sureta Haktan gösterip kafeslenmekten kendini kurtarmasıdır. Biraz düşünürseniz hadiseleri analiz ederseniz bu hadiseyi bulabilirsiniz. Nefse taviz vermeden gerçek kararlar ile hayatımızı yönlendirmek herhalde hepimiz için daha hayırlı olacaktır. Gidişatınız güzel, yolunda, Allah'a hamd olsun, böylece devam edelim.

Gerçekten telefonla zuhurat izahı biraz zor oluyor., sizin de belirttiğiniz gibi ilk cümleleri anlamaya çalışırken ikinciler unutuluyor, onun için yazı ile izah yapılırsa daha iyi oluyor ve tekrar okunma imkânı elde edilmiş oluyor.

Sabah ezan vakti : Alaca karanlık fenâ fillâhtan bakâ billâh-a doğru yol almak.

Câmiye giden bir yol : Bütün isimleri toplayan "câmi" esmâsına giden yol.

O yol üstünde yalnız olmak : Bütün isimleri kendinde toplamaya çalışması ile kesrette vahdet kendi tekliğinde olmak

Çorba pişirmek : Yeni alınan malzemeler ile çorba aşı yapmak.

Orta yaşlı birinin çorba istemesi : Yaptığınız çorbadan yani "manevi çorbadan" bir başkasına da fayda sağlamak.

Kaşığın olmaması : Sofra malzemesinin daha henüz eksik olması

Kaşığın hazır olması : İhtiyaç halinde Hakk'ın o anda gâib'den yardımda bulunması

Muhtemelen Hızır olma ihtimali : Hızır, Hakkanî vasıflarla hazır olan demektir. O anda bu vasıfla vasıflanmış herhangi bir irfan ehli de Hızır sayılır.

Yine içeriden ekmek de yok demek : Sofrada bir ekşiğin daha var olması

Böyle düşünürken büyük bir ekmeğin hazır olması : Yine Hakk'ın Rezzak isminin imdada yetişmesi..

Madde, madde bilgi verip yazılması fakat hatırdaki kalmaması: Gelecekte zuhura çıkacak bilgilerin şimdiden toplanmaya başlaması.

Evlenmeni tavsiye ederim demesi : Evlenmek iki ana temaya gerektirir. Biri "akit", diğeri özel "mekân"dır. Akit, Hak'la gönülden yapılan akittir. Vücûd mekânında Hak'tan gayri bir şeye yer vermeme akdidir.

Ayrıca "Kevkeb" Havvalığını, "Yolcu" Âdemliğini idrâk ettikten sonraki yaşantıları yeni bir hayat görüşü ve beraberliği oluşturacağından, esas saadetli hayatın da bu şekilde bir yaşam olduğundan bu yönlü tazelenmiş bir evlilik tavsiye edilmiştir, diye düşünebiliriz.

İkinci zuhuratınıza gelelim :

Kendini göremeyip sesin duyulması : Yavaş, yavaş beşeriyetinizin ortadan kalkması.

Gök yüzünde bir yazı : Gönül göğünde bazı bilgilerin oluşması, bazılarının daha henüz idrâke gelmemesi.

Hüvallahüllezi : Onu mealden okuyun, İnşallah İzmire gelince unutturmayın bir sohbet konusu yaparız. Ayrıca istediğiniz bir (sûre) varsa telefonla söyleyin, onu da sohbet konusu yapalım.

Her şey yolunda çok şükür, herkese kucak dolusu selâmlar. Bu bayramınız bütün bayramlardan daha hoş olsun..Mektubunuzun içine bir de bayram şiiri koydum.Allah faydalandırsın. Hoşça kalın.

“Nakışçı Baba.”

23.04.2001

Sayın “Nakışçı” Hocama,

22.4.2001 Pazar gecesi;

Sizlerin işletmiş olduğu bir işyerindeyiz. Biz çalışanlar orta kattayız. Siz de ayakta bizlere talimatlar veriyorsunuz. İşyeri çok altın kazanan bir yer. Kazanılan altınlar yukarı katta. Bir yabancı, bir çuval (ışıl, ışıltı parlayan bir çuval) olarak yukarı kata çıkıyor, altın çalmak için. Bu arada ben işyerinin orta yerlerinde mahiyetini tam anlayamadığım bir kelimeye çalışıyor ve onu çözmeğe çalışıyorum. Bu kelime (ene) gibi (sen ve ben) gibi bir kelime idi. Sonra ileriye cam kenarına bir masanın yanına giderek yönüm size dönük dersime çalışıyorum ve o yukarıya çıkan yabancıyı görüyorum. O yabancı altın dolu çuvala aşağıya iniyor. Birileri altın çalındığını size söyleyince ikimiz göz göze geliyoruz. Ben baş parmağımla yukarı çıktığını, sonra da aşağıya

indiğini işaret ediyorum. Siz hemen üst kata çıkıyor ve "altınlarım çalınmış" diye benim işaret ettiğim alt kata yöneliyorsunuz. Yanında oturduğum masada başka bir yabancı masanın çekmecesini açıp kapayarak eliyle çekmecenin içinde birşeyler yapıyor. Ben o adamdan şüpheleniyorum, hırsızın ortağı olabilir, ona şifreler gönderebilir diye onu göz hapsine aldım. O anda hanım namaz için beni uyandırdılar.

Saygı, sevgi ve hürmetlerle ellerinizden öperim.

"Yolcu. Cabulsa"

10.05.2001

Sayın "Yolcu" kardeşin dikkatine,

Zuhuratınıza birkaç kelime ile cevap verebilmek için vakit bulabildim, özetle izah etmeğe çalışacağım.

Bilindiği gibi zuhuratların zâhir ve bâtin yönleri vardır.

Zahir yönüyle baktığımızda, **altın bu dünyanın değerli madenidir**, tarihin derinliklerinden beri değerini hiç kaybetmeden bu günlere kadar gelmiştir.

Altın kazanan yerde görevli olmak, evvela güvenilir bir insân olmayı gerektirir.

Orayı beklemek ise, değeri olan şeylerin kıymetini bilip onlara sahip çıkmak demektir.

Batin yönüyle baktığımızda ise şöylece değerlendirebiliriz.

Altın Arapça ifadesi (**zehep**)tir, ayrı bir ifade ile aynı kelime (yol) (Mezhep) olarak da kullanılır.

Biz daha ziyade bu yönünü incelemeğe çalışalım. Böylece işyerimizin bir yol (Mezhep) olduğunu anlamamız zor olmayacaktır.

Arifin birine hangi mezheptensin diye sorduklarında, o da "**Hüda mezhebindenim**" diye cevap vermiştir.

Her ne kadar bedenlerimiz (ehli sünnet vel cemaat) imamlarının mezheplerine bağlı ise de gönüllerimiz, (ehli sünnet vel cemaat)ın bätını olan "**Hüda**" yani "marifetullah" mezhebine bağlıdır.

"Zehep"altın çalındığı veya kaybolduğu vakit değerinin fazlalığından nasıl içimiz yanar, derinlerimize kadar işlerse, bu "hüda" mezhebi de insânın derinliklerine kadar işler, eğer işlemiyorsa zaten o hüda mezhebi değildir, "heva" mezhebidir.

Marifetullah pazarında can alınır, can satılır. (İnnellezine yubayiuneke innema yubayiunullah) (Feth Suresi) Orada yapılan alışveriş Allah'la yapılan alışverıştır.

"Sen bir can ver, sana bin can verir Allah c.c. Ancak bu yolun başında "davayı terk manayı gizlemek" gerekir.

Bu değerleri **mutlaka çalmağa gelen** (hayal, vehim ve nefs'in) işbirlikçi çetesi olacaktır. Tabii ki ilk işimiz bu pazarda kazandıklarımızı korumamız olacaktır.

(Çık aradan kalsın yaradan) ifadelerini düşünmek (ene - çık) (ente - kal) demek olur, **cam kenarında çalışmak** ufku açar, çalışmayı sevdiren, ferahlık verir.

Bundan böyle marifetullah pazarına hırsızların

sızması, kapının daha iyi korunması gerekir.
Anlayabildiğim kadarıyla **iş yerimiz üç katlıdır**. Her katta hüdâ'nın o mertebesi gereği (mezhebi) vardır, bunun ilmine de bildiğiniz gibi (ilmel, aynel, hakk'el yakıyn) denmektedir. Sayfa bitti devamını kendi gönüllerinizden okursunuz umuduyla (hoşça kalın, çokça alın) mânâ altınları hepsi sizlerin olsun, gönül dostlarım.
"Nakışçı baba"

21.07.2001

Muhterem Hocam,
Size ve "Nakışçı" hanıma saygılarımızı ve sevgilerimizi sunarız.

Seyahatten sağlıklı ve mutlu olarak dönmeniz hepimizi sevindirdi. Özlüyoruz efendim sizleri. Yüce Allah'a pek çok hamdederiz ki sizleri bizlerle karşılaştırıp ufkumuzu, idrakimizi, şuurumuzu ve gönlümüzü genişletti. Yüce Allah sizlerden çok razı olsun efendim.

Muhterem hocam, Almanya seyahatinizden 20 gün kadar önce bir zuhurat olmuştu. Sanki bir günü bir ömrü içine alıyor gibiydi. Ayrıca çok nadir gördüğüm uzun rüyalardan biri olduğu için hemen size yazmayı düşündüm. Fakat gitme hazırlığında çalışma temponuzun yoğun olacağını düşünerek vazgeçtim. Dönüşte de aynı şeyleri düşünerek ertelemiştım. Değerli kardeşim Fexxx hanım "aybaşında İstanbula oradan Tekirdağa geçeceğim, rüyalarınız varsa yazın götürüyim" deyince vakit geldi deyip size bildirmek istedim.

Öğretmen olduğum yaşlar, sağlıklı bir görüntü ama başım açık, yarım kollu bir bluz ve etek. Afxx isimli şu anda talebeniz olan bir kardeşimin ana yoldan

merdivenlerle aşığı inilen evinde sabahın alaca karanlığında kahvaltı ediyoruz. Bir haber geliyor, ne getiren var, ne de ses efendim. "Yolcu" Hacca gitmek için acele seni bekliyor. Başlıyorum o dik merdivenleri tırmanmaya. Ana yola çıkıyorum ve hızlı hızlı yürümeğe başlıyorum. Yetişememe korkusuyla öyle hızlanıyorum ki, sonunda ayaklarım yürümüyor. Bu sefer ellerimle ayaklarımı adım attırarak yürümeye çalışıyorum. Derken öğle vakti oluyor. Bir şehre ulaşıyorum. Değerli Haxxxx hanım büyüğüm, "koş "Yolcu" seni bekliyor," diyor. Yine devam ediyorum. Şehrin ortasına geldiğimde öğle yüksek bir dağ ki, üstelik çok cazibeli, üstü hem pamuk gibi, hem kar gibi yumak, yumak örtülü. Zirvesinde güneş parlıyor. Kendimi görmüyorum ama zirveye elimi uzatsam, elim degecek kadar çok yakın hissediyorum. Oradan ayrılmak istemiyorum, ama geç kalma korkusuyla tekrar hızlanıyorum. Bu arada ki, o dağın cazibesini seyr esnasında biraz oyalanma beni dinlendirmiş.

Bu arada bir arkadaşım "Müxxxxxx yenge de gidiyor Hacca" diyor.

"Ama onun ayaklarında yürüme zorluğu var," diyorum.

"Ona maneviyatta armağan edildi," diyor.

Yürüye, yürüye efendim bu sefer akşamın alaca karanlığı oluyor. Bu arada kendi kendime Hacca gidiyorum ama yanıma hiçbir eşya alamadım, hiç olmazsa iç çamaşırım bari olsaydı diye üzülüyorum. Sonunda büyük bir otobüsün kapısına ulaşıyorum. Ay ışığı altında o otobüsün başındayım, ama yalnızım. Benden biraz ileride bir halka derviş zikirde. Sadece giysilerini ve sarıklarını seçebiliyorum. Hacca gidiyorum diye hem seviniyorum ama yalnız olduğum için de bir gariplik duyuyorum. Otobüse binerken uyandım efendim. Otobüs de boştu.

Hepimiz size ve "Nakışçı" Hanıma saygılarımızı, sevgilerimizi ve selâmlarımızı gönderiyoruz.

"Kevkeb"

4.10.2001

Muhterem hocam ve sevgili "Nakışçı" hanım,

Hoşgeldiniz, sefalar getirdiniz. Sağlıklı mutlu haberlerinizi Fexxx hanım kardeşimizden aldık. İnşallah İzmir'e teşrif ettiğinizde daha teferruatlı bilgiler alacağımızı ümid ediyoruz. Sevgili "Nakışçı" hanım, Mekke-i Mükerreme'den sesinizi duyurmanız beni çok duygulandırdı. Tekrar teşekkür ederim efendim. Muhterem hocam zuhuratlarımızın tabirlerini o mübarek beldelerden, o mübarek ellerinizle yazarak bizlere göndermeniz hepimizi çok mutlu etti. Gözyaşları içinde tekrar, tekrar okudum.

Hacı annemi tanıdığımda yirmidört yaşındaydım. Bir yandan evimin sorumlulukları, öbür yandan çalışma hayatımın mes'uliyetleri nedeniyle sohbetlerine çok nadir katılabiliyordum. Hafta sonlarını sabırsızlıkla beklememe rağmen o mecliste bulunmak pek mümkün olmuyordu efendim. Ancak on sene sonra o kervanın içinde kendimi bulabildim. Çocuklarım biraz büyümüş, işlerim nispeten azalmıştı. Aldığım görevleri en iyi şekilde yerine getirme prensibi beni çok yoruyordu. Kardeşlerimin bir hayli ilerlemiş yollarında, gerilerde olmak hüznü veriyordu. İnanın okulda beş veya on dakikalık teneffüslerde herkes bir yorgunluk çayı içerken, biz dolabımızdan eksik etmediğimiz tasavvuf büyüklerimizin kitaplarından birşeyler öğrenme çabası içinde kıvranıyor, bazen de gecenin bir saatinde okulla ilgili planlarımı bitirip yatmayı arzu ettiğim zaman, öbür istek daha fazla bastırıyordu.

Ayrıca o yaşlarda (35) bu farklılıklar âleminin

sırrını bilemediğim için de yaşadığım olaylar kalbimi, beynimi ve vücudumu çok yoruyordu. Nerden bilebilirdim ki bu şartlar içinde çok daha çabuk yol alınabileceğini? Bunların yani bu üç mes'uliyetli görevi en iyi şekilde yerine getireceğim diye çırpınmalarımın birer külfet değil, birer nimet olduğunu? Bu kervanla yol alırken bu sefer de içime bir korku düşmüştü. Ya derslerimi tamamlayamadan Hacı Annemi kaybedersem, diye. Mutlaka görevi devralanlar, görevlendirilenler olurdu ama biz Hacı annemle o dersleri tamamlamayı arzu ediyorduk. Bu korku, efendim, beni daha bir disipline soktu, hem zâhiren, hem bâtinen. Hamdü senalar olsun efendim, umuyorum Yüce Allah bu arzumuzu da Hacı Annem hayatta iken nasib etti.

Hacı Annemi baki âleme uğurladıktan sonra o disiplinli hayatımı sürdürmeğe çalışıyor, tarikattan başka diğer yolların bizim için de geçerli olabileceğini bilmiyordum. O mühim basamakların ancak kitaplarını okuduğum, sohbetlerini dinlediğim zatlara has olduğunu zannediyordum. Yüce Allah c.c. bu şartlanmış bilgiler içindeyken siz muhterem ve sevgi dolu "Nakışçı" hanımı karşımıza çıkardı. Çok ama çok hamdü senalar olsun. İtiraf edeyim ki şartlanmış, kalıplaşmış, kök salmış bilgileri söküp atmak pek kolay olmadı. Yüce Allah c.c. sizlerden çok, çok razı olsun efendim. "Nakışçı" hanımla buralara kadar zahmet edip bizleri aydınlattınız.

İşte muhterem hocam, daha önceki mektuplarımda da belirtmiştim, size zahmet oluyor mu bilmiyorum, ama zuhuratlarımın sizden yazılı olarak tabirlerini rica etmemin sebebi yukarıda yazdıklarımın kaynaklanıyor.

Gerçi bu kadar uzun yazmam gerekir miydi, yoksa gerekmez miydi diye sonradan düşünmeye başladım. Eğer uygun görür izin verirsiniz müsait olduğunuz bir zaman diliminde sayın Hocam, düğünden bir hafta önce Fexxx hanım kardeşimle gönderdiğim

zuhuratımın son sahnelerinin mânâlarını da zahmet olmazsa yazabilir misiniz? Mekke-i Mükerreme'den göndermiş olduğunuz zuhuratımın mânâsı sanki onun devamı, neticesi gibiydi.

Zâhiren yapmaya çalıştıklarımın bâtın âlemine ne kadar yansıdığını, irfan mektebindeki bu iki senelik eğitimin bizi nerelere getirdiğini merak ediyorum. Yüce Allah'ın bize verdiği emânetleri, hem de çok kıymetli emânetleri en iyi şekilde muhafaza etmek, bu dünyada iken vuslat etmek istiyorum. Yüce Allah c.c. nasip ederse.

Bu farklılıklar âleminin sırrını, oynanan senaryoların arka planını siz muhterem hocamdan öğrendikten sonra içimdeki fırtınalar dindi. Önceleri iki gün sakinse, beş günü çalkantılı geçen gönlüm artık sakin huzur içinde. Arasına çalkansa bile kısa sürüyor. Ama gönül bu ya, bazen o güzel mekânın huzurunu bozacak olaylar etkisini sürdürmek isteyince hemen çekmecemdeki mektupları çıkarıyor, zuhuratlarımla ilgili bilgileri okuyor, tefekkür ediyorum. İşte o zaman o eksi etkiler sür'atle o kıymetli mekânı terk ediyorlar. Muhterem hocam ve sevgili "Nakışçı" hanım bu yazdıklarımı şükran dugularımın ifadesi olarak kabul ediniz. Mânâ âleminde zaten hocam teşekkür etmek için elinizi öpmüştüm. Bir de bu duygularımı yazıyla sizlere arz etmek istedim.

Efendim bu mektubu yazmamın sebeplerinden biri de bilmeyerek yaptığım bir hatadan dolayı özür dilemek. Bize verdiğiniz görev çerçevesi içinde dört ve yetenekli kardeşimiz kervanımıza katıldı. Talebeniz olma şerefine nail oldular. Gördükleri zuhuratlar öylesine açık ve belirgindi efendim İrfan Mektebi kitabınızdan ve elime verdiğiniz bilgilerden istifade ederek, o kardeşlerimizden birini 2. derse, diğerlerini de 3. derse kadar haddime düşmeyerek getirmiştım.

Hocamın işleri yoğun, çaresiz kaldığım zuhuratlarda bilgisine başvururum diye inanınız sadece sizin yoğunluğunuzu düşünerek böyle yapmıştım. Ama Fexxx hanım kardeşim Allah cc. Ondan razı olsun, bunun benim görevim olmadığını, zuhuratların hepsini size göndermem gerektiğini söyleyince çok ama çok üzüldüm. Muhterem hocam, şimdi bu hatamı nasıl telafi etmem gerekir? Kardeşlerimin yeni zuhuratlarını size gönderiyorum. Derslerini geçen kardeşlerimi sizin vasitanızla bildiririm.

İkinci bir konu da hem bilginizi, hem izninizi almak istiyorum. Bir senedir sohbetlerimizde bulunan bir kardeşimiz yıllar önce Uşşaki tarikatinde bulunmuş, sonra Nakşibendi tarikatına geçmiş. Ama mutlu olamamış, feyz alamamış, ısrarla tekrar Uşşaki tarikatına, bu kervana katılmak istiyor. Siz Umrede olduğunuz için istihare yapmasını önermiştim. Bir netice alamadı. İyi niyetli, samimi bir hanım. Ama hangi sebeplerden ayrıldığını sormadım efendim. Geçen gün kendini halveti meclisinde zikir yaparken gördüğünü ilettili. Ben de "Hocama sorayım, neticeyi size bildireyim," dedim. Muxxxx hanım seneler önce beşinci derse kadar gelmiş, Muhterem hocam bu hanımın tekrar Uşşaki yolunuzun zikirlerini, derslerini yapmasına izin verir misiniz?

Muhterem hocam ve sevgili "Nakışçı" Hanım, hürmetle ve hasretle "Yolcu" bey'le birlikte avuç içlerinizden öperiz. Umreniz mübarek olsun derken sizlere saygılarımızı "Cabulka" daki kardeşlerimize selâmlarımızı iletiriz.

Bekliyoruz efendim. Talebeniz, "Kevkeb"

25.08.2001

Ben kayınvalidemin yanında refakatçi olarak hastanede kalıyorum. Eve döndüğümde bütün halılarımın yıkanıp yatak odasına üst üste konulduğunu gördüm. En üstteki halıyı açtım. Krem renginde çok güzel ve büyük bir halıydı. Fakat halı biraz nemliydi. Kendi kendime düşündüm. Bunun tamamen kuruması için balkonda havalandırırsam lekelenir. En iyisi için, için kurusun diye düşündüm ve tekrara katladım.

29.08.2001

Eşim (Muxxxxx), eşimin amcası, yengesi, kız kardeşim ve ben arabayla kayınvalidemin yanına hastaneye ziyarete gidiyoruz. Arabayı park ettikten sonra eşim anahtarı bana verdi, arabayı sen kitle dedi. Ben de o anahtarı kardeşime (Nuxxx) verdim. O kitledi ve hep beraber annemin yanına girdik. Fakat annem biz geldik diye hiç sevinmemiş gibiydi. Çok suratlıydı. Hatta o odada anneannem ve teyzem vardı. Onlara kolonya verdim. İki de bana çok kızgındı.

07.09.2001

Elektrik telleri çevremdeki bütün evlerden geçiyor. Fakat benim ve 1-2 evin elektrik telleri benim kalbime bağlı. Bir ara kötü bir olay oluyor, ben de korkuyorum. Gözlerimi kapatıp Allah Allah (c.c.) diye zikrediyorum. Ben zikrettikçe evim sallanıyor ve o elektrik telleri geriliyor. Bu teller aynı zamanda denizin içindeymiş, denizin içinden gerilerek çıkıyor. (Gri renkte ve kalın bir tel)

07.9.2001

Annem (kayınvalidem) çok terlemiş. Üzerini değiştirelim diye düşünürken karşıdan dedem geliyor. (dedem şu anda yaşamıyor) Teyzem dedeme hemen şu odaya geç buraya gelme diyor. Ben de dedem kırılmış diye annemi orada bırakıp dedemin yanına gidip sohbet ediyorum.

18.09.2001

Dağın üzerinde oturuyorum. Aşağıda deniz var. Annem ve Nuxxx hacıdan geliyorlar. Herbiri ayrı balonlara binmişler gökyüzünden aşağıya denize doğru iniyorlar. Kayıkların üzerine atlıyorlar. Annem çok yorulmuş gibi yere kapanmış (secde gibi). Sonra yanıma geliyorlar, ben de onları karşılıyorum. Daha sonra kendi annemin evine gidiyorum. O da hacıdan dönmüş. Tam kapının yanında iki tane çamaşır selesi var. Bu seleler hacıdan gelmiş (gri, kırmızı renkte). Bunları elime alıyorum. Elimde kitap oluyorlar. Kırmızı renkte olanın üzerinde Allah (c.c.) yazıyor. Ben bunu okuyunca hemen Allah diye zikrediyorum. Fakat çok farklı bir zikir. Bütün vücudum titriyor. İçimden de Allah'ım ben seni böyle zikretmeyi bilmezdim. Bu yola' (derse) girdikten sonra öğrendim. Hocam da böyle zikrediyor herhalde diyorum.

İçeriye girip anneme hoş geldin diyorum. Ona "Anne, 2 günde nasıl hacıdan gidip geldiniz. Herkes 30 günde ancak geliyor." Annem hiç ses çıkaramıyor. Ben de "Anladım, Aydın'a giderken yolda bir yer vara. Oraya gidip hacı oldunuz değil mi?" Annem de "Sus kimseye söyleme herkes 30 günde geldik zannediyor" dedi.

Sonra o aldığım 2 kitabı koymaya gidiyorum.

Tam o odada genç kızlar namaz kılıyorlar. Onların yanından geçip kitapları yerine koyuyorum.

Füxxx xxxxxxxx

Efendim,

Kardeşimiz 3cü dersin zikirlerini çekiyor. Yaş 30. Bu kardeşimiz bundan 3 zuhurat önce de Allah c.c zikrini sürekli rüyalarında çektiğini söylüyordu. Ama bundan bir evvelki zuhuratında 3.cü dersin işaretleri vardı. Görüşlerinizi bekliyorum hocam.

“Kevkep”

8.08.2001

Küçük kızım (Bexxx) sokağa çıkıp kaybolmuş. Babam onu bulup eve getiriyor. Onu görünce ağlamaya başlıyorum. “Ben babana ne cevap verirdim sen kaybolsaydın” diyorum. Babam kapının eşiğine çöküp ağlamaya başladı. Ben de babamla birlikte ağlıyordum. Kızımın da yüzünde çizikler ve morluklar, kolu da alçı gibi sarılıydı.

26.08.2001

Eltim (Mixx) ile bana suçsuz yere iftira atmışlar. İkimizi de hapisaneye atıyorlar. Çok ağlıyorum. “Suçsuz yere iftira atmak çok büyük günah” diyorum. O günlerde okuduğum Dua ve Zikirler, Evliyalardan Ansiklopedisi adlı kitaplarımı istiyorum. Burada onları okuyayım diyorum.

30.08.2001

Annem hastanede yatıyor. Bir hemşire geliyor. Hemşirenin başında pembe bir örtü var. Hemşire anne me bakıyor. Annem hemşireye “hacılara gidersin inşallah kızım” diyor. Hemşire de “ben zaten Umreye

gittim teyze" diyor.

Hemşire büyük bir caddede otobüs kullanıyor. Yanındaki giriş boşluğunda ben ayakta duruyorum. Önümde çocuk arabası var. Hemşire ışıklara geldiğinde kırmızı ışık yanıyor ve arabayı durduruyor. Yeşil ışık yandığında arabayı ben kullanacaktım. Arabanın hakimiyetini bana verdi. Yeşil ışık yandı, tam hareket etmek üzere iken uyandım.

09.09.2001

Yüksek bir dağ, dağın zirvesine döne, döne çıkılıyor. Ben bir araba kullanıyorum. Arkamdan da 3 tane araba daha geliyor. O arabalar da benimmiş, arabalarda şoför yok. Benim kullandığım arabanın arkasından sırayla dizi dizi geliyorlar. Dağın ucuna doğru ilerliyoruz.

15.09.2001

Kim olduklarını bilmediğim, suretlerini göremediğim insanlar bana yeşil manto gibi önü düğmesiz düz bir şey giydirdiler. Başıma beyaz örtü takıldı. O insanlar "Devamlı içinden oku" dediler.

17.09.2001

Rüyamda birçok olaylar yaşıyorum. Bir yerlere gidiyorum. İnsanlarla konuşuyorum, fakat benim anımda iki tane sarı renkli anlayamadığım bir şey vardı.

Nuxxxx xxxxxxxxx

Efendim, Kardeşimiz 3.cü dersin zikirlerini çekiyor.
Yaş 28 "Kevkeb"

2001

1. zuhurat : Hiç bir yön olmadan çok kuvvetli ALLAH diyen bir erkek sesi ile korkarak uyandım.
2. zuhurat : Kible yönünde saydam buz üzerinde namaz kılıyorum, başımı secdeye koyuyorum. Ayaklarım havada, ayaklarımı basıyorum, havada secde ediyorum, böylece uyandım.
3. zuhurat : Bir kâsede bal veriliyor. Sağ elimden bir parmak bal yiyorum.
4. zuhurat : Mevlût okumam söyleniyor, ama bilmiyorum diyorum. Oku deniyor.
5. zuhurat : Amenerresûlü okuyorum.
6. zuhurat : Elimde Kûr'ân-ı Kerim-i göğsüme bastırıp yürüyorum, bir yere çıkmak için bir erkeğe Kûr'ân-ı Kerim-i veriyorum.
7. zuhurat : Câmide mevlût okunuyor, başımda örtü beyaz, dönüyorum.
8. zuhurat : Yeşil türbe, yeşil kaftanlı bir dede, seccade serip namaz kılıyorum.

Afxxx xxxxxxxx

Efendim. Kardeşimiz 3.cü dersin zikrini çekiyordu. Yaş :
38 "Kevkeb"

2001

Bir yeri kalabalık bir toplulukla beraber ziyaret edeceğiz. Sanki benim bir şeyim eksikti. Kendisin görmediğim, (fakat uzunca bir şey yastık gibi falan düşünüyorum) birilerinin sesini duymuyorum ama peygamberimiz

benim eksik olan şeyimi dolduracağı söyleniyordu. Uyandım.

Nerede olduğumuzu bilmediğim bir evde veya bir arkadaşın evinde olabilir. Pencereden deniz gözüktüyor. Denizde yelkenler, gemiler, küçük kayıklar falan var. Birden bir fırtına çıkıyor, o denizdeki yelkenler hep birlikte bir tarafa savruluyor, sonra bir taraftan diğer bir tarafa. Sanki dışarıda kıyamet kopuyor. Biz ise evde kalabalığız ama sadece babamla birlikte pencereden bakıyoruz. (ben dua ediyorum). Ama bize hiçbir şey olmuyor, biz hiç etkilenmiyoruz.

Yanımda Muharrem'in olduğunu sanıyorum. Ben kendimi tertemiz ve berrak ama oldukça mavi bir denizde görüyorum. Yüzeyim, yapabilirim diye düşünüyorum. Yüzdüğümü tam hatırlamıyorum, ama suyun beni kaldırdığını ve sanki yüzdüm gibi bir izlenim var. Ama o denizin maviliği ve temizliği çok hoştu.

Deniz kenarına gidecekmışiz. Arabayı Muharrem kullanıyor. Arabayla yokuş aşağıya iniyoruz ve denize sıfır yanına kadar iniyoruz, ama arabayı durdurmadan hızlı bir şekilde birinci yokuşu çıkıyor, "dur" diyorum ama o buranın güzel bir yol olmadığını söyleyerek 2. yokuşu da hızlı bir şekilde çıkıyor ve duruyor, arabadan iniyoruz. "Bu yol iyi" diyor.

Haxxxxx

Efendim. Kardeşimiz ikinci dersin zikirlerini çekiyordu.
Yaş:32 "Kevkeb"

Sayın "Kevkeb" Hanım,

4 Ekim tarihli mektubunuzu aldım, iyi niyetinize ve göstermiş olduğunuz teveccühünüze teşekkür ederiz.

Allah c.c. gönlünüzdeki tüm arzularınızı neticeye erdirsin. Mektubunuzu uzun yazmanızda bir sakınca yoktur. Böylece biz de sizin iç aleminizi daha iyi inceleme fırsatını bulmuş oluyoruz.

Sevgili "Yolcu" bey ile birlikte yolculuğunuz bizleri de çok memnun ediyor, Allah c.c. hep birlikte Hakk yolunda devamlı yürünmesini sağlar inşaallah.

Sayın "Kevkeb" hanım, çevrenizde olan kardeşlerinize şimdilik yedinci derse kadar zikir verme selâhiyetiniz vardır. Müsterih olunuz, bu hususta üzülecek bir şey yoktur. Mevzuu olmadığı için herhalde biz de bu hususu açıklığa kavuşturmamışık.

Fexxx hanımın ikazı da ihtiyati yönden yerinde olmuştur. Başta sizler olmak üzere orada bulunan herkese Cenâb-ı Hakk'tan basiret, ilham ve feraset vermesini niyaz ederiz.

Muxxxxx hanımın iyi niyeti, samimiyeti ve gayreti, kanaatinizce yeterli ise dördüncü derse kadar oradaki ayetler ile birlikte izah ederek verin. Ramazan boyunca böyle güzelce çalışsın ve idrâki de açılmaya başlasın. Ramazandan sonra da beşinci dersi de verin.

Halveti meclisinde kendisi zikir yaparken gördüğüne ve bizim de kaynağımız halveti olduğuna göre demek ki onu da mânâ âleminde bu halkaya almışlar, hayırlı, uğurlu, bereketli olsun inşaallah.

Daha önce gönderdiğiniz 21 Temmuz tarihli mektubunuzu o hareketli günlerde bir dosyanın içine koymuşum orada kalmış. Talebiniz üzerine onu orada buldum ve tekrar okudum, kısaca izah etmeğe çalışalım.

Hacca gitmek için Süleyman beyin sizi çağırması, (Süleyman ve Süleymandan içeri) ifadesiyle içerideki Süleymanın akl-ı küll'e doğru davetidir. Hacca

davet zata davettir. Tabii ki her yolda bazı zorluklar olacaktır.

Şehrin ortasındaki dağın karla kaplı olması ve zirvede güneş parlaması, kahhariyyetin kemâlâtı ve fettahhiyyetin açılmaya başlamasıdır.

Buradaki Hacc zata gitme, Fettah esmâsının aslına, yani zâtına ulaşmak demektir. Bu oluşumla diğer esmâlarda da (fütühat) açılımlar olur.

Yanınızda hiçbir şeyin olmaması, herşeyden soyunmuş olmanın gereğidir. Tabii ki herkes kendi gönül haccını, kendisi yalnız başına yapacaktır.

Zikir yapan dervişlerin sadece giysilerinin görünmesi, beşeriyetleri itibarile Hak'ta fâni olduklarından. Sizinkini böylece ifade ettikten sonra kısa, kısa diğerlerine bakmağa çalışalım.

Füxxxx xxxxxxx :

25 Ağustos - **Halıların yıkanması temizlenmesi** : Halı üstünde gezilecek, oturulacak, yaşanacak, basılacak bir yerdir. Bir Hak yolcusu temiz yerde yürümelidir. Temiz yere basmalıdır. Yani doğru düşünüp, doğru bilgilere sahip olup isabetli adımlar atmalıdır, aklının gönlünün yıkanması temizlenmesi lazımdır. Yıkanan halılar bu temizliği ifade etmektedir. Kaim validesini görmesi nefs-i küllün farkına varmağa başlamasıdır.

Diğer zuhuratları da güzel hepsi yolunda. Yaşantısında yeni anlayışlar, yeni ufuklar açılıyor. Allah c.c. kolaylıklar versin, mübarek olsun. Hem dünya hem ahiret işlerini dengeli bir şekilde yürütmeğe devam etsin, başarılar diliyoruz.

Nuxxx xxxxxxxx :

18 Ağustos tarihli zuhuratı : **Küçük kızının kaybolması** Nefs-i kül ilminden unuttuğu küçük bir bölümünü kaybedip sonra tekrar bulması (idrâk etmesi). "Kaybolsaydın ben babana ne cevap verirdim" sözü bu bilgiyi tamamen unutsaydım (akl-ı kül-e) "nasıl izah ederdim" endişesidir.

28 Ağustos : **Elti Mixx hanım, kendinde bulunan (Amine)** yeni yeni farkına başladığı (Eminlik) mertebesidir. Bunun iyice gelişmesi için bir müddet Yusuf gibi kuyuya ve zindana girilmesi gereklidir. Orada okuyacağı dua, zikir, evliya menkıbeleri kendisini daha kısa sürede olgunlaştıracaktır.

30 Ağustos : **Annesinin hastanede yatması**, daha evvelce kendisinde farkında olmadan (hayali nefs-i kül) bilgilerinin tedaviye başlaması,
otobüsler yol ehli olduğunu, belirli bir yerden sonra beden arabasını kendisinin kullanması gerektiği ifade edilmiş.

9 Eylül : **Yüksek bir dağın tepesine döne döne çıkmak**, helezoni bir şekilde her dönüşte belirli bir yükseklığe ulaşmış olur, bunun neticesinde (Mi'rac) hadisesi kemâle erer,
arkadan gelen üç araba, bulunduğu üç dersin hakikatının kendine bağlı olarak kendisini takip etmesidir.

15 Eylül : **Yeşil** üçüncü dersin rengi olduğundan **yeşil dış örtü giymek** o mertebenin kendisini ihata etmesi, sarması demektir.
Bayaz başörtü ise safiyeti ifade ettiğinden başındaki idrâk ve anlayışın saflaşmağa başlaması demek olur.

17 Eylül : **Rû'ya da yaşanan olaylar**, bu âlem

zaten baştan başa bir rû'ya'dır. İnsânlarla konuşmak, bir yerlere gitmek tabii bir oluşumdur.

Anlında iki tane sarı renkli şey, bir Hak sevgisi, diğeri ise masum çoluk çocuk aile sevgisidir. Bilindiği gibi sarı renk bir bakıma muhabbettir.

Zuhuratları yolundadır, çalışmalarına devam etsin, hali de güzeldir. Allah feyiz ve bereketini arttırsın inşallah.

Afxx xxxxx:

1. zuhurat : Yönsüz Allah lâfzının söylenmesi tabii olarak onun bir mekânda olmamasıdır. Erkek sesi olarak gelmesi Akl-ı kül'ün ifadesidir.

2. zuhurat : Kible yönünde saydam buz üzerinde secde, havada secde, latifleşmeğe başladığını ifade eder.

3. zuhurat : Bal marifetullahtır, o günlerde tevhid ilminden bir miktar tatmışlar.

4. zuhurat : Mevlûd, doğum olduğundan, **bunun okunması** Nûr-u Muhammed-î'nin gönülden doğumunun-ilminin tahsil edilmesi demektir. Bu tavsiye edilmiş (Mübarek Geceler) kitabımızın (Mevlûd Kandili) bölümünü okursa faydalı olur.

5. zuhurat : Amennerrasuli okumak, içindeki hakikat ifadelerinin anlaşılması gereğidir. O günlerde bir sıkıntı olmalı ki (la yükelli füllahu nefsen illa vüs'aha) bölümü ona yardımcı olsun. Mealden de olsa tamamını okuyarak anlamağa çalışmasında çok yararlı olacaktır.

6. zuhurat . Kûr'ânı Keriym'i göğsüne basmak, ona olan gönülden muhabbetin ifadesidir.

Bir erkeğe vermek zaten sahibi olan Akl-ı Kül'e iâde etmektir. Yani zâyi etmemektir.

7. zuhurat : Câmide mevlûd okunması, yine yukarıda bahsedilen Nûr-u Muhammedi'nin doğumu üzerinde çalışma yapmak gereğinin ifadesidir.

8. zuhurat : **Yeşil** üçüncü dersin rengi olduğundan, yeşil türbe, yeşil kaftanlı dede, **orada namaz kılmak** o mertebenin halinin yaşanmasıdır diyebiliriz.

Seyri güzel, yolunda devam etsin, Allah kolaylıklar versin.

Haxxxx hanım

1. zuhuratı : yolunda eksikliklerini tamamlamağa çalışıyor.

2. zuhuratı : yolunda levvamenin kıyameti kopuyor.

3. zuhuratı : gönül deryasında yüzme çalışmaları yapıyor., gönül alemi temiz, berrak.

4. zuhuratı : (Muharrem) herhalde eşi olacak "mahrem'i" onunla beraber vücud arabasında gidiyorlar, iki yokuş çıkmaları dersinin yerini de göstermektedir.

Hali güzeldir, çalışmalarına devam etsin. Allah feyz ve bereketini arttırsın, gönül açıklığı versin.

Not : Zuhuratlarla ilgili bilgilerinize biraz daha bir şeyler katma düşüncesiyle, daha evvelce bizi zuhuratında gören bir (Kadiri) kardeşimizin zuhuratına yaptığımız izahat notlarını da faydalı olur düşüncesiyle

gönderiyorum. Belki başka bir vesile ile daha evvelce göndermiş de olabilirim. Olsun zararı olmaz tekrar inceleme fırsatı olur, yavaş, yavaş okuyarak, tekrar ederek iyi anlamaya çalışalım.

Allah cümlelerinize sağlıklı sıhhat, gayret, kuvvet versin. "Yolcu" beyin, sizin, ve cümle dostların ramazanlarını ve bayramlarını şimdiden tebrik eder hakikatlerine ulaşılmasını Cenâb-ı Hakk'tan rica ve niyaz ederim.

Hoşça kalın herkese sonsuz selâmlar. "Nakışçı Baba"

03.07.2001

Çok Muhterem hocam,

Hürmetle ellerinizden öper, saygılar sunarım.

Teferruatlarını hatırlayamamama rağmen ana hatları ile 3 rüyamı arz ediyorum.

1. Hz. İsâ hazretlerinin yanına 2 genç gittik. Yanımdaki gence hiç iltifat etmedi. Bana ise kalkarak sarıldı ve iki elimden tutarak yanına oturttu ve gözlerimin içine bakarak ve gülümseyerek bana bir şeyler söyledi.

2. Fayton arabası şeklinde bir cenâze arabasını siz ve ben atları sürerek bir hıristiyan mezarlığına götürdük. Yalnız mezarlığa akşama yakın vardık. Mezarlıkta çok seneler önce ölmüş bir akrabam (babamın amcasının oğlu, ismi Ahxxx) telaş içerisinde "nerede kaldınız" diye sitem etti. Mezarlığın yanında iki katlı küçük bir kulübe var. Onun içinde de çocuklardan birisi ile hanımlar var. Bekçi sitem edince siz arabadan

3. atlayıp, "önemli değil, yarın ayın 4ü, daha iyi hanımınla beraber gidersiniz" diye beni teselli ettiniz.

4. Çok lüks yolcu gemisi şeklinde bir gemi sahile yanaşarak çok kıymetli balıkları sahile indirdi. Balıklar cins, cins ayrılmış olarak sahilde. Bir deniz subayı bana onların hangisinden vereyim dedi. Ben de çipuranın büyüklerinden gösterdim. Denizci bana barbuna benzer balıkları göstererek, "bunlar en lezzetli ve kıymetli balıklardır" dedi. Balıklarımı almadan hanım uyandırdı.

Not : Hocam bütün fakslarınızı bana çekebilirsiniz. Ben ulaştırılması gereken yerlere ulaştırırım.

Saygı ve muhabbetle ellerinizden öper, dua ve himmetlerinizi beklerim.
"Yolcu"

2001 "Yolcu" beyin zuhuratları "Cabulsa"

1. Hocamlar "Cabulsa"dan "Cabulka"ya gidecekleri akşam:

Çay tabağında 3 adet **ceviziçi** ikram etmişlerdi. Ceviz içleri hiç kırılmadık, büsbütün, çok ince, şeffaf, hafif yeşilimsi zarlarla kaplı idi.

2. 11.02.2001 Pazar gecesi: Akşam hocamın kasetlerini dinleyip sohbet etmiştik.

- Resmi dairede 1 odada **kadın-erkek** karışık **15** kişi kadar çalışıyoruz. Öğlen yemekler geldi. Yemeklerde tatlı olarak aşure var. Erkek arkadaşım

ikimiz tatlıları yemekten sonra yemeyip mesâinin başlamasına yakın yiyelim diye ayırdık ve mesâi başlamasına yakın aşûrelerimizi yemek için aldığımızda 20 sene önce fabrikada yanımda çalışan **Arif** isimli bir elemanım ve "**bana aşûre yok mu abi**" diye nazlandı. Ben de ona dayanamayıp aşûremin yarısını verdim.

Bunu gören **3 bayan arkadaşımız** "biz de isteriz" diye tabağımın etrafına toplandılar. 2 bayanın aşureden yeyip yemediklerini hatırlamıyorum, ama **bir tanesi**, 3. bayan **bir kaşık aşûre aldı ve yedi**. Sonra da arkadaşlarına dönüp, "biz de bundan sonra böyle yapalım, çok güzel oluyormuş" dedi. Kalan aşûreyi de ben yedim. Tam son kaşığı ağızıma götürürken hanım uyandırdı.

3. 25.02.2001 Pazar akşamı yine kaset dinleyip sohbet ettik.

- Malûm kûrb'ân bayramına bir hafta var. Bu nedenle kûrb'ânlık hayvan aramaya çıktık. Mezbahane gibi çok geniş bir yerden dana aldık. Bu arada cemaatla namaza durduk. Sencer bey kamet getiriyor, yalnız ayakta değil de oturarak. Köyümüzden çok sevdiğim **Hasan** abi isminde bir akrabamla benim aramda **Sencer** bey var.

Her ikimizde "**kalk, ayakta oku**" diye Sencer beyi ikaz ediyoruz. O da kametin tam yarısında **yavaş yavaş ayağa kalkıyor** ve kameti tamamlıyor. Namaz **2 rekat** olarak kılınıyor. Yalnız son rekatında ben secdede hoca efendiyi duymuyorum ve secdede çok uzun bir süre kalıyorum. Hocanın selamla namazdan çıktığını duyduğum an secdeden kalkıyorum. Acele sadece **tahiyyatı** okuyup selam veriyorum.

Aldığımız dananın derisini tamamen yüzdük, tulum çıkardık. Yalnız **kellesini kesmemişiz**. Tam ellerimizi yıkayıp ceketimi giyerken dananın **karnını yarmadığı-mızın** farkına vardım. Hasan ağabeyime, "**Ağabey, bunun karnını yarmamışız**" diye ağabeyime söyledim ve

gırtlğından başlayarak aşıya doğru hayvanın karnını yarmağa başladım. Tam göğsünün üstüne geldiğimde altımda **karnını yardığım dana Hasan ağabeyim olarak görünüyor** ve bana **"göğsüme çok batırma, kalbim ağrıyor"** diyor. Ben de yarma işlemini bırakıyorum. O anda uyandım.

19.07.2002

Muhterem "Nakışçı" Hanım, Muhterem Hocam,

Nasılsınız? İyi misiniz? İyi olmanızı yüce Allahtan dilerim.

Sevgili "Nakışçı" hanım birkaç defa evden telefonla sizi aramama rağmen size ulaşamadım. Bu mektubu Sexxxxxxxxxx'dan yazıyorum. Bir hafta önce gelebildik. Annemle birlikteyiz. "Yolcu" bey'e buralar fazla sessiz geldiği için kalamıyor. Her geçen sene nem ve sıcaklık artıyor "Nakışçı" hanım. Dirençli olmadığım için etkileniyorum. Yaptığım programları uygulamakta zorlanıyorum. Göz kapaklarım söz dinlemiyor. "Cabulka" "Cabulsa"ya nazaran daha serindir herhalde. Sağlığınıza dikkat ediniz. Bizler sizleri hep sağlıklı ve mutlu görmek isteriz. Yüce Allah bize ne güzel dostlar ikram etti. Sonsuz hamd'ü senâlar olsun.

Muhterem hocam, "Cabulsa" dan ayrılırken bana **Gülşen-i râz-ı** okumamı tavsiye etmişsiniz, okudum efendim. Ayrıca bu kitapla ilgili kaset çalışmalarınızın olduğunu öğrenip onları da dinledim. Kasetleri dinlemeseydim bazı bölümleri anlayamayacaktım. Kasetleri zaman tasarrufundan ev işleri yaparken dinlemek zorunda kaldım. Bazı yerlerde çelişkiye düştüm. Ama o anda not alamadığım için hatırlamıyorum. İnşallah ikinci kez dinlemeyi düşünüyorum.

Pek çok bölümü dinlerken halden hale girdim. Yüce Allah yazanlardan, açanlardan ve bize ulaştıranlardan razı olsun.

Muhterem hocam, irfan mektebine kayıtlı bir kardeşimiz gayretli çalışmalarıyla beşinci derse ulaştı. Bu kardeşimiz ailesinin ve çevresinin içinden çıkarılarak bu kervana dahil edildi, gönlü İslâmiyetle güzelleşti. Çok mücadeleler, mücahedeler verdi. Yalnız tesettür hali henüz yok efendim. Beşinci dersini hazırlarken içimde bir rahatsızlık hasıl oldu. Seyri sülûkte ki kardeşlerimize eşleriyle ahenkli olmalarını tavsiye ediyorum. Diğer kardeşlerimizin böyle bir sorunları yok. Yani hepsi tesettürlü, ama bu kardeşimizin aile yapısı farklı. Efendim beni bu konuda bilgilendirir misiniz? Tesettürle dersler arasındaki bağın önemi nedir? Kalbimdeki bu rahatsızlığın kaynağı vehim mi? Şeriatın her basamakta çok önemli olacağına inanıyorum.

Muhterem hocam, izninizle bir hafta önceki zuhuratımı da arz etmek istiyorum. Çok kısa, teferruatı hatırlamıyorum.

Galiba bir imtihan komisyonunun karşısındayım, karşımda şimdiye kadar aşına olmadığım **siyah takım elbiseli** beyaz gömlekli, yüzünü çok net olarak hatırladığım **arap ırkına mensup heybetli bir bey** vardı.

Bana **"sana mülk sûresini veriyorum, igrabin'e kadar"** dediğini hatırlıyorum. Ben de **"emriniz başım üzere,"** diyorum. Gülümsüyor, uyandıgımda sözler hala yankılanıyordu.

Efendim, size ve "Nakışçı" hanıma sevgilerimizi, saygılarımızı "Yolcu" bey'le birlikte sunarız. "Kevkeb"

04.12.2002 Muhterem Hocam,

Ramazan-ı Şerif içinde de çalışmalarımız devam ettiği için yazmamı istediğiniz kompozisyonumun

elinize geçme sresi uzadı. Kusuruma bakmayın efendim. Yazma isteği gelen gecelerde notlarımı aldım. Bayramdan sonra da onları dizayn ederek size gönderiyorum. Bu gnderdiklerim yazımın birinci bölümüydü. Konuma uygun olarak hücelere kadar geldim. 2. bölümü ise hcelerden atomlara kadar olan yolculuktu. Bundan kısa bir kompozisyon istemiştiniz, bu nedenle 2. bölümü göndermedim. Efendim, içimden geldiği gibi yazdım. Hedefe yaklaşabildim mi? Yaklaşamadım mı? Bilmiyorum. Bu arada Ramazan-ı Şerif içinde olan bir zuhuratımı müsaadenizle yazmak istiyorum.

Rahmetli çok sevdiğim büyükbabam ve büyükannemin evindeyim. Bu evin en çok bir büyük odası kullanılırdı. Odanın ortasında Maxxxx dedem oturuyor, bir pelerine bürünmüş. Ama yüzü çok net görünüyor. Odada başkaları da varmış, ama kendim de dahil kimse görünmüyor. Duvarda şofbene benzeyen bir ısıtıcı asılı. Markası dikkatimi çekiyor, Star markaymış. Dedemler daha önce soba yaktıkları için, "dedeciğim, ne iyi etmişsiniz de bunu almışsınız" diyorum. nk odanın ısısı öylesine hoş ki, ne çok sıcak, ne de çok soğuk. Dedem Hacca gidecekmiş. Herkes dedeme hayırlı yolculuklar dilemeye gelmiş, ama görünmüyorlar. Ben de dedeme "yarın yine gelirim" diyerek vedalaşıyorum.

Muhterem hocam, bütün aile fertlerimle birlikte size ve "Nakişi" hanıma saygılarımızı, sevgilerimizi sunarız. Ayrıca oradaki kardeşlerimize de selâmlarımızı iletiriz.

"Kevkeb"

12.12.2002 B.R.R.

Sayın "Yolcu" bey'in dikkatine,

Sayın "Yolcu" Bey kardeşimiz, faksınızı aldım, şu an vaktim de müsait idi, hemen kısaca cevaplayayım dedim. Yarın sabah inşallah birkaç gün kalmak için İstanbul'a gitmemiz gerekiyor. Pazar günü de sohbetimiz var. Gitmeden zuhuratınızın cevabını göndermek istedim.

Sevgi saygı ve iyi niyetlerinize biz de aynen mukabele ederiz, sağ olun var olun.

Zuhuratınız baştan sona çok güzel, zaten her haliyle de açık, izahat gerektirmiyor. O hallerin yaşantısı içerisinde olduğunuzu gösteriyor. Yanınızda belirmem gönlünüzde olduğunuzu. O halde sese söze gerek kalmadığını ifade ediyor, diyebiliriz. Sizin vasitanızla her halde bazı kimseler bu hallerden faydalanmaktadır.

Cenâb-ı Allah yollarımızın feyz ve bereketlerini arttırsın.

"Kevkeb" hanımın "Âdem, Adam, A'dem" çalışması çok güzel olmuş, tebrik eder daha fazla başarılar dilerim. Ancak son dördüncü sayfada küçük bir iki düzeltme yapmak gerekiyor, onları da bildireceğim.

Ayrıca çok seneler evvel yapmış olduğum (asr) Sûresi'nin bir çalışması vardı, onu kaybettim zannediyordum. Eski evrakları karıştırıyorken karşıma

çıktı. Çok fazla bir şey değil ama yine de faydalı olur umudu ile onu da gönderiyorum. Mexxx'e, Tuxxxxx beye, Fexxxx hanıma, daha başka gereken kişilere fotokopi yaptırıp verebilirsiniz.

Kucak dolusu gönülden sevgiler, muhabbetler, şahsınızda bütün dostlarımıza gönderiyorum. Sonsuz selâmlarla, Hüdaya emanet olun.

Elfakiyr "Nakışçı Baba"

09.12.2002

"Âdem", "A'dem", "Adam",

Arzum kimya mühendisi olmaktı. Kısmet değilmiş. Babama külfet olmasın diye devletin açtığı burslu imtihanlardan birini kazanarak öğretmenlik mesleğine yönelmişim. Hamdüsenalar olsun, mesleğimi severek yaptım. Laboratuvarlar huzur duyduğum mekânlardı, tıpkı evim gibi. Fizik, kimya, biyoloji bilim dalında eğitim ve öğretim çok zevkliydi. Gözlüyor, araştırıyor, inceliyordum. Yeni bir şey öğrendiğimde mutlu oluyordum. Ama en güzel laboratuvar ve incelenecek en güzel ilim sahası olan kendimden uzaktım, bilmiyordum, tanımıyordum. Ta ki arifibillah hocam, muhterem "Nakışçı" babamı tanıyınca kadar. Allah c.c. onu bize ikram etti. Pirimin gönderdiği ilk mesaj "**perdeni açmaya geldim**" idi. Perdeli miydim? Maalesef öyleymiş, sonra anladım. Himmet ettiler, perdemi açtılar. Hz.Kûr'ân'la buluşturup, **sıratullah**a ulaştırdılar. Ufkum açılıp da gözlüklerim değişince, kendimi dipsiz bucaksız bir deryada buluverdim. "Nakışçı" Babam adeta "bunca sene zahir laboratuvarlarda araştırma yaptın, artık kendindeki laboratuvarlarda araştırma yap" diyordu. Süratle projektörlerimi kendime çevirdim. Tek gayem vardı: Kendimi tanımak.

Zira efendimiz s.a.v. "kendini tanıyan, Rabb'ını tanı" buyuruyordu. Bütün araç ve gereçlerimi kendi hakikatimi bulma yolunda çalıştırmaya başladım. Mutluluğum gerçek anlamına kavuşmuş, heyecanım doruğa çıkmıştı. Muhterem hocam bu sefer yazmamı tavsiye ettiler.

Ne yazacaktım?

"Âdem", "A'dem", "Adam" hakkında yaz buyurdular.

O andan itibaren çalışma başlamıştı iç alemimde. Peki nereden başlayacaktım? Bir zatı muhteremin sözünü hatırladım. **"Ne var alemde, o var Âdem'de"**.

Âdem atamın bir kopyası olduğuma göre, bu işe kendimden başlamalıydım. Karar verdim, kendimden kendime yolculuk yapacaktım. Başarılı olmasam bile denemeye değer diye düşündüm.

Bu yolculuğumun güzergâhları ne olacaktı. **"Görelim bakalım, Mevlâm neyer, neylerse güzel eyler,"** deyip hazırlığa başladım.

Evvela kendime, **"Ben kimim"** diye sordum. Aman Allahım, cevap aramaya fırsat kalmadan bir anda içimden azametli bir dalganın coşarak her taraftan beni kuşattığını ve adeta **"Ya Ben kimim"** diye sorduğunu hissettim. Bu gerçek **"Ben"**in sesiydi.

Cereyana kapılmış gibiydim. Kaçacak yer aradım ama her taraftan sarılmıştım. Bu azamet karşısında eridiğimi, adeta kaybolduğumu hissettim. Sadece idrak kalmıştı.

Birdenbire çok hafiflediğimi ve bu olayların nasıl gerçekleştiğini düşünmeye başladığımda Hz.Kûr'ân'dan bir nida geldi. 50/16, mealen **"Biz ona şah damarından daha yakınız"**.

Elbette ya! Kendim kendime bir yolculuk

yapmak istemiştim ya, işte inşeallah bu arzum gerçekleşecekti. Fakat bu lâtif deryada bu ağırlıklarla yolculuk yapmak mümkün olmadığı için benim de lâtif olmam gerekiyordu.

Kesafetlerimden kurtulunca, yıllarca bu yükün altında ezilmişim de haberim olmamiş diye hayıflandım. Kendimi bu lâtif, huzur veren dünyaya bıraktım. Deryanın içinde bir girdap oluştu ve beni içerilere doğru çekmeye başladı. Yolculuk başlamıştı. Daha önce bildiğim ama şimdiye kadar görmediğim yerlerden geçiyorduk. Anlatamayacağım kadar güzeldi.

Kendi kendime iyi ki zamanında bilgi edinmişim, yoksa buraları tanıyamıyacaktım dedim. Nihayet **odaya** benzer bir yere geldik.

Tanımiştim, bu **hücre** idi. Canlıların **bütün özelliklerini taşıyan en küçük birimdi**. (ğle öğretmişlerdi, halbuki canlı, cansız diye bir ayırım yoktu, herşey canlı idi. Sadece insân çok özel halkedilmişti.)

Hücrenin dışında bir **zar** vardı, bu onun kapısıydı. Bu kapıdan girmek için şifreyi zmem lâzım diye düşündüm.

(hücre) حجرة orijinal yazılışı

ح 8 8

8

ح 3 3

3

ر 2(00) 2

200

 5 5

a) 18 b) 13

216 (2 + 1 + 6) = 9 (5 + 4)

a) Demek ki insân on sekiz bin âlemi geçerek ve

onların da özelliklerini bünyesine alarak bu âlemde zuhura çıkıyordu.

b) **(13) Ahadiyyet mertebesi** – hakikat-i Muhammediyye'nin şifre sayısı. Demek ki insân'ın kaynağı bu mertebelerdi ve efendimizin şifresi de ezelde hücrelerimize vurulmuştu, şaşırmadım. Efendimiz s.a.v. bir hadis-i şerifte "**Ben Allah'danım ve müminler benim nurumdandır,**" buyuruyordu.

- c) **(4) İslâmın hakikati**
(5) Hazarat-ı hamse

"**Her insân İslâm fitratı üzere doğar**" buyuran efendimizin sözünü açıklıyor adeta...

Ayrıca **(5) hazârat-ı hamse'nin** özelliklerinin de insânda dürülü olduğu böylece ortaya çıkıyordu.

Hücre zarından içeri girdik. Bu ne müthiş, bu ne harika bir laboratuardı. Hayretler içinde kaldım. Bütün elemanlar kendilerine verilen vazifeyi şuurla, muhabbetle ve itaatle yapıyorlardı.

Dikkat ettim, bütün emirler **çekirdek (nüve)** denilen yerden çıkıyordu. Bütün sır buradaydı.

Çekirdekten içeri girince hayretim daha da arttı. Burada **kromozon** denilen esrarengiz oluşumlar vardı.

Kromozomlar **genlerden**, genler de **D.N.A.** denilen **(asit + baz + şeker)** moleküllerinden oluşuyordu.

Bu moleküllerin de **çeşitli birimlerde** ve **şekillerde** bir araya gelmelerinden insândaki özellikler, karakterler ortaya çıkıyordu.

Kromozomlarda adeta bir insânın kaderi gizliydi.

Acaba bu D.N.A.lar a'yan-ı sabitelerin yoğunlaşmış halleri miydi?... diye düşündüm.

Kromozom sayıları her canlı türü içinde ayrı ayrıydı.

Acaba kaç kromozomdan oluşuyordum. Saydım **46**, yani **23** çift.

Demek ki bütün insân hücrelerinde 46 kromozom var.

Not= (Hz. Peygamber (s.a.v.) Efendimiz (23) sene Peygamberlik yapmıştır ve rû'ya lar Peygamberliğinin (46) cüz-bölümünden biridir.) (Nakışçı Baba)

4 - İslâmın hakikati

zâtî sıfatlarını taşıdığına delildi bu. } İnsânın Allah c.c.

6 - Sıfat-ı Zâtiyye

10 - bu sayı kemâlât-ı gösterir. Demek ki insân kemâlât üzere halkedilmiş.

Âdem atamın bir kopyası olduğunu düşünmüştüm.

İlk atamızdı, Hz.Allah Kûr'ân-ı Kerim'inde Âdem atamız için meleklerine, "**Ben yeryüzünde bir halife halkedeceğim**" buyurmuştu.

Halife ne demektir? **Halife** - yeryüzünde Allah adına faaliyet gösteren demektir.

Vacib'ul Vücûd kendi özelliklerini ve güzelliklerini seyretmeyi murad etmiş ve Âdem adını verdiği bir varlığı zuhura çıkarmıştı.

Eğer bu varlıkta Allah'a ait özellikler olmasaydı, nasıl Allah adına faaliyet gösterebilecekti ?...

Âdem ismi altında perdelediği bu varlığın hakikatını Allah cc Hz.Kûr'ân'da 15/29 beyan buyuruyor. Mealen, "**Ben ona ruhumdan üfledim**".

Peki neden bu halifeye Cenâb-ı Hakk Âdem ismini vermişti ?....

Âdem isminin mânâ âlemindeki şifresi neydi ?...

(**Âdem**) ادم → ا (1+1) + د (4) + م (40) = **46**
insana has kromozon sayısı, yine aynı sayı çıkmıştı.

İncelemeye başladım. $(4 + 6) = 10$ sıfırı kaldırdığımızda 1 kalıyor.

Bu da bize görünen bütün varlıkların hakikati gibi Âdem'in hakikatının de birden yani Ahadiyyet mertebesinden geldiğini gösteriyor.

Bir kûdsi hadis-i şerifte "**Allah Âdemi kendi sûreti üzerine halketti**" diye belirtiliyordu..

O halde Allah cc kendinde bulunan bütün özellikleri ve güzellikleri en geniş biçimde Âdem'de zuhura çıkarmış ve ona her mertebeden mekân vermişti.

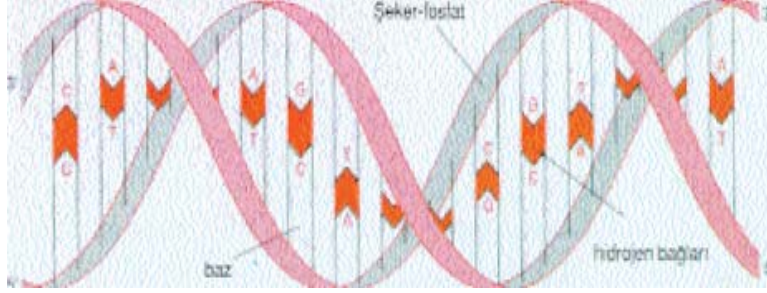
Çünkü Ahadiyyet 13 mertebeden oluşuyordu.

Bir de harflerden yola çıkarak bir merci bulabilir miyim diye düşündüm.

ا (Ahadiyyet) د (delil) ح.(hakikat-ı Muhammediye = Allah c.c. zati tecellisi)

Demek ki Allah c.c. zati tecellisi **Âdem** ile başlıyordu.

Kromozomlarımı incelemekten kendimi alamıyordum. Bunların çekirdekte bulunuş şekilleri de enteresandı.

bütün özelliklerimi, sırlarımı taşıyan bu nurdan iki derya...,

Ahadiyyet mertebesinden çıkan **abdiyyet** ve **rububiyet** deryaları mıydı?

Yoksa **akl-ı kül** ve **nefs-i kül** mü?
Yoksa hayatımın devamını sağlayan **zit esmâlara** ait deryalar mıydı? Bilim adamları artık kromozon ve genlerle uğraşıyordu.

Tekrar dikkatimi **10** rakkamına verdim.
Sıfır birin sağına gelince anlam kazanıyordu ve birin kendi etrafında kıvrılmasından oluşuyordu.

Bu arada **Âdem** ile **Adam** arasındaki farkı da düşünmeye başladım.

Âdem, cennette tamamen **ulûhiyyet** özelliklerine sahipti. Akl-ı kül zahirde nefs-i kül batında idi. Nefs-i kül ağırlıklı Havva anamız, Âdem atamızdan ayrılınca iki farklı cins ortaya çıktı. Her ikisi de cennetten yeryüzüne indirilince, Âdemiyet hakikatleri yani Ahadiyyet hakikatlerinin sûretleri de yeryüzüne inmiş oldu. O halde akl-ı kül ağırlıklı **Âdem** atamızın sûretlerine **Adam** diyebiliriz.

Arapça da **Adam** (**Recül**) رَجُلْ şeklinde yazılır ve bilinir.

ر **200** **2** (00) **2**
ح **3** **3** **3**
ل- **30** **3** (0) **5**→**3**(5+3) = **53**

a) **233** (2 + 3 + 3) = **8** (4 + 4) veya **8**
sekiz cenneti gösterir. **53** - şifre sayımız.

Bu hakikatlere kavuşunca dua ettim. İnşallah biz de Âdemler zümresine dahil oluruz diye.

a'dem'e gelince **yok** mânâsına gelir. Kendindeki ilâhi hakikatlerden habersiz, bu dünyaya gelme amacının nefsanî arzu ve isteklerini gerçekleştirme yeri olarak görenler, yani Hakk'tan uzak olanlar da **a'dem**

hükmündedir. Tıpkı **birin solundaki sıfırlar** gibi... yok hükmündedirler.

17.03.2003 Çok Muhterem Hocam,

Evvela saygı, sevgi ve hürmetle ellerinizden öper, sağlık, sıhhat ve huzurlu günler dilerim.

Efendim, 15.03.2003 Cumartesi akşamı kısa bir zuhuratım oldu, dilimin döndüğü Allah (c.c.)nün nasip ettiği kadar aktarmaya çalışacağım.

2 katlı oldukça **büyük bir köşkteyiz.**

Katlar tahmini **50şer m²**, alt katın önünde de **20-25 m²** büyüklüğünde **su dolu bir havuz var.**

Sizinle beraber ikimiz üst katta çok **büyük baklava** yapıyoruz. **Baklavanın büyüklüğü aşağıdaki havuz kadar.** Öyle bir sistem oluşturuyoruz ki o büyük baklavayı üst kattan raylarla havuzun üzerine sürüyoruz.

O anda siz bana "bak bakalım bir eksiği var mı?" diye soruyorsunuz. Ben de "Yok hocam, kontrol ettim. Hatta baklavalara üzerine **yeşil şam fıstıklarını çokça koydum,**" diyorum.

Havuzun üzerine sürdüğümüz baklavayı (tepside omleti yukarı fırlatarak ters çevrildiği gibi) havuzun üzerine bütüncene **ters çevirerek gönderiyoruz.** Baklava hiç bozulup **dağılmadan havuzun üzerinde duruyor** ve hiç **su dahi bulaşmıyor.**

Ondan sonra alt kattaki insânların yemeleri için **iç kısma çekiliyor.** Fakat nasıl olduğunu bilmiyorum. İçeriye çekerken yukarıdaki **düz şekliyle hiç bozulmadan insanlara ikram edilmek üzere alt katın içine alınıyor.**

Tekrar hürmetlerimi sunarken Yüce Allah

(c.c.)dan sizlerden feyz ve bereketler ihsân etmesini niyaz ederim.

Saygılarımla, "yolcu"

19.03.2003 Sayın "Yolcu" bey'in dikkatine:

Sayın "Yolcu" Bey kardeşimiz,

17.03.2003 tarihli faksınızı aldım, okudum, memnun oldum. Cenâb-ı Allah daha nice idrâkler vererek mânâ âleminde yolculuklar nasib etsin.

İki katlı ev bir bakıma **ef'âl** âlemi ile **esmâ** alemidir.

"**Kendimizdeki zuhuru**" ise, birinci kat ef'âl âlemi "bedenimiz",

ikinci kat ise "**bâtınımız**" olan **rûh** bedenimizdir.

Ancak bilindiği gibi rûh, âlemimizin **kendi içinde de derinlikleri** vardır.

"**Köşkün lüks olması**" değerinin yüksek olmasını ifade etmektedir. "**Önündeki havuz**" hayatın kaynağı olan suyu ifade etmektedir, diyebiliriz.

"**Üst katta baklava tatlısı yapmamız**" Esmâ-i ilâhilerin zıt tesirli olanlarının dahi tatlıya dönüştüğü ve her bir baklava diliminin bir esma-i ilâhiyyenin gıdasına dönüşerek o ismin tatlısı olarak zuhura çıkışını ifade etmektedir, diyebiliriz.

Mânâ âleminde zuhura gelen esmâ âleminin güzellikleri ef'âl âlemine indirilirken aynıyle gelemez, bir mertebeden bir mertebeye geçerken, "**nüzûl**" (inkilâb) yani değişme gösterir, bu yüzden **ters yüz** olur. Daha sonra idrâklere yansırken tekrar ters yüz olarak,

anlaşılabilmesi için asli halini alır, biz de böylece bazı şeylerin farkına varırız. Eğer böyle değişiklikler olmasa idi, o âlemde oluşturulan mânâları anlamamız mümkün olmazdı.

Bu şuna benzer, nasıl bir fotoğraf makinesi evvelâ görüntü düz **iken ilk çekişte tersi**, yani **"arabı"** oluşur, fakat **kağıt üzerinde tekrar vücut bulduğunda ilk evveline döner**. İşte fotoğrafın son görülen dış yüzü evveline dönüştür, yani **"te'vil'i"**dir.

Eğer bir fotoğraf sadece **"arab"ına** yani **"film"**inde kalsa bütün eşyayı yanlış ve ters görmüş oluruz. Ayrıca görüntü de net değildir.

İşte bu yüzden âlemleri güzel ve gerçek yönüyle değerlendiremeyip hep hayalinde yani filminde kalıyoruz. O da bize yanlış bilgiler aktarmış oluyor.

İşte bu bilgilerin aslına ulaşabilmemiz için filmin banyo aşamasını, kağıt üzerine naklini ve oradaki tespitini uygulamak zorundayız, ancak fotoğrafın aslını böyle elde etmemiz mümkün olabilmektedir.

Biz de aslımıza ulaşmamız için **"hayat suyu"** ile banyo yapmamız gerekmektedir.

Gerek gece, rü'yalarımızı, gerek gündüz hayallerimizi, gerek okuduğumuz nesnelere (asli) halini yani **"evvelini"** idrâk edip güzel bir fotoğraf gibi müşahede edebilmemiz için **"te'vil"**ine yani **mânâ evveline** ulaşmamız gerekmektedir.

Baklavanın alt kata alınması **"esmâ"** âleminin **"ef'âl"** âleminde zuhur - gelişidir ve her baklavanın altında da bir **sarı lira** vardır, bulabilenlere ne mutlu ikramdır.

Cümlemizden cümlenize sonsuz selâmlar.
Hoşça kalın, hoşlukla kalın. Allah (c.c.) feyzler ikram etsin. (16/nisan/2003) El fakiyr "Nakişçı Baba"

Sevgili "Nakışçı" hanım ve Muhterem hocam.

(16/nisan/2003)

Nasılsınız, Yüce Allah'tan iyi olmanızı temenni ederiz. İnşallah yakında tekrar sizlerle birlikte olacağımız için hepimiz çok mutluyuz. Bir hafta önce biz de Ankara'dan döndük. Hamdolsun güzel bir hafta geçirdik. Sizler de aramızdaydınız. Kızımızla sohbetlerimizin odak noktası sizlerdiniz. Hürmetleri var, ellerinizden ayrı ayrı öpüyorlar. Müsaadenizle bu konularda sayın hocam beni aydınlatmanızı rica edeceğim.

Arabça dil kursu verilen bir vakfın dersine iştirak ettim. Görevli hoca hanım aynı zamanda sohbet de veriyordu öğrencilerine.

Esintiler Muhiddin-i Arabi hazretlerinden geliyordu. Hoca hanım sık sık hocasından Dr. M. Derman Efendiden bahsediyordu. Tanıyor musunuz?....

Efendim, esas öğrenmek istediğim meseleye gelince:

Hacı Bayram Veli hazretlerinin henüz ziyaretine gidememiştim. Gece kısa bir zuhurat hasıl oldu., sessiz sözsüz sadece mânâları algılıyordum. Görüntüde yoktu.

"Hacı Bayram Veli" diye heceletiler ve bana sordular, **"Hacı Bayram Veli'nin sırrı nedir?"** diye. Cevap vermeye ya da düşünmeye fırsat kalmadan uyandırıldım.

Muhterem hocam, böyle sessiz, sözsüz zuhurat olabilir mi?

Her velinin ayrı bir sırrı mı var? Varsa Hacı Bayram Veli hazretlerinin sırrı nedir?

Neden bana böyle bir sual sorulmuş olabilir?
(Özellikle merak ettiğim husus)

Hacı Bayram Veli hakkında çok menkibeler okumuştum

ve ayrıca **"Bayramım imdi, Bayram edenler yar ile imdi"** sözlerini hatırlıyorum.

Bu soruya benim nasıl bir cevap vermem gerekirdi.

Acaba Pir Hz.lerinin (Hasan Hüsameddin Uşşaki) sırrı neydi?

Zahmet olacak hocam, ama lütfen beni aydınlatır mısınız?

Daha sonra ziyaretlerine gittim ama o kadar kalabalıktı, ki huzurlarında çok az kalabildim.

Muhterem hocam size ve "Nakışçı) hanıma "Yolcu" Bey ve oğlum Hixxxx'le birlikte saygılarımızı, sevgilerimizi sunarız.

"Kevkeb"

20 Nisan 2003

16 Nisan 2003 tarihli faksın kısa cevabıdır.

Sayın "Yolcu" Beyin dikkatine: Sayın "Kevkeb" hanım,

Faksınızı aldım iyi dileklerinize teşekkür ederiz. Cenâb-ı Hakk cümlemize sağlık, sıhhat ve manevi ilimler nasib etsin. Baxxx kızımıza başaklar bereketini, Hixxxx oğlumuzu hikmetli bir yaşam dileriz.

Değişik guruplara gitmekte yarar vardır. İnsânın tecrübesi artar, faydalı olur. Dr. M. Derman beyi tanıyamadım.

İnsânlara bâtin âleminden birçok bilgiler gelir.

Bunlardan (vahy) → Peygamberlere,
(ilâhi ilham) → velilere,
(ilham ve feraset) → temiz müminlere gelir.

Bu arada hayali eğitim alanlara (evham) gelir ki ayrılması oldukça zordur, kişiyi şüphe ve tereddüt içinde bırakır. Yanlış bilgiden Hakk'a sığınırız.

Gönül aleminden gerçek bilgi alınabilmesi için kişinin evvela kendini tanıması gerekir, sonra da, hayal ve vehimden arınarak **tevhid** bilgisiyle donatılması gerekir. Böylece gelebilecek bilgileri iyice ayırd ederek hangisinin hayal, hangisinin gerçek olduğunu ayırabilme kaabiliyeti oluşur.

Hatıralarımda da belirttiğim gibi bir gün Nusret babamın ziyaretine gitmiştim. O günün idrâki içerisinde okuduğum bazı kitaplardan çıkardığım notlarımı okumak için izin istediğimde müsaade edip sonuna kadar dinlemişlerdi.

Nihayet okumam bittikten sonra; **"Daha ne kadar bu dedikodularla uğraşacaksın, 'Rabb'in sana ne dedi' bana onu söyle,"** diyerek çok büyük bir gerçeği önüme koyarak hedefimi göstermişti. Allah c.c. onlardan razı olsun.

Kitaplardan tabii ki bilgiler almağa devam edeceğiz, ama en sağlam, güzel ve taze bilgileri **gönlümüzden almaya** çalışalım.

Hacı Bayram Veli ile ilgili tecelliniz bu babta küçük bir mânevi eğitimidir, araştırmaya ve tefekküre yöneltmektedir.

Kaynaklar, "Hacı Bayram Veli'nin veliliğinden evvelki isminin **"Numan bin Ahmed"** olduğunu bildirmektedir.

Bir Kûrb'ân Bayramında "Somuncu Baba –

Hamideddin-i veli" ile "Numan bin Ahmed" Kayseride buluşurlar.

O zaman Hamideddin-i Veli **"iki bayramı birden kutluyoruz,"** buyurdu ve ona "bayram" lâkabını verdi.

Hacca gidip, hacı da olunca "hacı bayram" daha sonra veliliği tescil olunca, yeni mânevi ismi "Hacı Bayram-ı Veli" oldu.

Allah c.c. lühü daha iyisini bilir ya, onun sırrı, **"sırrı bayram-ı kûrb'ân"**dır, o da **gerçek mürşitlik** tir ki ; tabilerine evvela **nefs-i emmâre'lerini**, sonra **levvâme'lerini**, sonra **hayali mülhimelerini** kûrb'ân ettirebilecek gücü vermesidir.

Hayatında da tatbik ettiği gibi, kendilerine "kûrb'ân" edilme teklifi gelen tabileri onda ki; bu sırrı idrâk edemediklerinden zâhiren bedensel kûrb'ân tatbikatı olacak zannıyla etrafından, **iki kişinin dışında** kalan herkes uzaklaşmıştır.

A. Bayram-î eğer idrâk edersen sen bu âlemden

Bu sırrın sırrına kimse eremez, lâkin illâ HUu!

Diyerek hakikatine ışık tutmuştur.

Her peygamberin, her velinin, hatta her müminin bir sırrı ve ağırlıklı olan bir husussiyeti vardır ki, bununla temayüz etmiş olur.

Allah c.c.lühü daha iyisini bilir ya;

Hasan Hüsamettin Uşşaki Hz.de

(ق - س - ع) **"ayn-sin-kaf"**

(ق - ش - ع) **"ayn-şin kaf"**, yani **"aşk"**, yani

(هوب) **"hub"** sırrı ile aşıkardı.

Yine Allah c.c. lühü daha iyisini bilir ya;

"belki merak etmişsinizdir, el fakiyr bizim de mazharımız (**sırrı necat**)tır, ki her mertebeden kurtuluştur. Daha fazla malumat Terzi Baba kitabımızda vardır.

Sorularınızı kısaca özetlemeye çalıştım, daha sonra fazla malûmat vermek ümidiyle şimdilik bu kadarla yetiniyorum. Allah c.c. lühü cümle gönülleri-mize genişlik versin.

“Nakışçı” Hanım ve ben; “Yolcu” Beyin, sizin ve çocuklarınızın sağlık ve sıhhat ile hayat sürmenizi temenni ediyoruz. Hoşça kalın.

“Nakışçı Baba”

Not : Bundan sonraki sohbetlerinizi (kasede) kayda almağa çalışın, daha sonra tekrar dinleme imkânı olur, başarılar dilerim.

22 Temmuz 2003

Muhterem hocam,

Mutluluğum doruğa çıktı. Bunu kelimelerle ifade etmek çok zor. Ama yazmadan da duramadım. Nasılsınız efendim? Birkaç gün önce “Nakışçı” hanımla telefon konuşmamızda her ikinizin de iyi olduğunu öğrenince çok sevinmişim. Sizlere nasıl teşekkür edeceğimi bilemiyorum. Fususul-Hikem’le ilgili çalışmalarınızı da iyi ki kaset yapmışsınız. Böylece hepimiz istifade edebiliyoruz. Nasıl biz hazla hem kitaptan takip ediyor, hem de dinlediğimi anlatmak mümkün değil. Adeta bir sünger gibi o bilgileri vücudumun emdiğini hissediyorum. Bir an geliyor içimde hissettiğim cereyanla ayağa fırlayıp bulunduğum mekanda turluyor, bir an geliyor hayretimden uzun süre öylece kalıp devam edemiyorum. “Yolcu” bey bazen hafta sonları geldiği için annemin da bana hiçbir zahmeti bulunmadığı için mekân deseniz çok müsait olduğundan Yüce Allah’tan bundan daha fazla ne istiyebilirim ki Efendim?

Âdem bahsini henüz bitirebildim. İnşallah

anlayabilmişimdir ve inşallah unutmam. Gönlüm isterdi ki efendim her bölümün sonunda siz muhterem hocam tarafından sözlü, yazılı yoklama olayım da ne kadarını idrâk edebilmişim, bunu tespit etmek isterdim.

Ta çocukluğumdan beri içimde bilemediğim bir şekilde Yüce Allah'a karşı bir sonsuz sevgi hissederdim. Bundan yedi sene önce C. Hakkın göz rahatsızlığım nedeniyle İzmir-Ankara-İstanbul hastanelerinde beni terbiye ettiği, eğitime tabi tuttuğu o günlerde dahi gönlüm çok hüznü olmasına rağmen Yüce Allah'a olan sevgimde bir eksilme olmuyordu. Ama o güzel gözümden ayrılmak da pek kolay olmamıştı.

O celâl esmâlarının ardından, böylesine muhteşem cemâl esmâlarının gelebileceğini nereden bilebilirdim?

C.Hakkın sevgili "Nakışçı" hanımla siz Muhterem hocamı karşıma çıkarıp, Vahdet bilgilerini sizlerin kanalıyla bana lutfedip, o kırık gönlümün eskisinden çok daha güzel bina edileceğini nasıl tahmin edebilirdim ki? Bilsedim herhalde o zamanlar çok üzülmezdim.

Muhterem hocam, **53** yaşında bu muhteşem eserle tanışmak nasib oldu. Allah izin verirse Eylül başına kadar burada olmak istiyorum. Bu süre içinde ne kadarını inceleyebilirim bilmiyorum. Sene içi çalışmaları çok yoğun. Geceleri ders hazırlığı, sohbet hazırlığı ve ev işleriyle geçiyor. Bu esere devam edebilmek için gruptan birisini - çok üzülecekler- ama bırakmam gerekecek. Tavsiyelerinizi rica edebilir miyim? Fikrinizi almadan tatbikata girmek istemiyorum.

Efendim bu arada geçen hafta bir minibüs tutarak sohbet dinlemeye gelen Baxxxxxlı kardeşlerimin size ve "Nakışçı" hanıma hürmetleri var. C.Hakkın "Misafirlerin geliyor, onları memnun etmen için bütün

gayretlerini sarfet, emrini duyar gibi olmuş ve o tertemiz kardeşlerimi memnun etmeğe çalışmıştım.

Efendim bir kardeşimin zuhuratıyla il kez karşılaştığım için onu cevapsız bırakmıştım. Belki bize kerih gibi görünen şeyin bilemediğimiz bir anlamı vardır diye affınıza sığınarak yazıyorum.

Bir kişi **avret yerini görürse** bunun bir anlamı var mıdır?

Rahim esmâsının tecellisi olabilir mi?

Kıymetli vakitlerinizi alıyorum amma, iki hafta kadar önce bir zuhurat hasil olmuştu, müsaadenizle onu da yazayım.

Bir oda ve büyükçe bir masa var ortada. Siz giriyorsunuz. Masanın başına oturuyorsunuz. Üzerinizde beyaz uzun bir elbise, başınızda beyaz bir fes var. Bembeyaz sakallarınız bir hayli uzun. Gözleriniz simsiyah ve ürperti verici. Pir görünümü hissi geliyor içime. Bana elinizi uzatıyorsunuz. Talim yaptırmam gerekiyor, diyorsunuz. **Uzattığınız sağ eliniz** çok büyüktü. Diz çöküp, saygıyla uzattığınız elinizi öpüyorum.

Mektubunu bitirirken hürmetle, ailemle birlikte ellerinizden öperiz, saygılarımızı sunarız. Sevgili "Nakışçı" hanıma da engin sevgilerimizi iletiriz.

"Kevkeb"

05.08.2003

Sayın "Kevkeb" Hanım,

22 Temmuz tarihli mektubunuzu aldım, okudum memnun oldum. Günlük meşguliyetler içerisinde ancak sıra geldi, birkaç satırla cevaplamaya çalışayım.

Yaşadığınız hal ve duygularınızı anlıyorum. Cenab-ı Hakk daha da ilerilere götürür inşallah.

Bulduğunuz coğrafya gerçekten her şeyi ile çok mükemmel, aslında dünya çok mükemmel, ancak insanoğlu ihtirası yüzünden bu mükemmel âlemi kendine zindan etmekle meşgul bulunmakta.

Âdem (a.s.) fassında belirtildiği gibi âdem (a.s.) yeyüzünde görünmesi **kıyametin ilk alâmeti**, Aleyhisselâtu vesselâm efendimizin **ıkra'** hükmüyle **risâlet-i alması** ise **yedinci günün başlaması** ve kıyamet hükmünün faaliyete geçmesidir. Cenâb-ı Hakk bu âlemleri altı günde halk etti, içinde bulunduğumuz (gün) yedinci kıyamet günüdür.

İşte biz de de **mertebe-i Âdemiyyet** zuhura çıktığında Âdem-i mânâ hayal cennetinden **beden arzına** indiğinde yani oluşumları orada görüldüğünde o bedende de kıyametin kopacağı ümidi oluşmuş olur.

Kişi ancak böylece kıyamet hakikatinin gerçeğini anlamaya başlar.

Kıyam bilindiği gibi ayağa kalkmaktır. **Kıyam'et** bir emirdir, yani **ayağa kalk** demektir.

Nereden ayağa kalkacak?... tabii ki düşmüş olduğu benlik anlayış ve idrâkinden olacaktır. Bunun oluşmasının alâmeti de **Âdem-i mânânın yeryüzü beden mülkünde görünmeğe** başlamasıdır. Kemâli ise **yedinci günü** yaşamasıdır.

(Kim ki zikrimizden uzaklaşırsa ona maişet darlığı verir, ahirette de a'ma olarak halkederiz.)

Ayet'inin ihtarı altında olmaktansa dünyada iken basiretimizin açılarak ilim ve gönül gözlerimiz ile ilâhi vechi her nesnede seyretmek güzelliği olsun.

Bir gün gelecek bütün eller ayaklar başlar gözler elden gidecek, beşer görüşü kalmayacak, kimler ki, Hakk görüşünü kendilerine şiar edinin değerlendirilmişlerse bu yağ tabakası gözlere ihtiyacı kalmayacak.

“Bir can versen, sana bin can, verir Allah”
diye ne güzel söylenmiştir.

Demesi kolay tabii, başına gelen bilir derler. Şurası muhakkak ki Allah kulunu gereksiz sıkmaz. Sıkıyor ise mutlaka kulunun hayrınadır. Belirttiğiniz **53** sayısı çok manidardır. Bilindiği gibi **53** bizim **mânâ âleminde şife sayımızdır**.

Yaz sonuna kadar düşündüğünüz gibi tefekkür ve ilim çalışmalarınıza devam edin. Şehre döndükten sonra da durumunuzu, gücünüzü tekrar gözden geçirin.

Bence **üstünüze aldığımız ve ümit verdiğimiz kimseleri yolda bırakmak olmaz, çok mahzun olurlar.**

Ancak yorgunluğunuz da fazla olacağından sohbetlerin aralarını açarak öylece devam etmeğe çalışın.

Meselâ her hafta yaptığınız sohbetlerinizi iki haftaya çıkarın veya bazı gurupları ayda bire indirin, duruma göre böyle bir düzenleme yapabilirsiniz.

İnşallah gayretini, hazmını, kolaylığını verecektir.

“Yolcu” bey gibi anlayışlı ve ortak değerlere sahip bir hayat arkadaşınızın olması ne büyük bir imkândır. Allah razı olsun, her işinde dünya ahiret başarılar versin.

Misafirlerinizin gelmesi tabii ki çok güzel. Sevilen yere gelinir, onlar **Hakk’ı talep eden taliblerdir**. Eğer **taleb edileni vermez isek** (imkân dahilinde) o zaman bir **cimri hükmüne girmiş** (verdiğimiz rızıklardan infak edenler) hükmünün dışına çıkarak **infak etmezler ihtarı** ile karşı karşıya kalmış oluruz ki, böyle bir ihtardan Allah (c.c.) bizleri korusun.

Zuhuratta kişinin **avrat yerini görmesinin** yorumu, gören kişinin yaşantısı ve anlayışı ile mertebesi ile ilgilidir.

Tabii ki bu tür zuhuratlarda seyr-i sülûk oluşumunda görülür ve tabiidir. Nisâ ve racul azalarının ne sûretle görüldüğü de yorumlara etken olur.

Şeriat mertebesinde avret yerininin görünmesi nasıl ayıp değerlendiriliyorsa tarikat mertebesinde de yaklaşık olarak öyle değerlendirilir. Hemen örtülmesi, perdelenmesi yoluna gidilir.

Bir kimse dinden habersiz nefsi benliği içerisinde yaşıyorsa, o hale düşkünlüğünün yansıması olarak düşünülebilir.

Eğer bir kimse gerçekten hakikat ve marifet mertebelerinde yaşıyorsa, anlayış ve bakış açısı çok değişir ve o uzuvların şeriat ve tarikat bakışı içerisinde görülen kerihliğinin ne derece ulvi olduğu inkilâbına dönüşmüş olur, ki gerçek aslı da budur. Ne yazık ki insân oğlu hiç bir değerini gerçeği ile ölçmemiş sadece dışında şeklinde kalmıştır.

Anne, annelik vasfına o mübarek mahrem yeri ile ulaşmıştır.

Oradan iki oluşum zuhur etmektedir.

Biri küçük abdest dediğimiz bir sıvının çıkması, diğeri ise âlemin müstesna varlığı olan insanın o mahalden dünyaya teşrif etmesidir.

Başka hiçbir şekilde yol yoktur. Sûn-i bebekler bu kaideyi değiştiremez. O halde bu anlayış içerisinde muhterem olan ananın (ki; her ana muhteremdir,) hakikat ve marifet mertebesinde tarifini yapmak istersek, şöyle ifade etmek zorunda kalacağımız aşikardır.

Anne, ilâhi zâtın mahlûk görünümü üzere perdelenmiş halikiyetinden başka bir şey değildir.

Baba ise, memur hükmünde görünen âmir'dir. Beşer perdesi ile hükmünü yürüten **akl-ı kül'ün o mahaldeki zuhuru, (venefahtü)** nün aktarıcısıdır diyebiliriz.

Bir bakıma sizin de düşündüğünüz gibi **anne, rahim, baba** ise **rahman** esmâsının zuhurudur. Her ikisini de bünyesinde bulunduran ise **Allah esmâsının** zuhurudur ki ilki **Âdem** (a.s.)dır.

Zâhiren bu tür insânlara (Hünsa) (**Hünsa-i müşkile**) derler. Gerçekten de çözümlenmeleri, anlaşılmaları çok zor ve müşkildir.

İşte böylece gönül âlemindeki gönülden ilmi ve muhabbet alışverişleri sırasında hangi cinsten olursa olsun **veren** → **rical, alan** → **nisa** hükmündedir.

Ancak bu sohbetlerden (**veled-i kalb**) "**kalbin oğlu**" dünyaya gelir ki bu da Âdem-i mânânın **yeryüzü arzına** inmesidir, diyebiliriz.

Zuhuratınız güzel, zâten işimiz hep talim etmek. Cenâb-ı Hakk cümlemize kendi gerçek idrâk ve yaşantısını nasib etsin.

"Yolcu" beye, size, Baxxx kızımıza, oğlumuzu sonsuz selâmlar ederim. Ayrıca "Nakışçı" hanımın da hepimize ayrı ayrı selâmları vardır. Hoşça kalın.

"Nakışçı Baba"

Not= Görüldüğü gibi (2003) senesinin sonuna doğru bu yazışmalar sona ermiş iletişim seyrelmiştir.

Daha sonraları müstakil hareketler görülmeğe ve bazı muvaffakiyetler neticesinde farkında olmadan kendisinde benlik oluşturmağa başlamıştır. Bu haller bazı şikâyetlere sebep olmuştur.

Bu hallerini kendisini incitmeden dolaylı olarak anlatabilmek için, kendisiyle birlikte görevli diğer kardeşlerimize de aşağıdaki eğitim yazısı gönderilmiştir.

Bundan sonraki gelişmeler ikinci bölümde gelecektir.

İKİNCİ BÖLÜM

Böyle güzel ve mahviyyetle başlayan bir seyr'in "görev verildikten sonra" nasıl bir benlik ve enaniyyet'e dönüşebildiği ibret ve üzüntü ile takib edilecektir.

Sayın "Kevkeb ve Yolcu" ile olan yazışmaların dosyasıdır. Tarafsız olarak bilgilerinize sunulur. Aşağıda ki dökümanların asılları dosyamızda dır. Artık gizlenecek bir şey kalmadığından bilgilerinize sunulmasında bir mahzur da kalmadığından doğru bilgiye ulaşılması bakımından bu dosyanın hazırlanması uygun görüldü. Selâmlar. (Hadiseler aşağıda ki eğitim e mail-i ile başlar.)

BİSMİLLÂHİRRAHMANİRRAHİYM

Esselâmün aleyküm ve rahmetullah:

Hakikat-i Muhammed-î yolunda görevli olan sevgili vekil – evlâtlarımız.

Cenâb-ı Hakk'ın seçmiş olduğu zâtına giden tevhid ve irfaniyet yolunda başarılarınızın devamını dilerim.

Allah'ın takdiri, yüce Peygamberimizin emri, pirlarimizin himmet-i, ve bizlerinde gayretleri ile yüklenmiş olduğumuz şerefli görevlerimizi bizden sonraki nesillere ulaştırmak ve her geçen gün idrâklerimizi daha ilerilere

götürerek, Bâtını mânâda ki gelişimlerimizi her gün biraz daha ilerilere götürmek zorundayız.

Bu anlayış içerisinde hizmetlerimizi daha iyi yapabilmemiz için aşağıda ki hususların içtenlikle özet olarak cevaplandırılmalarını istiyorum.

- (1) Şimdiye kadar neler yapabildiniz?:
- (2) Yapmak isteyip de yapamadıklarınız?:(Ne sebep ile?)
- (3) İyi yaptığınızı zannettiğiniz hususlar nelerdir?:
- (4) İyi yapamadığınızı zannettiğiniz hususlar nelerdir?:
- (5) Çevreden gelen ikaz ve tavsiyelere açık oldunuz mu?:
- (6) Yaptıktan sonra pişman olduğunuz; keşke yapmasaydım dediğiniz fiilleriniz veya sözleriz oldu mu? Oldu ise, hangi husus veya davranışlarınızdır?:
- (7) Bizden bekledikleriniz nelerdir?: (Varsa açık olarak ifade edebilirsiniz)
- (8) Daha iyi neticeler alabilmemiz için varsa, temenni ve tavsiyeleriniz nelerdir?: (Lütfen bildiriniz)

Yaz tatilinden de istifade ederek bu hususların bir buçuk ay içerisinde cevaplandırılarak (posta) veya (e mail) ile gönderilmesini bilgilerinize arz eder şimdiden başarılar diler ve teşekkür ederim.

Ekrem Kublay, Müjdat baba dostu, Kâmil Ökmekler, Abdülvahit, Gustavo Martinez, "Yolcu", Huzeyfcan, "Fe xxxx", halit dolma yılmaz," Kaxxxx Sema", Zerrin Ülbe "Kevkeb", Hasan Can, Yasemin Koral, Enver Arı, Nuray çetin, şerif Kır.

"Nakışçı Baba Cabulka"

Yukarıdaki soruların cevapları gönderilenler tarafından nezaketle cevaplandırıldılar. İlgisi olmadığı için buraya onları almıyorum.

Sorular ve istişare yazısına "Kevkeb" hanımdan gelen cevaptır.

Muhterem hocam:

Bu satırları yazarken sizler mübarek beldelerdesiniz. Üç aylarınızı, geçmiş Regaib kandilinizi kutlarız, hürmetle ellerinizden öper, saygılarımızı sunarız.

Göndermiş olduğunuz mail-i "Yolcu" beyin bilgisayarından alamadık. On beş yirmi gün sonra ancak "Baxxx" kızımız bize ilettiler. Yoğun misafir trafiği nedeniyle bu gün gönlümüzdekileri kâğıda dökebildik.

Cenâb-ı Hakk'ın zâtına giden tevhid ve irfaniyyet yolunda bizlere vesile oldunuz, Allah (c.c.) lühu sizlerden razı olsun. Allah'ın takdiri; yüce Peygamberimizin emri, Pirimizin himmeti, siz muhteremlerin de gayretleri ile bu şerefli görevi acizane yerine getirmek için çalıştık, çalışıyoruz.

Hakikat mertebesinden baktığımızda, yapabildiklerimiz, C.Hakk'ın takdiri, murad-ı İlâhisi, ilmi ezelide programlanmış istidat ve kabiliyyetlerimizin emr-i ilâhi ve emr-i teklifi ile faaliyyet'e geçmesi diye düşündüğümüz için şunu yaptık demiye dilimiz varmıyor, Hakk'a bakan ismimiz neyi gerektirdi ise, halka bakan ismimiz de onu yaptı diye düşünüyorum.

Bu şerefli görevden önce de istek üzere sohbetlerimiz oluyor idi, hazırlanıp veriyor idik, kolaydı. Zira sorumluluğu yoktu. Fakat bu şerefli göreve

başlayınca uykusuz geceler de başladı efendim. C. Hakk'ın kendi kendisiyle olan münasebetinden başka bir şey olmadığını idrâk etme anlayışına nail olunca ve Mesnevi-i Şerifteki!

> Bu ben ve biz dediğimiz taayyünat-ı kendin ile hizmet oyununu oynamak için düzdün< sözlerini anlayınca, bu şerefli görevin ne kadar özel ve güzel olduğuna şahid oldum.

Mektebin adı çok güzeldi, tıpkı kurucuları gibi. **(İrfan Mektebi.)** Mektep demek, önce eğitim sonra öğretim sevgi ve şefkat, özveri demektir. Daralan gönüller, bunalan ruhlar, bu mekânda felâh bulmalıydı. İnsanları seviyordum, özellikle talebeleri. Kaç yaşında olurlarsa olsunlar. C.Hakk her varlığı kendi şakuleleri üzere indirdiğine göre, demek ki; bize de bu görevle ilgili özellikler vermişti, yani öğretmenlik sevdirmişti. Elhamdülillâh:

İnsanlar çok yakınlarında bakkal olmasına rağmen süpermarketleri tercih ediyordu.Çünkü o mekânlar temiz, düzenli, disiplinli, yeniliklere önem veren, en önemlisi de her aradığını bulma özelliğine sahiptiler. Evet bu mektebin bu şubesi de öyle olmalıydı.

Sorunlu kişiler çok çalışırsa, elemanlar da ona göre davranır, anlayışı içinde, C.Hakk'ın verdiği şevk ve azimle çalışmalarımıza başladık. C. Hakk'ın Kûr'ân-ı Azimüşşanın da buyurduğu gibi > hiçbir dabbe yoktur ki, Rableri onları nasiyesiyelerinden tutmuştur ki; sırat-ı müstakiymleri üzere yürütür< Ve F. Hikem deki, > her bir mevcudun sülûku kendisinde müteayyin olan Hakk ilelidir. O mazharın Rabb'ı hassı'nın tedbirine muhalefetine mecali yoktur< Demek ki, emr-i iradî ve

emri teklifi bura da bir başka zuhurunu devreye sokuyordu.

C. Hakk'ın ne müthiş senaryolarıydı bunlar. Çalışmalar devam ettikçe hayranlığım artıyordu. Aradığımı bulmuştum.

Efendim netice, olaya isneyniyet mertebesinde baktığımızdan bu mektebin bu şubesinde şimdiye kadar tefsir, Arapça, siz muhteremlerden aldığımız tevhid bilgilerini istidad ve kabiliyyetli olanlara anlatma, özümleme çalışmaları, ayrıca bu şerefli görevi bizden sonra ki; nesillere taşıyabilecek özelliğe sahip olanlara da imkân tanıyarak onları yetiştirme çalışmaları, eş çocuk, büyüklerle olan aile münasebetleri sağlıklı ve ahenkli yürümesine ağırlık veren, gıybet dedikodu gibi yapılan hasen işleri silip süpüren illetli hastalıklarla savaşıma yöntemleri, fizik, kimya, biyoloji, astronomi, sosyoloji, psikoloji, konularından ihtiyaca binaen bilgileri içeren kalp tasfiyesi, nefis teskiyesinin önemini vurgulayan sohbetler yapıldı.

Bilassa Hadîs-i Şerif başta olmak üzere çeşitli tasavvuf eserlerinden bilgiler aktarıldı. Sohbetlerimizi dört mertebeden vermemizi tavsiye etmişsiniz. Bu tavsiyenizi uygulamaya çalıştım efendim. Ayrıca C.Hakk'ın dilemesiyle İzmir ili ve dışındakilerle birlikte farklı yaşlardan (15/87) farklı çevrelerden gelen, eğitim, anlayış ve beklentileri farklı olan iki yüzü geçen bir cemeatimiz oluştu. Cemeatimizin büyük bir kısmını (hassaten Baxxxx-Tixx-dexxx) sohbetlerinize getirmeye başarılı olamadım. Beylerine göre erkek şeyhe bağlanmak sakıncalı, kendilerine göre, bey, bayan bir arada oturmak sakıncalı, zamanla değişeceğini umuyorum.

3 üncü ve 4 üncü sorulara içimden bir cevap bulamadım.

5. Çevreden gelen ikaz ve tavsiyelere açık olmaya çalıştım çünkü o ikaz ve tavsiyelerin de geldiği mahaller Hakk'tan gayri değildi, ona fitratım daha yatkındı.

6. Elbette efendim. Oldu. O fiiller çıktıktan kısa bir süre sonra nasıl oldu da bu fiiller benden çıkabildi diye çok acı, sıkıntı, pişmanlık duymuşumdur. Cenâb-ı Hakk'ın huzuru İlâhisinde içim yana, yana gözyaşlarımla af ve mağfiret dilediğim anlar çoktur. O yaşadığım anlar da güzeldi, bilemiyorum, belki o pişmanlıkların duyulması da bir nimetti, gerekiyordu. Böyle olmasaydı Efendimiz (s.a.v.) >Pişmanlık tevbedir< buyururmuydu? Bu sorunuzu şu ikilik beyitle bitirmek istiyorum.

(Kimseye etmem şikâyet, ağlarım ben halime.

7. Teşekkür ederim efendim.

8. Nisan ayından sonra sıcaklar arttığı için, leb-i deryadan çıkan inci ve mercanları tutmak güçleşiyor. Gençlerimizin beyleri de Çarşamba ve cum'a günleri izin veriyorlar bu hususları belirtmek istedim.

C. Hakk'tan sizlere sağlık ve afiyetler dileriz. Siz fedakâr büyüklerimizle uzun yıllar birlikte olmayı temenni ederiz. Çünkü sizleri çok seviyoruz efendim.

Saygılarımızla. Vekil
evlâdınız "Kevkeb" >>imza<<

Not= Aynı mektup içinden çıkan ikinci bölümdür:

Muhterem hocam:

=özel=

Bakmayın size hocam dediğime. Hayatımın her devresinde önemli rolü olan babacığımı kaybettiğim sene C. Hakk sizi ikram etti, gönlümde ki;o "baba" manâsının yeri boş kalmadı.

*Bu ek bilgiyi yazıp yazmama hususunda çok **tereddüt ettim**, ama **sağ duyum** ağır bastı ve yazmağa karar verdim.*

Üç senedir sohbetlerimize devam eden, ne zaman ne yapacağı belli olmayan iyi niyetli, sadık sevecen ünüversite talebesi olan Ay.....kızımız bilgisayar arıcılığı ile muhterem N.....hanımla sohbet ediliyor. N.....hanım kendisine yakın davranan bu kızımızla iyi niyetli olarak dertleşme ihtiyacı duyuyor. Kendisine kimseye söylememesi için sıkı sıkı tenbih ederek hakkımda yaptığınız konuşmaların bir kısmını, duyduğunuz rahatsızlıkları önce kapalı sonra açık olarak sorulacağını anlatıyor.

Fakat kızımız yaşı gibi kabı da dar olduğu için taşıyamıyor. Bu konuşmaları bilgisayardan kâğıda dökerek belgelendiriyor ve T.....hocası vasıtasıyla bana eletiyor. (Sizler umreye gitmeden çok önce) Böyle bir davranışın sebebini de bizi kırmamak için yaptığını izah ediyor.

Tabii böyle bir davranışın son derece sakıncalı olduğunu bir kere daha tekraralanmamasını tenbih ettik. Şahsıma karşı ne kadar hassas olduğunuzu biliyorum efendim. Kul kusursuz olmaz derler, yanlış anlaşılmalara olabilir diyorum. Mevlânâ Hz. buyurduğu gibi <mezahirde olan ihtilâf ve niza esmâ beyninde ki, tezat ve tegayüdüdür. Bu tezat ve tegayün emri itibaridir. Zira cümlesi ayn-ı vahide de müzmehildir. Bu belirlenmiş zuhur yerleri Hakk'ın aynasıdır. Hakk onlarda esmasıyla meşhuddur. Bu tezâdı görüp hayrette kal, marifete dal> Buyurduğu gibi doğruluğuna inanarak

yaptığınız şeyler siz muhterem büyüklerimizin açısından olmayabilir. Yazışmada ki rahatsızlıkları saygıyla karşılıyorum. Bunlar sizlere olan sevgim ve saygımda bir değişiklik getirmez. Ama kızımız da olduğu gibi bunları duyan evlâtlarımız da olabilir.

Zira birkaç sene önce sizinle tanışmak için gelen ama sonradan hakkınız da uygunsuz şeyler yazan A.....beye hepimiz tepki göstermiştik, sizde, bizde, açıklama getirmiştiniz. Böyle zıd fikirlerin ve görüşlerin çıkmasının Allah esması tahtında olması gerektiğine.

Muhterem hocam, her ne konu da olursa olsun, sorularınızı cevaplamaya hazırım efendim. Önce orada rahatsızlık duyulan hallerimize açıklık getirdim, yazmıştım, sonra vazgeçtim. Sizden gelenlere yazmayı uygun gördüm.

Acizane bir ricam var efendim. **Bu yazdığım ek bilgiyi okuduktan sonra imha etmenizi rica ediyorum. Dosyalarınızın içinde lütfen kalmasın.**

İkincisi de efendim, eğer edebe aykırı düşünmezseniz şahsımla görüşümle ilgili rahatsızlıkları acaba sadece ve sadece benimle paylaşmışsınız.

Bu sene çok yoğun bir katılım oldu cemaatimize, Yorulduğumu hissettim. Ve son Çarşamba toplantısında cemaatimize, önümüzde ki sene içinde ki yeni projemizi açıklamıştım efendim. Size de uygulamayı koyup denedikten sonra arzetmeyi düşünüyordum, sırası geldi sanırım.

Evde kendime zaman ayırabilmek ve "Cabulsa" dışındaki şeriat ve tarikat ağırlıklı yaşantısı olan cemaatle biraz daha yakından ilgilenebilmek için, burada ki, ağırlıklı çalışmaları istidatlı yetiştirdiğimiz evlâtlara bırakıp, yanlarında olmayı, destek olmayı, faaliyeti onlara bırakmayı düşünmüştüm. Cemaatim bu açıklamamdan pek hoşnut olmamıştı ama denemeye

karar vermiştim. Görev taksimi yaptığım evlâtlarımıza da tatili fırsat bilmelerini tavsiye etmiştim. Bu belgeler elime geçtikten sonra bu kararımın isabetli olduğunu anladım efendim. Sizce de uygun mu?

Hürmetle ellerinizden öperim muhterem hocam.

Vekil evlâdınız "Kevkeb" <imza>

Not= Yukarıda ki mektubun cevabıdır:

**Bismillâhirrahmânirrahiym:
(13/09/2007)**

Sayın "Kevkeb" Hocanım:

Görevli kardeşlerimizin hepsine ve aynen size de göndermiş olduğum emal-i mizin karşılığı olan mektubunuz, bir müddet sonra da "Yolcu" beyin de aynı mail-in kendine göre cevapladığı mektubu geldi.

Her zaman yaptığım gibi, o gün de postadan gelen mektup, tebrik, davetiye, fatura, gibi olan şeyleri, sizinkileri de alıp açmadan eve götürdüm.

Ben akşamları eve gidince o gün Nüket hanım kimler aramışsa bana söyler cevap verilecek olanları ayırır sonra cevaplarız. Bende o gün bana gelen postaları alır eve götürür ve şu kimselerden şu mahiyette (gerek zuhurat, gerek bir konu hakkında, istişare gibi) gelenleri kendisine bildirir gece olunca değerlendirme yaparız. Günlük tabii halimiz budur.

Sizlerin mektupları geldiği zamanda aynen tabii olarak bu haller yaşandı, gelen evrakların hepsi okunmak üzere eve götürüldü, yemekten sonra açılıp okunmağa başlandı (1) ve (2) kinci yaprakları okuyup bitirmek üzere iken elimizde ki, kâğıtların içinde bir de

=özel= diye ifade edilen ayrı bir yaprak olduğunu fark ettik ve tabii olarak merakla okumağa başladık! Başladık ama keşke böyle hiçte özel denecek mahiyette olmayan bir **özel** yaprak gelmeseydi de bizde onu hiç okumamış olsaydık.

O **özel** yaprak herhangi bir kişiden gelmiş olsaydı çok fazla üzerinde durmazdık, sizin durumunuzda olan bir kişiden gelmesi, bizde tahmin edemeyeceğiniz kadar çok hayal kırıklığı ve tahribat yaptı. Bilhassa, zâten çok hassas bir yapıya sahip olan "Nakışçı" hanım yönünden. Demek ki; ya biz sizlere, bu güne kadar hiçbir şey verememişiz, veya siz gereken hassasiyyet-i oluşturamamışsınız. Günlerdir, gecelerimiz uykusuz, günlerimiz hüznü geçmekte ve bu şoku atlatmağa çalışıyoruz.

Şimdi size biraz mâlûmat vermeğe çalışacağım, mektubunuza karşılık cevâbî mektubumu okuduğunuz zaman, korkarım ki, şiddetle tepki gösterme yoluna gideceksiniz ancak, mektubumu en azından sonuna kadar sakince okuyup, eğer olacaksa o zaman tepki gösterirsiniz diyeceğim. Ama ben yine de her zaman olduğu gibi (etteenni) diyeceğim ve mümkün olduğu kadar sakin ve tarafsız bir değerlendirme yapmanızı tavsiye edeceğim.

Talihsiz mektubunuzu okuduktan sonra yöntemimde bir değişiklik yaparak sizi incitmemeğe çalışarak, misallerle belirtmeyi düşündüğüm, yanımızda da yapmış olduğunuz ve duyduğumuz bazı olumsuzluklarınızı belirtmek istiyordum. Ancak "**özel**" yaprağı okuduktan sonra bu kararımı değiştirerek olanları aynıyle vâki ve misalsiz olarak bildireceğim. Çünkü misallerle vakit geçirmeğe sebep kalmadığı ve zâten anlaşılamayacağı da görülmektedir.

Bütün görevli ihvan kardeşlerimize ve size de gönderdiğim mail **(sadece sizin için hazırlanmıştı ve**

tek muhatabı sizdiniz) ancak sizi korumak ve sadece siz muhatap alınmış hissi camia içerisinde oluşmasını, örtü olsun diye "Yolcu" bey dahil bütün görevli olan kardeşlerimize de bu mail-i göndererek, yok yere kısmen de olsa onları da tedirgin ve meşgul ettim.

Gönderilen mail-in de sadece **(6)** tıncı sorusu hedef soruydu, diğerleri yine tali, örtü ve kamufle sorular idi. Hatırlarsanız o soru şöyle idi.

(6)" Yaptıktan sonra pişman olduğunuz; keşke yapmasaydım dediğiniz fiilleriniz veya sözleriniz oldu mu? Oldu ise, hangi husus veya davranışlarınızdır?:"

Sorusuna mektubunuzda ki cevabınız aynen şöyledir.

(6) "Elbette efendim oldu. O fiiller çıktıktan kısa bir süre sonra nasıl oldu da bu fiiller benden çıkabildi diye çok acı, sıkıntı, pişmanlık duymuşumdur. Cenâb-ı hakk'ın huzuru ilâhisinde içim yana yana göz yaşlarımla af ve mağfiret dilediğim anlar çoktur. O yaşadığım anlar da güzeldi bilemiyorum, belki o pişmanlıkların duyulması da bir nimetti gerekiyordu. Böyle olmasıydı Efendimiz (s.a.v.) <<Pişmanlık tevbedir>> buyurur muydu? Bu sorunuzu şu iki beyitle bitirmek istiyorum."

**Kimseye etmem şikâyet,
Ağlarım ben halime.**

Ancak verdiğiniz bu cevap sorunun açık cevabı değil, halinizin duygusal yönden dışı vuruşudur ve benliğinizde olan yönüdür. Tahlil edildiğinde daha henüz mutmain olmamış bir kâlp, yapmak istemediği halde nefs-i emmârenin hükmüne girerek bir fiili işlemek ve o işlenmiş fiilden sonra da nefs-i levvâme mertebesinden pişmanlık duyarak kendini levm eden kişinin hali olduğu açık olarak görülmektedir ki; sizin durumunuzda olan bir kimsenin hâli olmaması gerekir.

Ayrıca, **özel** yaprakta belirttiğiniz:
"Bu ek bilgiyi yazıp yazmama hususunda çok tereddüt
ettim (**ama sağ duyum**) ağır bastı, ve yazmağa karar
verdim."

Diyorsunuz ama ne yazık ki, işte orada da çok
yanlış bir karar vermişsiniz, çünkü sizin (**sağ duyuy**)
diye vasıflandırdığınız, belki yine biraz ağır olacak ama,
nefs-i emmârenizin sizi (**sağ duyuy**) diye kamufle-
örtetek yaptırttığı, irfaniyyet yolunda kesinlikle
yapılmaması gereken bir fiili işletmiş olduğu açık olarak
görölmektedir.

Evet az da olsa bir (**sağ duyunuz**) varmış ancak
onu dinlememişsiniz, üzerinizde tesiri olamamış,
belirttiğiniz ilk satırda (**tereddüt ettim**) dediğiniz, işte
gerçek (**sağ duyunuz**) sizi tereddüte, sükûnete
yönlendirmeğe çalışan yönünüz idi. Onu dinlemediniz,
(**sağ duyuy**) diye örtülen ise tamamen nefsanî
duygularınızın gücü idi ve onu dinleyerek bu olunmazın
içine girildi. (Bu hususa tekrar dönmek üzere
yolumuza devam edelim)

Az yukarıda da belirttiğimiz gibi, eğer (**6**) tıncı
soruya zaman, zaman da, olsa bizimde içinde
bulduğumuz gün ve gecelerde tarafınızdan ortaya
konmuş, ancak olma-ması gereken fiil ve
davranışlarınızı geriye dönüp bir tahlil neticesinde
gerçek (**sağ duyuy**) nuzla falan zaman, falan yerde,
galiba ben şu fiili ve şu davranışı yanlış yapmışım, bir
daha yapmamaya gayret ederim inşallah, diyerek o
fiilleri açıkça ortaya getirerek ifade etmenizi bekledim.
Sadece içinizde yaşadığınız zıt duyguları cevap olarak
değil.

İşte bu tür işlenmiş ve yaşanmış hadiseleri, birer
misaller sahnesi içerisinde bir küçük senaryo şeklinde
ikinci (yani bu aşamada) siz olsaydınız bu sahnede nasıl
hareket ederdiniz? Diye sizi tefekküre yöneltmeğe ve
sizi incitmemeğe çalışarak, yapılan fiillerin ne derece

isabetli veya isabetsiz olduğunu nazikçe size; sizi muhatap almadan belirtmek idi.

Peki bu yazışmaları ne sebep ile yapma ihtiyacını duydunuz? Derseniz, tek sebebinin gerek müşahedeli ve gerek şikâyet babında olmayan görüş ve duyularımızdır.

Bu sıkıntılarımızı böyle misalli kurgu sahnelerle size belirtip, bu hususta siz olsaydınız nasıl davranırdınız diye sorarak, sizi sahne üzerinde tefekküre yönlendirerek oradan şahsınız, şahsınıza kıyas yaparak, yapılan yanlışlıkları biz söylemeden bu şekilde tefekküre yönlendirerek, kendinizin, kendinize bildirmesi yoluyla size ifade etmek idi.

Her ne kadar siz yaptığınız muvaffakiyetlerden ve çoğaldığınızdan bahsediyor iseniz de, gördüklerimiz ve duyduklarımız bunu böyle söylemiyor gelenler olduğu gibi gidenlerin de olduğu anlaşılıyor.

İşte bu yüzden mâlûm mail-i size ve hiç ilgileri olmayan o kişilere de sırf sizi incitmemek ve yerinizi korumak niyetiyle ve yapılan yanlışlıkları kişiyi muhatap almadan misallerle o kişiye nezaketle iletmek idi ki, bu da ayrı bir eğitim yöntemidir.

Halkımız arsında bu tür anlatımlar (sana söyleyeyim kızım sen anla gelinim) diye çok kolay anlaşılır bir biçimde ifade edildiği mâlûmdur.

İşte bu niyetle gönderilen mail-in cevabının içinden o talihsiz **=özel=** yaprak çıkınca ve içindekiler okununca, daha tam güzel bir tefekküre ulaşılmamış olduğu anlaşılmalı oldu. Görüldüğü gibi sadece bilgi yetmemekte bu bilgilerin hâle ve hayata geçirilmesinin gereği de ortaya çıkmaktadır.

Aksi halde küçücük bir rüzgâr zayıf temelli ve yaşantısız bir ilim binasını kolayca zorlayabilmektedir.

Mektubunuzdan sonra gördüğümüz yanlışlıkların dışında da daha geniş bilgi edinme ihtiyacı duyunca ayrıca yeni araştırmalar da yapmağa karar verdim, aslında böyle bir şeye niyetim yoktu, zâten gözümüzün önünde cereyan eden hadiseler bize yetiyordu. Ancak iyi niyetimiz ve hoş görümüz bunları örtüyor idi, fakat bu hadiseden sonra olaya ciddiyetle eğilerek daha geniş ve gerçekçi yönden incelemeğe karar verdim bir çok araştırmalar yaptım, ne yazık ki, tahminimden çok daha fazla bir hayal kırıklığı ile karşılaştım yakınınızda olan birkaç kişiden başkalarının ifadeleri ne yazık ki, beni çok zorladı.

“Cabulsa” ya her geldiğimizde mutlaka tarafınızdan bir olumsuzlukla, bilerek veya bilmeyerek karşılaşıyorduk ve hiç kimseye hissettirmeyerek (*gerçi görenler görüyor idi*) ama biz hiçbir şey olmamış gibi, fakat üzüntü ile ayrılıp daha sonra evimizde onu hazmederek unutmaya çalışıyorduk.

Bu hadiseleri sizi incitmemek için yukarıda da bahsettiğim gibi misallerle anlatmayı düşünüyordum. Şimdi bunların bir kaçını açık olarak anlatmaya çalışayım çünkü olay bu hale geldi.

Şimdi, zamanımızdan biraz geriye gidip, Tac-ı şeriflerin giydirildiği o geceyi hatırlamaya çalışalım. Gözlerinizi kapatarak biraz düşünün bakalım, nasıl bir sahne hatırlayacaksınız.

Not= *Ancak sayfayı çizgili yerden katlayarak alt kısmını şimdilik okumayınız.*

Aranan şeyi: Yani edep dışı yanlışı görebildiniz mi? Görebildiniz ise tefekkür ederek şimdi tekrar sayfanın geri kalan kısmını kaldırıp tefekkürünüz ile yazılanları karşılaştırınız bakalım nasıl değerlendirmişsiniz, çıkan sahne sizin düşündüğünüz

gibimi? Yoksa aşağıda tarif edilen gibimidir?

Biz o geceyi hep iki haliyle hatırlarız, birincisi; uzun senelerin emekleriyle meyda-na getirilmiş olan bu değerlerin hazzı ve yolumuzun devamını sağlamaya dönük çalışmalarımızın bir aşama daha ilerilere götürülmüş olması idi.

İkinci hâli ise o gece yapılan ve aslında hiçbir gece ve zamanda yapılmaması gereken fotoğraf çekilme hadisesi idi, o hadise taliqli gecenin talihsiz bir oluşumu idi ve sorumlusu da sizdiniz. Sizden başka orada (4) halife daha ve bir de o hilâfetleri veren kimse vardı, onlar ve orada bulunan cemaat, sizin yanınıza üşüşen birkaç kişi ile birlikte her kesin gözü önünde ("*Yolcu*" beyi de davet ettiniz ancak o gitmedi) tamamen özerk, ayrı, müstakil bir gurup oluştu. Sanki başka halife-halifeler, hilâfet veren kişi, ve kişiler yokmuş gibi hareket edildi, ve bir sürü fotoğraflar çekildi bu hal gerçekten genele karşı çok büyük bir edep dışı hareket idi. Her kes birbirine baktı durdu, o anda orayı terk etmek vardı fakat ortalığı bulandırmamak için hiçbir şey yokmuş gibi mutlu gecenin mutsuz sonu gelsin de çıkalım diye bekledik durduk, sizden başka kimse bu hâle yönelmedi. Şimdi bu bakışla yer değiştirerek, bizim ve diğer tac-ı şerif giyenlerin ve cemaatin yerinde siz olsaydınız nasıl davranırdınız.

Düşünün ve ayrıca hadiseye dışarıdan ve bîtaraf olarak bakın bakalım nasıl bir sahne görüp nasıl değerlendireceksiniz.

O geceden sonra hep bekledim, belki o gecenin heyecanı içinde bu edep dışı hareketin farkında olamamış olabilirdiniz, o hâl geçtikten sonra yapılan

hatanın şuuruna varılır da özür dilenir diye. Ancak bir şeyden özür dilemek için o şeyin evvelâ farkına varılması gerekmektedir. Bu hadiseyi tahlil etmenin farkında bile olunmadığı anlaşılıyordu.

Bir diğeri, yine evvelce geldiğimiz bir zamandı yanılmıyorsam (Gazi emir) diye bir yere Hasanın akrabalarından birinin evine gitmiştik, hatıralarınızı yoklarsanız her halde sizde hatırlarsınız.

İçeriye girdik oturmağa yerleşmeğe çalışırken "anne kim anne kim?" diye sormağa başladılar ve tanıdıklarınız sizi gösterdiler, yanınızda oturmağa çalışan "Yolcu" bey de şaka yollu "bende babayım" dedi. Bizde az ileride "Nakışçı" hanımla bir kenara sıkışmış vaziyette, koltuk üstünde duran bir yastık değerince orada yokmuşçasına sessiz bir şekilde oturmakta idik. Yine ortalığın huzurunu bozmamak için bu hale de tahammül ettik, ancak N... Hanım daha fazla oturamadı balkona çıktı gitti ve ev sahibi de mecburen onun yanına gidip ilgilenmek zorunda kaldı ve sohbet olsun diye çağırdığı evinde sohbet dinlemeden geceyi geçirdi. O hal içerisinde olabildiği kadar sohbet yapılmağa çalışıldı ve bu hadisenin farkında olan kimseler de, gece nasıl bir hale dönüşecek diye diken üstünde oturdular ve kalkıp gidildi. Orada (1) anne ve (1) baba vardı bu hadise sizin bu anneliği vaktinden evvel yersiz nasıl benimsediğinizin açık ifadesidir. Ayrıca o gece zâxxxx'nin de yaptığı davranışta edebe hiç uygun değildi.

Bunları belki hatırladınız belki hatırlayamadınız ancak hatırladı iseniz, tekrardan olayı bîtaraf olarak incerseniz yapılan büyük hatayı belki bulabilirsiniz, aslında onu bulmak için âlim olmaya da gerek yoktur.

Ve yine "Cabulsa"dan döndükten sonra günlerce bunu da hazmetmek için uğraştık ve yine sizden, belki olur ya, diyerek bir özür açıklaması bekledik ama böyle bir şey de olmadı.

Bir diğeri; Son geldiğimizde N.... hanıma takındığınız

tavir hiçte Hakk edilmiş bir tavir değildi, yine kendisi gerginliği yumuşatmak için gerekli olmadığı halde mânen sizin anne niz olduğu halde sizden yani mânevi kızından (fizik yaşı kaç olursa olsun) özür diledi. Aslında mutlak mânâda sizin özür dilemeniz gerekmekteydi.

Haaa şimdi anne deyince aklıma sizin fiziki anneniz geldi, üstüme vazife değil, özel aile yaşamınız bu ama işte, gözde görüyor. Tanıştığımız günlerden beri fiziki annenizi hep yanınızda görüyoruz ama acaba Süleyman beyin İzmir de hiç mi akrabası, tanıdığı yok? Onun akrabalarından hiç birine rastlamadıkta. Sadece bir gün iş yerinde otururken bir kişi çay getirdi o zaman Süleyman bey bu benim kardeşimdir, diye tanıttı, bir akrabası olarak onu gördüm de merak ettim gerçi benim üstüme vazife değil, neme lâzım, ne ilgilendirir ki, geçelim.

Evet yine aynı netice "Cabulka" dan döndükten sonra bu hadiseyi de hazmedip geçiştirmek epey zamanımızı aldı, ama böyle değişik vesilelerle hatırladıkça yine aynı ızdırab-ı veriyorlar. Bir diğeri: Son gelişimizin son gecesi idi ertesi gün uğurlamaya gelemeyecek olan (isim vermeden) iki bey yakınımız akşamdan uğurlamaya gelmişler idi hoş beşten ve hayırlı yolculuklar diledikten sonra gittiler.

"Cabulka" ya döndüğümüzün ikinci gecesi idi bilgisayarı açmıştım, bizi akşamdan uğurlamaya gelen kardeşlerden biri biraz hüzünlü ve üzüntülü olarak sıkılarak yazı ile bir soru sormağa çalışıyordu: Şöyle ki; (O akşam biz sizi uğurlamaya gelirken Süleyman beyden izin almamız gerekiyor mu idi?) Şeklinde idi bende, (nereden icabetti bu soru) diye sorduğumda, Ülker hanımın böyle söylediği, yani bizi uğurlamaya gelirken o iki arkadaşın Süleyman beyden izin almaları gerektiği bildirilmiş. Bir yolcuğu uğurlamaya diğeri bir

yolcunun gitmesine diğerk bir yolcudan niye izin alınması gerekli olsun ki; Zaman zaman siz dahil otobüse uğurlamaya birçok insânlar gelir bunlarda ellerine birer İzin kâğıdı alarak mı? Gelmeleri gerekiyor. Bunu da anlayamadım doğrusu!..

Tuhfet-ul Uşşakî de yazar, (sâlikler hiçbir şekilde özel işlerde ve angaryada kullanılamaz) diye. (Bu söz sizce de doğrumudur acaba)?

Evet şimdi, böyle bir giriş ve başlangıçtan sonra **=özel=** in özetle incelenmesine gelelim.

Bu **=özel=** yaprak bir açıklama veya bir izah ve mazeret değil doğrudan doğruya açık bir şikâyettir. Sözlerinizden anlaşılıyor ki; daha evvelce (sevgi dolu "Nakışçı" hanım) diye bahsettiğiniz kimseden, şimdi ise (dedi kodu dolu N...hanım) diye bahsettiğinizin farkında mı idiniz acaba? Keşke bunları kendisine bildirseydiniz de ben bu işe taraf olmamış olsaydım.

Şikâyette bulunduğunuz (N....hanım) bütün ihvânın (sultan anası) olduğu gibi aynen sizinde (sultan ananız) idi. Nişanlandığımız günden bu günlere kadar yaklaşık (45) sene (45X365=16,425) gün geceli gündüzlü, karda kışta, soğukta sıcakta, hastalıkta sağlıkta, bu yolda benimle beraber yürümüş, rahatını rahatsızlığa, ihtiyacı olduğu halde elinde ki imkânlarını dervişlerin hizmetine sunmuş hayatını bu işe vakfetmiş, fakir zengin hiç ayırdetmemiş, en az benim kadar da bu yola hizmet etmiş, hanımlarla olan bağlantıları o oluşturmuş, sohbet günlerini ve yerlerini o tanzim etmiş hiçbir şekilde gurur kibir yapmamış, kıyafetine ve her şeyine dikkat etmiş, ve bunları aynen devam ettirmekte ve sağlığı el verdiği kadar da devam ettirecektir.

Siz onun, benim için neleri ifade ettiğini, ne yazık ki, hiç anlayamamışsınız. Öyle anlaşılıyor ki, (Terzi Baba 1) kitabını okumamışsınız herhalde, eğer okumuş olsaydınız (50,51,52) nci sayfalarda ki, (N..... anne) şiirini okur onun indimizdeki yerini ve nasıl bir saygınlığı

olduğunu kolayca anlardınız. Eğer okuduysanız iyi değerlendiremediğiniz ortaya çıkmaktadır.

Diyelim ki; hakkınıza tamamen haksızlık yaparak, bir gün dedi kodu yaparak (1) eksi not aldı. (16,425-1=16,424) (16,424+) artının yanında eksi (1) in ne hükmü olur ki; Yanlış bir değerlendirme yapmak istemem ama mektubunuzda da belittiğiniz pişmanlıklarınızdan ve diğerlerinden ötürü sizin haliniz nicedir iyice bir düşündünüz mü? Bende sizi her yaptığınız yanlış işlerden dolayı "Yolcu" beye şikâyet mi etseydim? İyi olur muydu? Eğer şikâyet etseydim sizin tepkiniz ne olurdu acabâ hiç düşündünüz mü?

O talihsiz ifadelerinizi okuduktan sonra gecelerimiz uykusuz, gündüzlerimiz halsiz, yorgun geçmeye başladı, yeni yeni hazmetmeğe çalışıyoruz. Yoksa tepkimiz çok daha fazla olabilirdi. Size yaptığımız (ettenni) tavsiyesini bizde kendimiz uygulamaya çalışıyoruz.

Siz kendiniz hakkın da bir tahlil yapın bakalım şu kısa denecek kadar az olan birkaç senenin içerisinde kaç gününüz isabetli karar ve düşüncelerle, kaç gününüz hırs, kin, benlik ve yanlışlıklarla ve haksız yere kâlp kırmalarla geçmiştir. Hiç düşündünüz mü?

Ayrıca bu işin; yani (N....hanımım) gizli dedikoduculukla suçladığınız meselenin asıl kaynağı da (sizsiniz) çünkü konuşulanlar, sizin fiil ve davranışlarınızdır, eğer o fiil ve davranışlarınız olmasa idi, (N....hanım) neyi kiminle konuşacaktı,? Olmayan bir şeyden nasıl bahsedilebilir ki,? Her şeyden evvel suçlu aranıyorsa ilk sırada siz varsınız. Çünkü konuşulan fiil ve davranışlar sizin eserlerinizdir. Bir eseri ortaya koyan mı suçludur? Yoksa o eser hakkında konuşanlar mı? Varın siz düşünün.

Diyelim ki bu dedikoduyu (N....hanım) benim isteğim üzerine, sizi imtihan için yaptı o zaman ne olacak? (ülker yıldızı) dediği zaman iyi güzel olacak, (şu şu fiiller yapılıyor) dediği zaman dedi kodu, çirkin, kötü olacak? Nerde kaldı tasavvuf, nerde kaldı nefis terbiyesi? Hani her şey haktı?

Hz. Mevlânâdan aktardığınız cümlelerle bize ders veya akıl vermeğe kalkışacağınıza evvelâ onları kendi nefsinize öğretebilseydiniz sizin için çok daha hayırlı olacakmış.

Bu yapılan konuşma hakkında da, (bu tezağ-ı görüp hayrette kal, marifete dal) sözünü gerçek mânâ da anlamış olsaydınız bu işin marifetinde kalır hayrete dalar sadece tefekkür eder eliniz ne kaleme, ne kâğıda gidemezdi. Bu tür sözler bazı kişilere göre değil herkese göredir, bunları kişiler evvelâ kendilerinin tatbik etmesi, ondan sonra başkalarına bu ibarelerle tavsiye etmesi daha gerçekçi olurdu. Yoksa o sözler sadece karşı taraf için mi; yazılmıştı?..

(A....beyin) haline gelince o hadise bir yönüyle bu hadiseye örnek gösterilemez, çünkü o hadisede ki kişi bizim dışımızdan bir kişiydi, ve fiili açık olarak ortada idi. Hz. Mevlânâ'nın ifade ettiğiniz yazısı yapılanlara uygundur, bizde o gün ona öyle davranıp gereğini yerine getirmiştik. Aslında bu hadiseyi de diğer yönüyle kısaca örnek verelim.

Sizin yazınızdan alarak.... (A....beye) hepimiz tepki göstermiştik sizde bizde, açıklama getirmiştiniz. *"Böyle zıt fikir ve görüşlerin çıkmasının Allah'ın esması tahtında olması gerektiğine."*

O zaman aynı netice bu hadise hakkında da geçerli olamaz mı?.. (N....hanım da o anda size zıt bir isimle faaliyyet göstermişse ve sizde yukarıda belirttiğiniz aynı tepkiyi bu kadar eğitimden sonra göstermişseniz, bu tepki (N....hanımın şahsında, bir ismi yönüyle Allah'a yapılmış olmuyor mu?...

Yine sizin ifadenizle: (*Önce orada rahatsızlık duyulan hallerimize açıklık getirdim, yazmıştım, sonra vazgeçtim.*) Bu ifadeler aynen sizin, ve çelişki dolu keşke daha evvelce bunları açıklamış olsaydınız daha gerçekçi olurdu, zâten bu istenmişti.. Sizden istenen sadece mail-in cevabı idi dervişliğin adabı sadece sorulan sorulara cevap vermektir, kendiliğinden bir fikir üretmek değil. Tabii ki fikir üretilecek ve üretilen bu fikirler istişare edilecek doğruluğu tasdik edildikten sonra gerektiğinde tatbikata konacaktır.

İmha edilmesini istediğiniz **=özel=**yaprak ne yazık ki; her hangi bir şey sahibin-den çıktıktan sonra onun hükmünden çıkmış olmaktadır, eğer çıkması istenmiyorsa onu göndermeyip sadece kişinin kendinde kalmalıdır. Çıktıktan sonra ise onunla ilgisi kalmamaktadır. Başına her şey gelebilir.

Sayfa sonuna doğru yazdıklarınızdan, yorulduğunuzu evde kendinize zaman ayırmak istediğinizi, gençlere görev taksimi yaptığınızı belirtiyorsunuz. Bütün bunların tarafımızdan (istifa) etmek istediğiniz şekli ile yorumlanıyor, iyi yaparsınız en kısa zamanda kısaca bir istifa mektubu yazarsanız, ifademizde ihvanlarımıza bizde istifa ettiğinizi söyleriz, makul bir ayrılış sebebi olur.

Bu özet yazılar sanırım yeterli olmuştur, daha fazla vaktimde yok bu kadarla bitirmeğe çalışıyorum.

Şimdi gelem yapılmaması lâzım gelen işlere.

- (1) daha evvelce de iletildiği gibi, bütün toplantı sohbet ve dersler durduruldu.
- (2) sizin de ifade ettiğiniz gibi sadece "Cabulsa" dışından geleceklerle ilgilenebilirsiniz.

(3) Talebe Ayxxxx ve Tüxxx = Uşşaki defterinden silindiler.

(4) Şu anda her kes bireysel olarak derslerini yapacaklar, ve doğrudan bize bağlandılar.

(5) daha sonra yeni uygulama belirlenecek.

(6) Ayrılmak isteyenler hür iradeleriyle ayrılabilirler.

(7) Kalanlar ise kendi rızaları ile kalıp kalmayacaklarını kendilerine uygun yollarla bize ulaştıracaklardır.

(8) En kısa zamanda Baxxxx kızımıza aşağıda ki yazıyı telefonla bildirip hemen bana mail ile sizin tarafınızdan göndermesini söylerseniz inşallah hayırlı olur.

Mail metni.

Sayın hocam: Çok yorulduğumdan ve evimi ihmal ettiğimden görevimden affımı dileyerek istifamın kabulünü rica ederim. Selâmlar saygılar.

“Kevkeb”

Bu yazılar (3) nüsha olarak hazırlandı, biri bizde kaldı, diğere size ve üçüncüsü de “Yolcu” beye postalanacaktı fakat bu düşüncemden, onu da daha fazla üzmemek için göndermekten vazgeçtim. Eğer siz gösterirseniz daha gerçekçi olur zannediyorum. Vaktiyle onun da görmesinde yarar olur çünkü nasıl olsa bir gün her hangi bir vesile ile haberdar olursa herhalde daha iyi olmaz kanısındayım.

Hayatta ilk yapılması gereken şeyin aile huzurunun sağlanması gerektiğini de düşünüyorum. Evvelâ bireyin kendi içinde sülh, sonra aile de, sonra da

çevre de kurulacak sülh ile güzel bir hayat yaşanacağına aşikâr olduğu kanaatindeyim.

Bura da yazılarıma son verirken, eğer yersiz bir şey yapılmışsa; vatandaş "Nakışçı hanım ve Nakışçı bey", Vatandaş "Kevkeb" ten özür dilerler, ve ne kadar hakları varsa herkese olduğu gibi size de helâl ederler. Sizde o gün helâllik dilediniz, vatandaş "Nakışçı hanım ve Nakışçı bey" size bütün haklarını helâl ettiler, ancak helâllik dileyenin bir kusuru olması lâzım geldiğinden ve o kusurdan da özür diledikten sonra helâllik istenmesi adaba daha uygun olanın bu olduğu bilinen gerçektir.

Ancak "Nakışçı" annenin ve "Nakışçı" Baba-efendi Babanın ne yapacağını bilemeyiz.

Cenâb-ı Hakk, cümlemize hayırlar ihsan etsin ve yaptığınız güzel şeylerin mükâfatını bol, bol versin.

Vatandaş "Nakışçı" hanımın ve "Nakışçı" beyin, vatandaş "Kevkeb-e" karşı hiçbir kırgınlıkları yoktur.

Keşke bu işler hiç bu hale gelmeseydi, şu an siz dahil bütün ihvanlarımızın elinde tevhid-î hakikatlere dair neler varsa onların hepsi, bizim lisanımızdan fakat "Nakışçı" annenin elinden sunulmuştur, sizlere (Yedullah) olmuştur. O olmasaydı siz yine ilk tanıdığımız eski öğretmen "Kevkeb" olarak kalıp hayal âleminde yaşayıp gidecektiniz, bu gerçekleri de düşünebilseydiniz daha iyi olurdu zannediyorum. Ancak tekrar edelim vatandaş "Nakışçı" hanım ve "Nakışçı" bey her kесе daha baştan bütün haklarını helâl etmişlerdir, kimse bundan endişe etmesin.

Hoşça kalın, hayırlı Ramazanlar, herkese selâmlar.

İlgisi dolayısıyla "Yolcu" beyin bir müddet evvel gördüğü ve belki size de anlatmış olabileceği bir

zuhuratı vardı. Ben kendisine o iki maddelik tebliği telefonla bildirince o da bana zuhuratını kısaca anlattı hâl ile ilgisi olması dolayısıyla onu da yazmayı uygun gördüm, şöyle ki:

Uyku ile uyanıklık arası gibi bir şeydi (bana vekilliğimin alındığı ve Mexxxx kaxxxx verildiğini bildirdiler.) Demek ki gördüğüm buna imiş dedi. Bende kendisine kısaca yorumunu yaptım. Demek ki bu işler vatandaş "Nakışçılar"ın işleri değilmiş.

Size bu mevzu ile ilgili daha evvelce, Baxxx kızımız ile yapmış olduğumuz bir istişareyi de göndermek istiyorum, inşallah faydalı olur. Bütün gayretlerim sizi korumak içindi.

Sevgili kızım Baxxx: Bende her zaman mail lere bakamadığımdan ve vaktimin de darlığından bu mail-i ne de ancak cevaplamağa vakit bulabildim. Babanlar hakkında yaptığın değerlendirme çok güzel olmuş, ancak zannediyorum baban sana annen hakkında bunlardan daha başka sıkıntılarının da olduğundan her halde bahsetmemiş. Aslında bunlar benimde bildiğim şeylerdi ben belki sana annenle ilgili diğer sıkıntılarından da bahsedebilir düşüncesiyle daha ziyede babanın o konulardaki düşüncelerini anlamak istemiştin, ama demekki onlardan bahsetmeye gerek duymamış. Ancak sen endişelenme zaten çok mühim şeyler de değiller.

Şöyle ki! Annen de, sanki, vekillik görevin aldıktan sonra, bazı değişikliklerin olduğufarkedilmeğe başladı. Kendine yönlendirdiğimiz kişilere vekilliği değilde, belki farkın da olmadan asilliği gibi şekilde davranmağa başladığı kısmen de olsagörülür hale geldi. Bu da tabii olarak dikkat çekmeye başladı bizim orada bulunduğumuz zamanlarda ve mekânlarda da ve bize karşı da aslında hiç bir

zaman olmaması gereken bizim de şahit olduğumuz ve onaylayamayacağımız hadiseler oldu, ayrıca yaptığımız bazı araştırmalar da halinin böyle olduğu istikamette idi. Babanın da hoş görmediği gibi çok özel işler de dervişlerin çalıştırılmaları gibi ki, (yolumuzda angarya tamamen yasaktır.)

Netice olarak bu hususları ne annen ile ve nede baban ile karşılıklı görüşmüş değilim çünkü daha henüz o aşama da değil ancak bazı şeylerin farkında olduklarını zannediyorum. Sana daha sonra ki aşamalarda bunları izah edeceğim inşallah.

Hani geçenlerde Gustavoya aracılığın ile bir mail göndermiştim, o mail de annenin ve babanında ismi olduğu dikkatini çekmiştir o mail ismi yazılı olan kişilerin hepsine gitti. Gayemiz kimseyi incitmeden kişiye kendi kendini eleştirme yolunu açarak varsa eğer eksiklerini kendi kendinde olarak farkettiler. Bu maillerin cevaplarını aldıktan sonra az daha değişik mahiyette biraz daha derinliği olan birer mail alacaklar gerçek halleri o zaman daha açıklığa kavuşmuş olacaktır. Bu aynı zamanda sistem içi bir eğitimidir.

Eğer o mail-in kaydı duruyorsa bir daha, daha yakından okuyuver, özellikle (6) tıncı soruyu incele zaten diğerleri yardımcı sorular o ise ana fikir ve davranış sorusudur, her kesin bilhassa annen ve babanın o soru hakkındaki düşüncelerini bekliyorum.

sevgili kızım seninde özel sorunların da olduğu halde birde bu tür dolaylı sorunlarla da meşgul ettiğim için kusura bakma hele konu annen baban olunca , ancak bizimde (Rabb'ımıza) karşı sorumluluğumuz olduğundan hadiseleri takip

etme miz gerekiyor. Bize öğretilen doğru yolda yürümemiz ve her kesin hakkını korumamız yolundadır. Ve tabir şöyledir. Kurallara uyulmuyor ise (Darılan darılsın yolumuz bozulmasın) anlayışı iledir.

Birde sana Gustavo hakkında onun adresinden mail gödereceğim bir zahmet ona da bakarsın. Cenâb-ı Hakk her türlü işlerinde kolaylıklar versin, bunlarında yine senin emanetinde olduğunu tabiiki söylememe gerek yoktur. Cenâb-ı Hakk yolunu açık gayretini devamlı etsin hoşça kal sağlıklı kal kızım: "Nakışçı" annenin de çok çok selâmları vardır.

>From: "basak millik" <baxxxxxxxx@hotmail.com>
>To: nakışçibaba13@hotmail.com
>Subject: selamun aleykum
>Date: Tue, 12 Jun 2007 07:26:25 +0000
>

"Kevkeb" hanım tarafından yukarıdaki mektuba verilen cevaptır

Muhterem Hocam,

Mektubunuzu aldım defalarca okudum.mektubunuzda belirttiğinizin aksine şiddetli tepki göstermedim ancak okuduğum her satırda çok şaşırdım, çok üzüldüm ve birçok duyguyu beraber yaşadım. Sonrasında ise " haze min fadli rabbi" dedim ve duygularımı bir kenara bırakarak yazdıklarınızı anlamaya çalıştım.

Mektubunuzda kendimi sizin yerinize koyarak okumaya çalışmamı söylemişsiniz, ben her sözünüzde olduğu gibi bunu da elimden geldiğince yapmaya çalıştım. **Bende sizden acizane rica edeceği, şu sorunun yanıtını ;**

Bu bahsedilen olayların hiçbirinin farkında bile olmayan, derdi gücü İlim, Hak , Görev olduğundan gözü başkaca şey görmeyen birinin her şey bu raddeye gelinceye kadar, kaplar dolup taşıncaya kadar yolunu takip etmeye çalıştığı Mürşidinden şimdiye kadar bu konularla ilgili en ufak , açık bir uyarı almadığı için ne olduğunu **şaşırması ve haksızlığa uğradığını hissetmesi ve kırılması yanlış mıdır?**

Şimdiye kadar gerek Muhterem N..... Hanım gerek Siz benden açıkça ne istediniz de ben ikilettim veya yapmadım? Bunları bilinçli **farkında olarak yaptığımı nasıl düşünebilirsiniz?**

Sanırım siz de nezaketinizden bunları direk söylemediniz eğer zamanında benim göremediğim, farkında olamadığım davranışimdaki bu rahatsızlıklar sizler tarafından direk bildirilmiş olsaydı özür diler, tekrar etmez ve bu tür olaylar karşısında daha dikkatli olurum.

Anlıyorum ki nezaketiniz ve latifliğiniz bunların direk söylenmesine engel oldu tüm halifelerinize gönderdiğiniz ve aslında muhatabı sadece benim olduğumu söylediğiniz e-mail gibi. O mailinizin özellikle 6. sorusuna dikkat çekmişsiniz, aslında o soruya verdiğim yanıt bütün bu olup bitenlerden bihaber olduğumun işaretidir. O soruyu bütün bunlardan habersiz gayet yazıldığı gibi algılayıp yanıt vermeye çalışmıştım. Yoksa bunları farkında olsaydım olayların zaten bu raddeye gelmesine çoktan engel olurdu.

Tac-ı Şeriflerin giydirildiği gece ile ilgili nasıl bir sahne hatırlarsınız diye sormuşsunuz , ben o gecenin mutluluğunu ve bana verilen bu büyük sorumluluğunun heyecanından başka bir şey hatırlayamadım. Tekrar ediyorum efendim eğer fark etseydim hatamı hemen akabinde tamir etmeye çalışır bir daha benzer bir olayın olmasına izin vermezdim. Beni daha çok üzen ise bunu içinizde saklayıp hazmetmeye çalışmanız. Keşke Tekirdağ'a dönüşünüzde uygun bir lisanla bunu bana anlatabilseydiniz.

Gaziemir olayında ise bulunduğumuz odaya giren beyler " Kevkeb" anne kim?" diye sormuşlardı Hocam, hanımları dersli olduğundan ve toplantı konuları evde de konuşulduğundan merak etmişlerdi.

Yoksa tüm cemaate, toplantılarda, sohbetlerde Mürşidlerimizin sizler olduğunu söylerken sizleri ikinci plana atmayı nasıl düşünebiliriz!

Son geldiğinizde ise N..... Hanıma davranışlarımın nasıl olduğunu ve N..... Hanımın neden benden özür dilediğini hâlâ hatırlayamıyorum.

Fiziki annem hep yanımdadır doğrudur. "Yolcu" Beyi ise tanıdık veya akrabalarından "Cabulsa" da ve dersli olan sadece 2 kişi olduğundan ve onlar da fırsat bulduklarında toplantılara katıldıklarından rastlayamamış olabilirsiniz.

Otobüs uğurlama meselesine gelince tamamen verdiğim bilginin yanlış anlaşılması ve yanlış aktarılması sonucu meydana gelen talihsiz bir bilgilendirme. Yoksa, böylesine saçma , hiçbir ölçüğe dayanmayan bir açıklamayı nasıl yaparım?

(Sâlikler hiçbir şekilde özel işlerde ve angaryada kullanılamaz) sözü şeksiz şüphesiz doğrudur. Buraya gelen sâlikler özel işler söz konusu olduğunda sâlik olarak değil ihtiyaç sahipleri olarak kendileri gelir ve

maddi veya mânevi olarak karşılıklarını alıp giderler. Durumu iyi olanlara da hediye olarak mutlaka karşılıkları verilir.

Muhterem Hocam, şimdiye kadar ki konular bir yana “**özel**” olarak yazdığım yazıya gelince, kendim yazmış olmama rağmen başka bir yazıdan mı bahsediliyor şüphesi ile kendi yazdığım yazıyı defalarca okudum. Yazımın içinde bırakın direk söylemeyi “dedikoducu” imasını bile göremedim o amaçla yazmadım. Tam tersine yanlış anlaşılmasın diye farkında olarak yapmasam da oluşan bu rahatsızlıklara saygı duyduğumu dilimin döndüğünce açıklamaya çalıştım. Şikayet etmeyi benimle ilgili bir konuyu başkaları ile paylaşmış olmasından dolayı çok üzülsem de bunun sizlere olan sevgimi ve saygımı değiştirmeyeceğini özellikle belirtmiştim. Ne yazık ki, yanlış anlaşılmasın diye Sizin ve Nükhet Hanımı incitmemek adına kendi kelimelerim yetersiz kalır kaygısıyla Hz. Mevlânâ’dan aktardığım alıntılar tarafınızca hiç **ummadığım ve hak etmediğim şekilde** algılanmıştır. Benim ne haddime olabilir ki size ders veya akıl vermek. Sakınılan göze çöp batar deyiminde olduğu gibi burada da kendimce sizi kırmamak için verdiğim uğraş yine boşa gitmiş. İstifa konusuna gelince başlangıcımдан beri yanlış

anlaşılan davranışlarım ve sözlerim sanırım yine yanlış anlaşılmiş efendim. **Eğer istifa etmek isteseydim bunu direk ve net bir şekilde belirtirdim.** Ben yine kendimce nezaketinizden bana söyleyemediniz diye düşünüp hem çok göz önünde bulunup sizi daha fazla rahatsız etmemek hem de kurduğumuz sistemin istidatlı talebelerce devam ettirilmesini sağlamak amacıyla biraz geri planda kalmanın herkes için iyi olacağına inanarak sizlerle paylaştığım bir düşüncem idi. Siz bunu istifa isteği olarak yorumlamışsınız.Sizin talebinizle görevden uzaklaştırılacak isem saygı duyarım. Görevi veren sizsiniz elbetti ki alma kararı da sizindir. Eğer bütün bu yazdıklarım ve açıklamaya çalıştığım durumlardan sonra dahi kararınız görevden alınmam yönünde olursa şahsım olarak o kadar önemli değil ancak 7 senden beri kurmaya çalıştığımız eğitim ve öğretim sistemine alışmış olan talebelerimizin sıkıntıya düşmelerinde endişe duyarım.

Bu nedenle tüm olayları, yazdıklarımı bir kere daha N..... Hanımla birlikte gözden geçirmenizi rica ederim.

Muhterem Hocam ve Muhterem N..... Hanım, bir kere daha altını çizerek tüm samimiyetimle belirtmek isterim ki bilmeyerek farkında olmayarak sizleri kırdıysam ve üzdüysem özür dilerim ve yine belirtmek isterim ki bu

zamana kadar yaşananlar sizlere olan sevgim ve saygımda bir değişikliğe neden olmamıştır. Hüsnü zan yaparak bu olanların sizlerle olan karşılıklı yoğun sevgimizden kaynaklandığını düşünmek istiyorum.

Yıllarca siz ve N..... Hanım fedakarca çalışıp bizlere emek verdiniz sizlerden çok şey öğrendik, Allah sonsuz razı olsun. İnşallah daha uzun yıllar öğrenmek sizlerle birlik ve beraberlik içinde olmayı temenni ediyorum efendim.

En kısa zamanda kararınızı bekliyorum, ve kararınız her ne olursa olsun hayırlara vesile olacağına inanıyorum.

Saygılarımla, "Kevkeb"

BİSMİLLÂHİRRAHMÂNİRRAHİYM:

Sayın "Kevkeb" Hocanım:

"Yolcu" bey tarafından gönderilen mail-i nizi aldım, ancak bu ifadelerinizden de henüz daha işin gerçek hassasiyet ve mahiyetinin tam olarak farkına varılmadığı görülüyor.

Eğer sizin yerinizde ben olsaydım iletilen ilk iki maddeli bildiriği aldığı zaman, saçımı başımı yolar, gece gündüz, soğuk sıcak, demeden yaka paça yollara düşer (**Rahmiye anne**) min tavsiyesi ile gidip (**Nusret**

Efendi Baba) mın dış kapısının eşiğine başımı koyup secde eder **(Bu bizim Yunusumuz'mu?)** sözünü duyuncaya kadar süresiz bekler **(Biat-ı mı)** tazelemeğe çalışırdım.

Yüzde yüz Haklı bile olursa gerçek bir derviş sadece boyun büker ve bekler, kalem yarıştırmaya kalkarak hesap sorarak, gizli'de olsa benlik davasında bulunmaz.

Gelen yazılarınızın, hepsinin tahlili ve isabetli olup olmadıkları satır satır yapılır, ancak; bu tahlillerin bizde kalması düşüncesiyle, daha fazla yazışma ve üzüntülere sebep olmaması ve vaktimin de kısıtlı olması bakımından yazılarınızın cevabını şimdilik vermeyeceğim. Eğer sebep olmasaydınız zaten onlara da hiç gerek yok idi. Hayırlısı.

Şimdi; bu arada biraz gönlünüzü ve oruçtan yorulmaya başlayan bedeninizi dinlendirmeğe çalışın, ve yavaş, yavaş sekiz on gün içinde mümkün olursa aşağıda ki hususları bize bildirin.

(1) Çevrenizde dersli olarak sâlik dervişlerimizden kimler vardır.

(2) Çevrenizde muhib, muhabbetli, olanlarımızdan kimler vardır.

Ad soy ad telefon numaraları varsa mail-leri ve kaçınıcı derste oldukları ve oturdukları, sadece muhitlerini bildiren bir listeyi düzenleyip göndermenizi rica ediyorum.

Tabii "Yolcu" bey de aynı şekilde çevresindekileri lütfen bildiriverirse memnun olurum.

Aynı şeyler diğer görevli kardeşlerden de istenecektir ki, İhvanlarımızı daha yakından bilmiş olabilelim.

NOT= Daha sonra yapılacaklar tekrar bildirilecektir.

Cenâb-ı Hakk kolaylıklar versin herkese selâmlar
hoşça kalın.

(Nakışçı BABA)

***Yukarıda istenenler belirli bir sayıda
gönderilmiş ve alınmıştır.***

BİSMİLLÂHİRRAHMÂNİRRAHİYM:

Selâmün aleyküm.

Sayın Kevkeb hocanım:

Ramazan bayramından sonra takip edilecek yolu
şöylece özetleyebiliriz.

(1) Kurb'ân bayramına kadar geçecek süre
içerisinde, haftanın sadece (Cum'a) günlerinde, eskiden
olduğu gibi (Cum'a) duası yapılacak ve sohbet
yapılmadan dağılınacak.

(2) Çarşamba veya uygun olan bir günde sadece
devam etmek isteyenlerle (Arapça) dersi yapılacak ve
dağılınacak, sohbet olmayacak.

(3) Cum'a günü duaya başlarken, (Silsilemiz,
Hakk erenlerimiz, Pirllerimiz ve en sonunda bizim
ismimiz de okunarak, Efendi Babamızın feyz ve
himmetiyle başlıyoruz) diyerek başlanacak ve sonunda
da yine efendi Babamızın himmetiyle bitiriyoruz deyip,
salâvatı şerifelerle Fatiha deyip bitirilecek.

Ve özel şahsi derslerde de (desturların sonuna bir de "Destur ya Nakışçı Baba" ilâve edilerek zikirle başlanacak.

(4) Bundan sonra Tarikat adabının da faaliyet-e geçirilmesi babında yolumuzun gereği olan şu hitaplar la bize hitap edilecektir. **(1)**, Efendi Baba **(2)** Nakışçı Baba, **(3)** Sûltanım, **(4)** Efendim'dir. Bunun dışındaki hitaplar vatandaşlık hitaplarıdır. Ancak tabii ki herkes dilediği gibi hitabeder, fakat hangi isimle hitabederse o ismin karşılığı olan mânâdan yararlanabilir.

(5) Size yapılacak hitaba gelince yol ve sistem gereği şunlardır. **(1)** rehberim, **(2)** Vekilim, **(3)** zâten tabii vasfınız olan, Hocam'dır.

(6) Anne vasfı camiâmızda sadece bir kişiye mahsustur o da bellidir, başka Anne veya Annelerin olması şer'an ve fiilen zâten mümkün değildir. Ancak tabii ki sistem dışı olarak her kes her kese her türlü hitapla hitabedebilir.

(7) Belirtilen üç kişiyle, hiçbir şekilde, İrfânî mânâda konuşmaya girilmeyecektir. Tabii ki sistem dışı arkadaşlıklar devam edebilir, kısa süreli dünyevi özel konuşmalar olabilir.

(8) İhvan kardeşlerimizin arasında ev halkı ve bilhassa eşleri ile, dersleri yüzünden sıkıntılı olanlarının ilk yapacakları şey, aile birliğini ve muhabbetini yeniden kurmağa çalışmak olacaktır. Gece ve gündüz ibadetlerini yaparlarken, eşlerini, ev işlerini ve çocuklarını sıkıntıya sokmayacaklar ve ihmal etmeyeceklerdir. Bu dengeyi kuracaklardır. Çünkü bu hususta beylerin sıkıntıları ve şikâyetleri olduğu belirtilmektedir.

(9) Hiçbir şekilde, ne sebep ile olursa olsun hiçbir kimse azarlanmayacak ve zengin fakir ayrımı yapılmayacaktır.

(10) Müntesiplerimizden olupta diğer guruplar-

dan dualara gelebilecek evlâtlarımıza kapılar açık olup reddedilmeyeceklerdir.

(11) Bilhassa şahsi ihtiyacınız olduğunda sadece bir kişi yanınıza gelip yardımınız da bulunabilecektir. (Arkanıza havlu koyup almak gibi, terlikleri almak götürmek gibi, çay ve su bardaklarını sık, sık değiştirmek gibi,) ve benzeri dikkat çekici mubalâğalı hareketlere fırsat verilmemeye çalışılacaktır.

(12) Ve tabii ki özellikle "Yolcu" beyle birlikte ve uyumlu hareket ederek ilk önce kendi âile yaşantınızı güzelce gözden geçirmek ve mümkün olduğu kadar ona uymak. (Bu husus özel hayatınızdır ilgilendirmez , ancak sadece bir tavsiyedir.)

(13) Yukarıda ki, ve benzeri hususlara dikkat edilmesi, yanlış anlaşılabilir davranış ve konuşmalardan kaçınılması ve bu hususların ihvanlarımıza iletilmesi tarafımızdan istenmektedir.

(14) İki aylık süre sonunda alınan yola ve davranışlara göre yapılacak uygulamalar gözden geçirilip tekrar bildirilecektir.

Bu arada görülen zuhuratlar olursa yine yazılacak daha sonra değerlendirilmek üzere bekletilecektir. Ancak merak edenler olursa tarafımıza bildirebileceklerdir.

(15) "Yolcu" beyin çalışmaları aynen eskisi olduğu gibi devam edecektir. Ancak ondanda erkek ihvanlarımızın listesini istemiştin unutuldu her halde acelesi yok bayramdan sonra da olur inşallah.

Şimdiden "Nakışçı" Anne ve ben sizin, "Yolcu" beyin ve ihvan kardeşlerimizin hepsinin Ramazan bayramlarını kutlar sağlık ve sıhhatle hayatlarını sürdürmelerini niyaz ederiz.

Cenâb-ı hakk'ın her birerlerimize gayretler ve

başarılar vermesi temennisiyle; hoşça kalın.

(09/10/2007) "Nakışçı Baba" "Cabulka"

Sayın "Yolcu" bey kardeşim:

Kurb'an bayramınızı tebrik eder, sağlık ve sıhhat getirmesini temenni ederim.

Şu özet yazımı zahmet olmazsa, Ülker hocanıma iletmenizi rica edeceğim. Şimdiden teşekkür ederim.

Malûmu olduğunuz hadise hakkında kendilerine ve çevresine tanınan bu kıymetli süre, (Arife günü akşam namazı'dır,) çok azı müstesna, ne yazık ki; hakiki mânâda değerlendirilemeyip sona ermiştir. Ne kendileri ve ne de çevresinden istişari mânâ da hiç bir yaklaşım gelmediği gibi ayrıca üstelik, üstü kapalı pasif tepkiler de gelmiştir.

Gerçek dervişlik ve bağlılığın şiarı o idi ki, sizin vasitanızla kendilerine iletilen iki maddelik tebliğin alındığı anda, bütün benliğini terk edip, nasıl bir halle karşılanacağını düşünmeden, hepsini göze alarak, boyun bükerek, nerede hata yapıldığını anın da öğrenmeğe çalışmak olacaktı.

Ayrıca! Edep dışı hareketin en büyüğü, bir derviş veya muhabbet ehlinin, Mürşidinin karşısında benlik ispatlamaya kalkarak hiç ilgisi olmayan bir sürü sayfa yazarak kendini (nefsini/benliğini) temize çıkarmaya çalışarak benlik savaşı vermeğe çalışmasıdır.

Umudum şu ki; bu vesile ile bazı muvaffakiyetlerinden dolayı farkında olmadan kendisine arız olan nefsi benliğinin farkına vararak bu halden kurtulmağa çalışmaları olacaktır.

Bu yazımdan evvel size göndermek üzere hazırladığım, başka bir muhteviyat içeren yazım vardı, ancak birilerinin teşfiki ve uyarısıyla yapılan, "Nakışçı"

hanımla telefon konuşması, o yazıyı yeniden gözden geçirerek bu hale döndürmemi gerekli kıldı.

Gönül isterdi ki; bana ve "Nakışçı" hanıma edilen telefonlar, birilerinin teşfikleriyle ve uyarılarıyla "son anlarda" değil de, daha başlar da kendi iradeleriyle olmasıydı.

Bu küçük imtihan da görüldü ki; o gurup içinde çok az gerçek derviş evlâdımız varmış. Umarım bu hadise her kese bir ders ve hayatlarını yeniden gözden geçirmelerine vesile olur.

Bu ön sözden sonra daha fazla uzatmadan, bayramdan sonra takip edilecek yolu kısaca belirtelim.

(1) Yasaklıların, yasakları kaldırılmış, ve bu arada ki, halleri tarafımızdan puanlandırılmıştır.

(2) Vekillik görevi aşağıda ki, hususlar göz önünde bulundurularak devam edecektir.

(3) Hiçbir kimseye ayırım gözetmeksizin muamele edilecektir. Hiçbir şekilde sert kelimelerle ve sertlikle muamele edilmeyecektir.

Böyle muamele gören kimseler ile en yakın zamanda helâllaşıp kucaklaşılacaktır.

Anlatımlar ve davranışlar, mubalâğalı ve yüksek sesle olmayacaktır. Her hangi bir şey sadece tavsiye yollu ifade edilip, kimse her hangi bir şeye zorlanmayacaktır.

"Yolcu" beyin rızası olmadan hiçbir şey yapılmayacak, istişare yolu açık olacak! Sadece; benim fikrim doğrudur, düşüncesinde ısrar edilmeyecektir.

(4) Yapılan çalışmaların zaman, zaman raporu verilecek, kime hangi görevin verileceği baştan bildirilecektir.

(5) Beylerini ve ev işlerini ihmal etmeden, uygun zamanlar da gereken mevzular da sohbetlere

başlanabilecektir. Bu hususlar göz önünde bulundurularak yola devam edilecektir.

(6) Hiç gereği olmayan bu hadiseyi artık kapatmak istiyorum bundan sonraki yaşamlarında kendilerine ve çevresine başarılar dilerim.

Her kese hayırlı sağlık ve sıhhatli bayramlar dilerim.

(19/12/2007) "Nakışçı Baba" N.A.

Sayın "Yolcu" bey kardeşim:

Bütün bu oluşumlardan sonra iş ve eş durumlarınızı bir birinden ayırabilirmisiniz bilemiyorum? Bu hadise sizin içinde küçük bir imtihan idi.

Eğer ister iseniz sizde bayramdan sonra yine sohbetlerinize devam edebilirsiniz, karar sizindir.

Yılmaz beye de selâmlarımı ve teşekkürlerimi iletirseniz memnun olurum. Evlerinde güzel günler geçirdik, haklarını helâl etsinler.

Diğer bütün kardeşlerimize de selâmlarımızı sunar her kese hayırlı bayramlar dilerim.

Her ne olursa olsun siz benim dünya ahret kardeşimsiniz.

Cenâb-ı Hakk cümlemize hayırlar ihsan etsin. Amin.

Not: Yeni kitaplarınız yakında elinize ulaşacaktır, baskısı bitmek üzere size iki paket gelecek, biri (120) adet diğeri de (120) adettir. (120) adedini siz alır

dağıtırsınız, (120) adedini de Yılmaz beye verirsiniz onlarda dostlarına istediklerine hediye ederler.

Allah razı olsun emanetlerinize teŖekkür ederiz yerine ulaŖtılar.

HoŖça kalın her kese selâmlar, tekrar hayırlı bayramlar dilerim. (19/12/2007) "NakıŖçı Baba" N.A.

Not= Daha sonra Ŗartlar deđiŖtiđinden bu yazının gönderilmesine gerek kalmadı. Eğer istifa dilekçesi gelmeseydi yukarıda belirtilen hususlar dahilinde yola devam edilecekti.

İstifa dilekçesi aŖađıdadır:

(Konu yok)

Kimden:

"Yolcu"

(yolxxxxxx@hotmail.com)

Gönderme tarihi:

16 Aralık 2007 Pazar

19:22:51

Kime:

nakıŖçibaba13@hotmail.com

Muhterem

Efendim,

Ŗimdiye kadar bizlere vermiŖ olduğunuz tevhid ilmi için binlerce teŖekkür ederiz.Kimsenin üzülmemesi ve üzerimize aldığımız o mukaddes görevleri bundan sonra layıkıyla yapamayacağımız endiŖesiyle 13.09.2007 tarihli mektubunuzda talep ettiğiniz üzere eŖim Ülker Hanımla beraber görevlerimizden affınızı rica ediyor,haklarınızı helâl etmeniz ümidi ile saygılarımızı sunuyoruz.

"Yolcu" bey "kevkeb" hanım.

Esselâmu aleyküm:

“Yolcu” bey kardeşim:

Bayramdan sonra takib edilecek yolu sizlere bildirmek için bir program hazırlamış ve göndermek için Arife gününü bekliyordum. Ancak (16/Aralık Pazar) günü edilen telefon konuşmasından sonra, yazdığım yazıyı tekrar gözden geçirmemi gerekli kıldı.

Bu yüzden daha değişik muhtevalı yeni bir yazı hazırladım, Bu yazıyı Arife günü size ulaştırmak için bilgisayarı açıp internete baktığımda, sizden son gelen (istifa) e mail-i ni zi gördüm.

Bunun üzerine ikinci yazımı da göndermekten vazgeçtim ve bayramın üçüncü günü akşamını bekledim. Yani Kurb'an kesim süresinin sonunu, şu an o sürede sona ermiş durumdadır.

Bu kıymetli süre de böylece heba edilmiş oldu. Bu durumda zaten yapılacak başka da bir şey kalmış değildir.

Ancak yine de okumak lûtfunda bulunabilerseniz istifanız hakkında birkaç satır yazmak istiyorum.

Bizim sizden istediğimiz (istifa) ile sizin talep ettiğiniz (istifa) arasında sadece bir isim benzerliği vardır, muhtevaları tamamen ayrıdır. Şöyle ki (13/09/2007) tarihli yazı ile tarafımızdan istenen (istifa) bir emir ve koruma amaçlıydı, şöyle ki! Çevre de oluşan söylentileri kapatmak için kendisinin görevden uzaklaştırılmadan (istifa) edip, sonra da istifasının kabul edilmeyip tekrar görevine iade edilmesiyle onurunun kurtarılması içindi. Ancak istifa edilmeyip bu mühim fırsat elden kaçırılmış oldu.

Ayrıca, ve daha mühimi, bu istifa bir emir hükmünde idi, kendi bireysel akla göre değerlendirilip (istifa) etmemek emre isyandır ve çok büyük bir

hatadır. Bu yüzden o gün (istifa) edilmemekle iki büyük hata daha yapılmıştır. Biri (istifa) etmemek diğeri de (istifa) etmemekte direnip isyan etmektir ve çok vahim bir hatadır.

(Bu arada hemen biat-ı Rıdvan tatbikatı yapılmalıydı.)

Sizlerin istifanıza gelince, bu sizin bir hükmünüzdür. Bizden değildir, göndermeyi düşünöpte istifanızı gördükten sonra, göndermekten vazgeçtiğim yazımın genel ifadesi, bayramdan sonra belirli şartlar içerisinde bütün olumsuzluklara rağmen vekilliğinizin devam edeceği istikametinde idi.

Ancak e mail-i nizi okuyunca sizin bu yolu kendi iradenizle kendinize kapadığınız görölmüş oldu. Bura da hür iradenizle tarafınızdan alınan bir karar vardır.

Bu karar ise bir hüküm, hüküm ise bağlayıcıdır, yani sizler hâkim olup bir hüküm vermişsiniz. Her hükmün bir de mahkûmu vardır, o halde sizler hem hâkim olmuş, hem de kendi kendinizi bu hükme mahkûm etmişsiniz. Yani kendi kendinizce, hâkim de siz olmuşsunuz, mahkûm da, dışarıdan gelen bir hüküm olmadığından, hüküm kendinizden kendinize olmuştur.

Ne yazık ki; beşeri bireysel benliğiniz, hakikatinizi, gitmeye çalıştığı Hakk yolundan istifa ettirmek sûretiyle iptal ettirmiştir.

Arife günü dolmuş olan süreniz, kûrb'an kesme günleri olan üç gün daha uzatılmıştı, ne yazık ki; bu süre içerisinde de (bahçeli evlerden) de bir kûrb'an çıkmadığından bu değerli zaman da boşa harcıdığından, kendi hükmünüz kendi üzerinize değiştirilemeyecek bir hüküm olmuştur.

Bu hükmünüzün mahkûmiyet-i nerelere kadar uzanır bilemem.

Zaten bu hükmünüzle sizler bizlerden uzaklaşmak sûretiyle hesabınız Hakk'a kalmıştır, yapılmışa çalışılan görev o nun dur ve bundan sonra ki, hüküm de O na aittir.

Bu değerli süre içerisinde ne kendilerinden ve ne de çevresinden istişari mânâ da hiçbir yaklaşım gelmediği gibi, ayrıca üstelik üstü kapalı tepkiler de gelmiştir, bu vesileyle biz de orada kaç buçuk gerçek dervişimizin olduğunu görmüş olduk. Diğerleri için ise üzölmeye değmezmiş. Yine bu vesileyle belirtelim ki; gerçek dervişlerimizin hiç biri yarı yolda mahzun bırakılmayacaktır.

Gerçek dervişlik ve bağıllığın şiarı o idi ki; sizin vasitanızla kendilerine iletilen iki maddelik tebliğin alındığı anda bütün benliğini aşip, terk edip, nasıl bir halle karşılanacağı nı düşünmeden hepsini göze alarak, boyun bükerek nerede hata yapıldığını anın da öğrenmeye çalışmak olacaktı.

Ayrıca edep dışı hareketin en büyüğü, bir derviş veya muhabbet ehlinin, Mürşidinin karşısında benlik ispatlamaya kalkarak hiç ilgisi olmayan bir sürü sayfa yazarak, kendini, nefsanıyyetini, benliğini temize çıkarmaya çalışarak benlik savaşı vermeğe çalışmasıdır.

Yaklaşık (10) senedir her türlü imkânsızlıkları yenmeğe çalışarak, sadece Hakk muhabbet-i için ayaklarınıza gelindi, başınıza tac, sırtınıza cübbe, belinize kemer takıldı halk içinde bilinmez kimseler iken bir mevki sahibi olundu. Bu hadise kişide daha da tevazu halini meydana getirmesi gerekirken bilmem ne sebepten tam tersi oldu.

Vekillik görevi verilmezden evvel tarafımıza gönderilen tevazu ve mahviyet dolu yazılara, birde daha sonra gönderilen yazı ve davranışlara bakarak, bu acaba aynı kişi mi? Diye, hayret ediyorum.

Yaklaşık bu (10) sene içerisinde nezaketen dahi

olsa bir gün bile iadei ziyarette bulunamadınız, bir def'a davet edilerek geldiniz o zaman da oluşan sahneyi beğenmediniz isterdim ki; bir def'a olsun o yolun zahmetlerini ve hiçbir karşılık beklenmeden o yolların nasıl sabır ve zahmetle katedildiğini ortalama (10) saatlik yolculuğun nelere mâl olduğunu yaşamış ve ona göre bakmış olsaydınız her halde daha gerçekçi olurdunuz.

Bu istifanızla Bahçeli evler de açılmış olan Hanedan-ı ehli beyt'in Hz. Ali, (Hasan) ve Hüseyin ustaların (süt tatlıları) şubelerini böylece kapatmış oldunuz, bu yüzden de oraya sevkiyatın durmasına sebep oldunuz.

Ne yazık ki; o sütlü tatlıları çevreniz ve de sizler isim benzerliğinden, her halde (Hataylı hasan usta)nın tatlıları niyetiyle yediniz, bu yüzden sizin ve çevrenizin üzerinde bir kaçı müstesna; tesir icra etmemiş olduğu görülüyor.

İstifanızdan sonra, bundan böyle bizimle hiçbir bağınız kalmadığından, verilmiş olan bütün mânevi değerler kaldırılmış olup, bizce hükümlerinizi sadece birer vatandaşlıktır.

Mânevi sohbet yapma ders verme, ders alma, yolumuz itibariyle olan sistem içerisinde faaliyet yürütme ve benzeri şeyler hepsi, istifalarınız ve hür iradeleriniz ile tarafınızdan tarafımıza iade edilmiş ve tarafımızdan kabul edilmiş bulunmaktadır. Bundan sonra ki, hayatınızda bizler olamayacağımız için daha sonraki hayatınıza yalnız devam etmeniz gerekecektir. Hakkınız da hayırlı olsun.

Netice olarak görülüyor ki, bütün bunların sorumlusu yine biziz, demekki yaptığımız bazı seçimler yanlış olmuş. Rabb'im beni bağışlasın. Bu yüzden de Yaklaşık (10) senemizin bir bölümü heba olmuş, ne yapalım bizden helâl olsun.

Hacı Bayram-ı Veli Padişaha, (Efendim Ankara da bir buçuk dervişimiz varmış diğerlerinin hepsinden vergi alın) dediği gibi. Biz yine ondan biraz daha şanslı imişiz ki, gurubunuz içinde dört beş tane gerçek devişimiz olduğunu bu küçük imtihanda tespit etmiş olduk, diğerleri için ise pek üzülmeye gerek yokmuş.

Yine tekrarlıyorum, muhabbet ehli hiç bir kimse müracaat edip geldiğinde yolda bırakılmayacaktır. Daha sonra hiç olmazsa çevrenize bu kadarını ilettirmisiniz bilemem?.

Aslında bu yazılanların tümünü çevrenize okumanızı tavsiye edeceğim, aksi halde ,

bütün olayın seyrinin tamamını, doğru bilgilendirmek için genele okutacağım çünkü artık işin mahremiyet-i kalmadığı gibi saklanacak bir şeyde kalmamıştır.

Eğer diğer yazılardan ve bu son yazımdan incindi iseniz, kusura bakmayın meseleyi bu hale getirecek kadar büyük bir benlik sahibi olduğunu tahmin bile edemezdim, küçük bir imtihan ortaya neler çıkarmış oldu.

Bundan böyle herkes gönlü ve Rabb'ı ile baş başa kalıp kendi hesabını kendi yapsın.

Sayın "Yolcu" bey kardeşim:

Bütün bunlardan sonra, en azından umarım ki; sizler bir birinize daha yakın olursunuz, bu hadiseden hiç olmazsa bu fayda elde edilmiş olur.

Son bir ricam olacak, sayın Yıxxxxx bey kardeşimize de selâmlarımı ve teşekkürlerimi iletirseniz memnun olurum. Evlerinde güzel günler geçirdik haklarını helâl etsinler.

Diğer bütün kardeşlerimize de selâmlerimizi sunar her kesin geçmiş bayramlarını kutlarız. Cenâb-ı Hakk cümlemize hayırlar ihsan eylesin. Amin.

Hiç gereksiz yere bizlere ızdırap kaynağı olan bu hadiseyi böylece bitirmek istiyorum.

NOT= Son olarak yeni kitaplarınız yakında elinize ulaşacaktır, baskısı bitmek üzere size iki paket gelecek (120) şer adettir bir paketini siz alır dağıtırsınız bir paketini de Sayın Yıxxxx beye verirsiniz onlarda dostlarına, istediklerine hediye ederler. Allah razı olsun emanetlerinize teşekkür ederiz. Eğer kitap baskıya girmemiş ve ödemeleri yapılmamış olsa idi, bu durumda emanetleriniz iade edilecekti, şimdi ise emanetleriniz yerine kitaplar gelecektir kusura bakmayın.

(Elbette gönül kardeşliği beden kardeşliğinden üstündür, ancak araya nefis girmese, nafsın girdiği yerde de gönül kardeşliğine yer kalmamaktadır.)

Hayatımda yazdığım en zor ve en üzücü yazıydı:

Hoşça kalın tekrar geçmiş bayramınız kutlu olsun:

(23/12/2007) "Nakışçı Baba" N.A.

Not: Bütün bu oluşumlardan sonra, (28/12/2007) tarihinde "Yolcu" bey "Cabulka" istişareye geldi. Daha sonra da (10/01/2008) tarihinde "Yolcu" bey "Kevkeb" hanımla birlikte tekrar "Cabulka" ya gelerek yapılması lâzım gelen şeyleri yapıp döndüler. Böylece kısmen istifaları geri alınmış oldu. "Cabulsa" da sadece Arapça dersleri verilecek sohbet yapılmayacak ve

sadece Baxxxxxdaki kardeşlere bakılacak. Cenâb-ı Hakk hayırlar eylesin.

Ancak zaman içinde bunlara uyulup uyulmadığı kontrol edilip tekrar gereği yapılacaktır.

Yukarıda belirtildiği gibi o tarihlerden (25/01/2008) tarihine kadar olumlu bir gelişme, değişme, yaklaşım görülmediğinden bir ümitte kalmadığından ve de çevrelerinden hiçbir olumlu talepte gelmediğinden yukarı da belirtilen hür iradeleri ile yapılan istifa ricası her yönüyle ve tamamıyla kabul edilmiştir. Fiilen zaten bitmiş olan bu husus, hükmen de bitmiştir.

Bu sebep ile kendilerinde bulunan bütün emanetleri kendileri, kendi rızaları ile iade etmiş bulunmaktadırlar.

Böylece Arapça derslerine son verilmiş ve son kalan Baxxxxxdır gurubu da iade edilmiş olmaktadır. Böylece iade edildiklerinden bunların üzerlerinde de hiçbir tasarrufları kalmamıştır.

Baxxxxxdır gurubunun bir müddet daha bırakılması da aslında oradaki kardeşlerin ricası üzerine olmuştur.

"Cabulsa" ya geldiğimizde kendileriyle görüşmeğe giderek bizimle devam edip etmeyecekleri hakkında hür iradeleri ile alacakları kararlarına göre bizde hareket edeceğiz.

Not= yukarıda ki, ifadeleri buraya da alıyorum çünkü artık geçerlidir.

Mânevi sohbet yapma ders verme, ders alma, yolumuz itibariyle olan sistem içerisinde faaliyet yürütme ve benzeri şeyler hepsi, istifalarınız ve hür iradeleriniz ile tarafınızdan tarafımıza iade edilmiş ve tarafımızdan kabul edilmiş bulunmaktadır. Bundan sonra ki, hayatınızda bizler olamayacağımız için daha sonraki

hayatınıza yalnız devam etmeniz gerekecektir. Haklarınız da hayırlı olsun.

Netice olarak görülüyor ki, bütün bunların sorumlusu yine biziz, demek ki, yaptığımız bazı seçimler yanlış olmuş. Rabb'im beni bağışlasın. Bu yüzden de Yaklaşık (10) senemizin bir bölümü heba olmuş, ne yapalım bizden helâl olsun.

Bundan sonraki hayatlarını diledikleri gibi hür iradeleri ile plânlayıp yaşarlar, yeni hayatlarında da başarılar dilerim.

Bu özet girişten sonra biraz tahlil ile özet olarak bazı konuları izahata geçelim.

“İstifa dilekçesinden alınan bazı bölümler.”

(Kimsenin üzülmemesi ve üzerimize aldığımız o mukaddes görevleri bundan sonra lâyıkiyla yapamayacağımız endişesiyle)

İstifa dilekçesinden alınmış olan yukarıdaki ifadelerden gelinen noktanın ne kadar vahim olduğu açık olarak görülmektedir. (kimsenin üzülmemesi) evet çok doğru çünkü, gerçekten başta bizler olmak üzere bütün çevremiz üzüntüye boğuldu. Bu durumun daha fazla sürmesi zaten gereksizdi. Bizler bundan sonra artık yaralarımızı sarmak için çalışacağız.

Ayrıca benimde meşguliyetim bu yüzden daha fazla arttığından daha çok çalışmam gerektiğinden başka şeyleri düşünecek vaktimde hiç kalmadı. (Lâyikiylâ yapamayacağımız endişesiyle) gerçekten öyle bu hadise bizleri de gereğinden fazla

endişelendirdi ve doğrudan çıktı. Zâten görüldüğü gibi netice de ortadadır. İçinde bulunduğu gurubumuz bir miktar çoğaldı gibi idiyse de içlerine tefrika sokulduğundan, şu anda birkaç müstesna dışında yine eski ilk başlanan muhabbetli kimseler kalmıştır.

**(Görevlerimizden affınızı rica ediyoruz.)
Evet yukarıda da belirtildiği üzere,**

Ancak e mail-i nizi okuyunca sizin bu yolu kendi iradenizle kendinize kapadığınız görülmüş oldu. Bura da hür iradenizle tarafınızdan alınan bir karar vardır.

Bu karar ise bir hüküm, hüküm ise bağlayıcıdır, yani sizler hâkim olup bir hüküm vermişsiniz. Her hükmün bir de mahkûmu vardır, o halde sizler hem hâkim olmuş, hem de kendi kendinizi bu hükme mahkûm etmişsiniz. Yani kendi kendinizce, hâkim de siz olmuşsunuz, mahkûm da, dışarıdan gelen bir hüküm olmadığından, hüküm kendinizden kendinize olmuştur.

Ne yazık ki; beşeri bireysel benliğiniz, hakikatınızı, gitmeye çalıştığı Hakk yolundan istifa ettirmek sûretiyle iptal ettirmiştir

Şimdi gerçek mânâ da istifa etmenin ne olduğuna gelelim.

Bu yolda (istifa) diye bir şeyin olması kesinlikle mümkün değildir. Bu istifanın bizlere bir "tepki" istifası olduğunu da biliyorum. Ancak kişi ne yaparsa karşılığını o yönden almaktadır.

İstifa etmek: Savaşta bölük kumandanının bölüğünü savaş esnasında meydanda bırakıp gitmesi demektir. Bunun cezasının ne olduğunu idraklerinize bırakıyorum. Kişiye sadece bu husus yeterde artar bile.

İstifa etmek: Görev verenin güvenini kaybetmesi demektir.

İstifa etmek: Bu yolda Allah'ın askerliğini terk etmesi demektir. Bu vahim işin diğer ifadesi, ise Cenâb-ı Hakk'ın kulluğunu kendisine iade etmesi demektir.

İstifa etmek: Verilen bütün mânevi değerleri terk edip kişinin nefsiyle baş başa kalması demektir.

İstifa etmek: Kişinin Rabb'in dan, aslından, özünden, hakikatinden, maneviyatından uzaklaşmayı istemesi, talep etmesi demektir. Acaba bunlar sâlim bir düşünce ile değerlendirildiler mi? Yoksa neticesi düşünülmeyen alınan âcil bir tepki kararı mı idi?

Bu hâle, tarihi bir hadiseyi misal olarak kolayca gösterebiliriz. Hz. Peygamber efendimiz (s.a.v.) (Bedir) savaşına giderken başlangıçta ordusu (900) kişi kadar iken tam savaşa gidileceği zaman ayrılan, uzaklaşan kabile ve kişilerden sonra geriye sadece (313) kişi kalmışlardı. Bu hadise ise kişilere bir çok örnek vermektedir. (13 ve Hakikat-i İlâhiyye kitabımızda bu hususla ilgili ayrı izahat vardır.)

Çevremizde bu husus ile ilgili birçok zuhurat vardır, onları kaydetmiyorum ancak yukarıda belirtilen (S....B...) zuhuratına tekrar bir göz atıp incelemeğe ve içeriğini anlamaya çalışalım. Zuhurat hatırlarsanız şöyle idi.

İlgisi dolayısıyla "Yolcu" beyin bir müddet evvel gördüğü ve belki size de anlatmış olabileceği bir zuhuratı vardı. Ben kendisine o iki maddelik tebliği telefonla bildirince o da bana zuhuratını kısaca anlattı hâl ile ilgisi olması dolayısıyla buraya da yazmayı uygun gördüm.

Görülen bazı olumsuzluklar üzerine yukarıda da belirtilen iki maddelik tebliğ ise şu idi. (Ramazan ve Kûrb'an bayramları arası sohbet yapılmayacak, sadece cum'a duaları ve Arapça dersleri yapılacak, belirtilen kişiler derslerden çıkarılacak.) "Bu halin özelliği ilk kez

ikazlara başlanmasıdır” yukarıda da ifade edildiği gibi bu kişilerin daha sonra yasakları kaldırılmıştır.

Zuhurat, şöyle ki:

Uyku ile uyanıklık arası gibi bir şeydi (bana vekilliğimin alındığı ve Mehmet katmere verildiğini bildirdiler.) Demek ki gördüğüm buna imiş dedi. Bende kendisine kısaca yorumunu yaptım. Demek ki bu işler vatandaş “Nakışçılar’ın” işleri değilmiş.

Şimdi gelelim bu zuhuratın özetle yorumuna. Zâten ne kadar da açık değilmi?

Kişinin kendi varlığında iki özel hali vardır ki, biri akli, diğeri ise, nefsi’dir. Bunların ise dışarıdaki karşılıkları aile içinde eşler yani hanım ve beydir. Zuhuratı gören kişinin şahsında bu iki itibar da vardır. Ayrıca (Mehmet katmer) diye ifade edilen mânâ, (Muhammed (a.s.) mın “katmerli” yani hakikat-i ilâhiyyenin üzerindeki yoğun halini bildiren şifresidir. Hal böyle olunca, mîsâl âleminden bir mîsâl olarak gelen bu zuhuratın his ve şahadet âlemindeki açılımı nın,” okunması ise.

Zuhurat-ı gören kişinin şahsında (nefs ve rûh olmak, yani eşler olmak dolayısıyla bâtın âleminde ikisinden de vekilliğin alınıp aslına yani Muhammed (s.a.v.) me iade edilmesi şekliyledir.) Çünkü gerçekte vekâlet ondan alınma ona ve onun yolunadır. Zâhirde görünen ise Onun perdesidir.

Kendilerine verilen bu asaleti yerinde koruyamadıklarından, bâtında Hakk tarafından zuhurat vasıtasıyla, zâhirden de, kendi hür iradeleri ile kendi lisanlarından istifa tahakkuk ettirilerek uygulanmağa konmuştur. Diğeri yönden, “Mehmet katmer” in isminin geçmesi bize olan yakınlığı yönüyle kendi hayalinde zan ile ürettiği ve kendilerinin terk ettiği vekilliğin muhtemel adayı olduğu düşüncesidir.

Aslında “Mehmet katmer” diye ifade edilen mânâ

sadece bir isim kullanımımızdır, yaşayan katmerle ilgisi yoktur, mîsâl âleminde, gelen şahadet âleminde ki bu oluşumu en güzel şekilde ifade eden bir kelime olduğu içindir. Bu bildiri-zuhurat daha birçok şekilde ifade edilebilirdi ancak Cenâb-ı Hakk böyle murad ettiğinden bu şekilde tezahür etmiştir. Ayrıca Mehmet Katmer, her türlü övgü ve sevgiye hakkıyla lâıyk bir evlâdımızdır.

Şimdi gelelim yukarıda bulunan, ve o günlerde mes'elenin daha fazla uzamaması yönünden cevaplandırmadığımız mektubun özetle cevaplarına.

Ancak ondan önce tabiiyyat ahlâkını iyi bilmemiz gerekmektedir. O ise bir sâlik'in eğitici önünde meyyit gibi olması hangi yöne çevirirse hemen kesinlikle o yöne dönmesi gerekmektedir, diğer ifade ile o anda haklıda olsa kayıtsız şartsız itaat ehli olması lâzımdır. Eğitimler genelde geleceğe dönük yapılmaktadır. Bu husus imtihan içinde olabilir, İstenen itaat o anda terste gelebilir, sâlik'in eğitilmesi ve pişmesi için nefse uygun gelmeyen bazı tatbikatlar yaptırılır ki, nefesine hakim olma gücü ve iradesinin kendinde oluşması daha sonra başına gelebilecek zor hadiseleri kolaylıkla karşılayabilmesi için bu aşamalardan geçilmesi gerekmektedir.

Bu husus Kûr'ân-ı Kerim'de (Kehf Sûresinde18/18) eshab-ı kehfın mağarada (300-309) Sene kaldıkları süre içerisinde, "**Biz onları sağa ve sola döndürürdük**" ilâhi kelâmıyla açık olarak bildirilmektedir.

Aksi halde kişi, başına gelen küçücük bir hadise karşısında hemen moral bozukluğu ile paniğe kapılması hiçten bile değildir.

Söz buraya gelince, yukarıda daha evvel cevaplandırılmayan mektubun tekrar okunmasında ve daha iyi anlaşılır olabilmesi için yarar vardır. Aslında

böyle bir mektubun, yukarıda kısaca belirtilen, gerçek bir sâlik'in gönülden bağlı olduğu yere bu tür kelime ve davranışlarla kendini ispatlamaya kalkışması (**özü kabahatinden büyük**) darbı meselini açık olarak ifade etmektedir.

Her ne kadar mektup içinde saygıdan bahsediliyor ise de, aslında bu mektup saygısızlığın ta kendisidir, ve bağlı bulunulan yerden hesap sorulmasıdır. Daha vahimi ise nasıl bir benlik içine düşüldüğünün de açık ifadesidir.

Mektupta geçen bütün hadiseleri ayrı, ayrı cevaplamağa vaktim olmadığında zaten bundan sonra gereği de olmadığından sadece bazı cümlelerine dikkat çekeceğim.

(Bende sizden acizane rica edeceğim, şu sorunun yanıtını.) Açık olarak görüldüğü gibi mevzu ne olursa olsun gerçek mânâda mürşidinde fani olmuş bir talibin böyle bir cümle ile bağlı olduğu yeri kendine muhatap alarak taraf olması muhal-mümkün değildir. Eğer alınmış ise o kişi (fenafil mürşit) yani "mürşidinde fani" değildir, çünkü hem varlık hem yokluk bu mertebede bir arada olması mümkün değildir. **(Sorumun?)** kelimesinin içinde yatan çok ileri derece sınırlarını aşan bir benliğin yatmasıdır. Hadîs-i şerif'te "Vücûdüke zenbike" yani "günah olarak bu vücûd" un yani nefsi benliğin sana yeterde artar bile, denmiştir. Aslında sadece bu ifade bile işin isyan ve vahametini göstermeğe yeterde artar bile. Birkaç kelimeye daha göz atalım.

(Açık bir uyarı almadığı için ne olduğunu şaşırması ve haksızlığa uğradığını hissetmesi ve kırılması yanlış mı'dır?) Evet hem de çok yanlıştır ve çokta vahimdir ki; Az yukarıda bahsedilen hususlar burada da geçerlidir. Yukarıda ki ifadeler de ancak

sıradan bir insânın basit olarak nefsi mânâ da kendini koruması yönünde söyleyebileceği benlik dolu sözlerdir.

(Uyarı almadığı için) İlgili bütün kişilerin daha başından beri kendi üzerinde oluşan olaylardan haberleri olduğu halde, kendisinin nasıl habersiz olduğu, doğrusu çok düşündürücüdür. Ayrıca “uyarılmamakla” suçlanıyoruz ki; suçlanan yerin kendine göre yeri açık olarak meydana çıkmaktadır. Yani burası tabî-iyyet ettiği bağlı olduğu yer değil, kendine muhatap alarak suçlama yapabildiği yer durumuna düşürülmüştür.

(Haksızlığa uğradığını) Pes doğrusu, bu durumda olan bir kişinin böyle bir talihsiz ifadeyi yazmak ve dile getirmek değil, aklından bile geçirmemesi gerekir. Bu ifadeden bağlı olduğu yere hiç itimadının olmadığı, bağlılık ifadelerinin ise yüzeysel olduğu açık olarak görülmektedir. Demek ki yapılan yaklaşık on senelik eğitim hizmet ve çalışma neticesinde ancak bu anlayışa getirebilmişiz, ve haksızlık yapabilecek endişesini kendilerinden kaldıramamışız, ne yapalım bu karar ve anlayış hakkımızda ki, yargılarıdır, canları sağ olsun.

(Kırılması yanlış mıdır?) Bu ifade de, dahi nasıl vahim bir benlik, suçlama ve hesap sorulmuş olduğu açık olarak görülmektedir. Doğrusu bu ifadeler daha yolun başında olan hiçbir sâlike yakışmayacak sözlerdir. Değil ki bu durumlara gelmiş bir kimseye yakışsın. Daha başka söyleyecek ne kalıyor ki?

(Kevkeb anne kim?) Bu söz ve anlayış tamamen yanlış ve olması da imkânsızdır. Bir camiada bir anne olur, ikincisine şer’an ve fiilen yer yoktur. İşte bu annelik anlayışının mutlak olarak kendisi tarafından kabul edilişi, mes’elenin kendi şahsına nasıl maledildiği ve sâhiplenildiği açık olarak görülmektedir. “İşte belki mes’elenin can damarı da burasıdır diyebiliriz.”

(Sahiplenme) diye ifade edebileceğimiz bu anlayış birçok kimseyi yolundan etmiştir. Kendisinin çevresine bu hitabın yanlış olduğunu anlatması gerekirdi kabullenmesi değil, bizim ise bu husustan çok sonraları haberimiz olarak kaldırılması gerektiği bildirildiği halde yine de devam edildi.

Bu hadisenin iki ana bölümü vardır. Birinci bölüm, başlangıçtan vekâlet ve merasim gecesine kadar olan bölüm **(24/11/2006)** İkincisi ise bu tarihten sonrası olan bölümdür. Daha sonra bu mevzua tekrar döneceğiz. Yolumuza devam edelim.

(Sâlikler hiçbir şekilde özel işlerde ve angaryada kullanılamaz) sözü şeksiz şüphesiz doğrudur. Bölümündeki ifadeler biraz arşatırıldığında hiçte ifade edildiği gibi olmadığı anlaşılmıştır.

(Dedikoducu) "imâsını bile göremedim."

Neler yaşandığı ortada olduğu halde bunlar, bundan başka nedir ki; Bu kadar yazılara sebep olmak siz böyle dediniz, biz de böyle dedik, demek ve işi bu hallere getirmek ve bizleri bu duruma düşürmek zaten dedikodunun tam âlâsı değilmi?

Diğer bir cümle. **(Hiç ummadığım ve hak etmediğim)** görüldüğü gibi bu ifadeler dahi nasıl buram, buram benlik koktuğu açık olarak görülmektedir. Demek ki, kendileri hiç hak etmediği ve ummadığı şekilde, kendilerine tarafımızdan haksızlık edilmiş. Doğrudur, demek ki kendilerine göre öğle olmuş, bize göre ise haksızlık,galiba yanlış yere verdiğimizden "ilme" olmuştur. İlmi ehli olmayana vermek, ilme haksızlık, ilmi ehli olana vermemek, ehline haksızlıktır, Diye güzel bir söz vardır, galiba bu haksızlığı yapmışız.

İyi niyetimizle ve bütün gücümüzle sadece insanlara yardımcı olabilmek ve çok değerli olan bu

dünya günlerinin heba edilmemesi yönünde hiçbir karşılık beklemeden hasbelkader dağıtmaya çalıştığımız tecrübe ve küçücük sayılacak bazı bilgilerimizi kimseyi ayırt etmeksizin dağıtmaya çalışırken talep edenler arasında türlü anlayışta olan kimselerle karşılaşyoruz işte bu yüzden bazen böyle kazalar oluyor. Belki bu yanlışlık onlardan biridir. Rabb'ı mız affeder inşeaallah.

(Eğer istifa etmek isteseydim bunu direk olarak ve net bir şekilde belirtirdim.) Görüldüğü gibi burada da nasıl bir şuur altı benlik yattığı açık olarak görülmektedir. **"isteseydim"** sözcüğünün ifade ettiği ve içinde bulunan müthiş benliğin nasıl aşikâr olduğu küçük bir tefekkürle hemen anlaşılacaktır.

O zaman şu soru sorulur, o halde niye **istifa** edildi? Ve **istifa** edildiği halde tekrar niye cum'a sohbetleri ve eskisi gibi devam etmek için **Vekillik** talep edildi? Görüldüğü gibi ne kadar kapatılmağa çalışılsa da nefsi benliğinin ne kadar uçlarda olduğu açık olarak görülmekte ve esas kendi sorununun bu olduğu açık olarak görülmektedir.

Bu hususu da burada yeterli görüp vaktimin de darlığından bu kadarla bırakarak yolumuza devam edelim.

Kendisinin çevresinde olan birçok kimselerin, gerçek mânâ da çocuklarını çocuklarımız, kızlarını kızlarımız bilmiştik, gönlümüzü, bağrımızı ve kucağımızı, bütün içtenliğimizle sosyal fark gözetmeksizin hepsine sonuna kadar açmıştık, bu sebepten bazı yakın çevresinden gelen tepkilere neden maruz kaldığımızı bende anlamış değilim. Hele Nüket hanım bunları hiç hak etmemiş idi. Eğer bu eğitim gerçek mânâda Rahmân-î olarak devam etse ve Hakk'a yönlendirilseler idi hiçbirisi bizden uzaklaşmazlar ve cephe almazlardı.

Başlardaki safiyet, tevazu ve mahviyyet hali, (24/11/2006) vekâlet gecesinden başlayarak yavaş, yavaş değişmeğe başladı, bir yönüyle talihli, bir yönüyle de talihsiz geceden sonra, farkında bile olmadan iç bünyede ki bireysel benliği kendini sarmağa başladı ve hele son beş altı aydır iyice arttı. Bu yüzden de bu haller oluştu.

Bu gurupta yine başa döndük, on sene evvel kimler var ise yaklaşık yine onlar ve birkaç yeni kardeşimiz var, nerede kaldı o kadar kişiler diye bahsedilenler bilemiyorum. Diğer guruplarımızda kesinlikle böyle bir sorunla karşılaşmadık, neden burada bu kadar büyük sorun ve ıstırap yaşandı acaba? Bunun açık sebebi, başlarda görülen tevazu üzere olan çalışmaların zaman içinde bu muvaffakiyetlerin farkında olmadan kendilerine mâl edilmeye başlanmasıdır. Farkında olmadan onları kendine yönlendirmeğe başladı, eline emanet olarak verilmiş olan değerlerin mucidi olarak kendini göstermeğe başladı.

Anne olmadığı halde bu lâkabı sahiplendi. Madem bunlar kendinden idi niye bizi tanımadan evvel de öyle değildi. "Yedi senem ne olacak?" diye hesap sorulmakta ve karşısındakini kendine taraf-muhatap kabul etmekte. Sadece bu ifade bile şuur altı yaşanan benliğin derinliğini ifade etmeye yeterde, artar bile.

Sadece bu ifade bile tardedilmişliğe yeterde artar bile. Biz ise böyle bir şey yapmadık kendileri bize tepki olarak istifa ettiler ve kahramanlık yaptıklarını zannettiler.

Bizim kendisine verdiğimiz bilgilerden sadece yedi tanesi, verildiği söylenen yedi senenin bedeli için yeterde artar bile, ama bizim verdiğimiz on senemizin karşılığını onların cümlesi ödeyemez. Ancak gerçekten bizden hepsi hakkıyla helâl olsun. Ayrıca biz karşımızda

"kişi" görmeyiz, Hakk'ın bir esmâsının zuhurunu görürüz. Kâh "Mudil" gözüdür, kâh "Hâdî" kâh "Rahmân" gözüdür, "Cabbar" çıkar karşımıza, bize göre bunların hepsi Hakk'tır ve biz Hakk'a hizmet ederiz. Halka hizmet, hakk'a hizmet olması dolayısıyla bu yüzden kimseden bir şey beklemeyiz, eğer kimselerden bir şey beklersek o kişiye bir kişilik vermiş oluruz ki; bu da şirktir.

Ancak bu anlayışla kişilere bakmak kişinin kendine ait nefsi bakışını değiştirmez. Kim hangi esmâ ile karşımıza gelmişse o esmânın kendinde mutlaka zuhuru olur ve karşılığını aynen adaletle alır. Yani "hâdî" ile çıkmışsa hidayetini, "Mudil" ile çıkmışsa, "dâllin-i" alır. Böylece hakk'ın (adl) ismi faaliyyet'e geçmiş olur. Efendimizin buyurdıkları gibi, biz bir aynayız, bizi güzel gören kendi güzelliğini, çirkin gören de kendi çirkinliğini görmüş olur. Kişinin başına ne gelirse kendinden kendinedir.

İstifalarının kabul edildiği, bilgisini aldıktan sonra kendileri şimdi anlatamayacağım şekilde telefon edip "Cabulka" ya geleceklerini bildirdiler. Halbuki çok daha evvelden gelmeleri gerekiyordu, ancak rahatsızlığı yüzünden gelinemeyeceği bildiriliyordu. Daha sonra ne oldu da yukarı da belirtildiği gibi **(10/01/2008)** "Cabulka" ya gelebildiler.

Şimdi olaya kısaca bir bakalım. Sabah saat yaklaşık, 10/30 idi eve geldiler buyur ettik oturdular elimizden geldiği kadar iç hallerimizi belirtmemek için âzamî gayreti gösteriyorduk, saat 2/15 de gideceklerdi, vakitte yaklaşıyordu, bu arada ne yapmam lâzım geldiğini kısaca düşündüm. İçim yeniden el vermememi söylüyordu, ancak dışım ise el vermeme söylüyordu. Baktım her ikisi de haklı idi, yapılması gerekeni yaparak zâhiren tekrar el verdim, çünkü oraya kadar gittik de,

boş döndük denmesin diye ve son bir şansları olsun gidişatı görelim diye bu olguyu uyguladım. Sadece Arapça derslerine devam edilecek ve baxxxxra bakılacak onların talebi üzerine diye de kendilerine bildirdim.

Ve saatleri geldi yolcu ettik, döndüklerinden birkaç gün sonra "Nakışçı" hanıma telefon edilerek, tekrar "Cabulsa" Cumâ sohbetlerine izin verilir mi? Acaba diye "Nakışçı" hanımda, bu hususta benim salâhiyetim yoktur ben sadece hanımlarla sohbet günlerini düzenleyebilirim siz kendisini arayın diye ona bildirmiş, sonra oda beni arayıp aynı şeyleri tekrar etti ve cum'a günleri sohbetlere başlamak istediğini bildirdi bende kendilerine, artık orada bir sohbet yapıldığını başka bir sohbeta gerek kalmadığını, eğer bir şeyler yapılmak isteniyorsa dağılmasına sebep olunan gurubu da toplayıp orada bizim internet kanalıyla yapmaya başladığımız (Salı) sohbetlerine katılması gerektiğini kendisine bildirdim, bunları dinledikten sonra biraz durarak çok kısık bir sesle peki dedi ve konuşma bitti. (Şimdi sorarlar insana madem istifa ettin niye tekrar görev istiyorsun? Veya görev isteyecektin neye istifa ediyorsun.? Diye.

Bu arada şunu belirtiyim, oradaki kardeşlerimiz boşta kalmasın diye onlar istifalarını ilettiklerinden hemen sonra, ben soruna bir çare olmak üzere o kadar sıkışık olduğum halde oraya da bir bütün gün ayırıp saat (13 ten 17 ye) kadar internet kanalıyla sohbetlere başladım üç hafta sohbet yapıldığı halde hiç birisine ne kendisi ve ne çevresinden kimseler.gelmedi, bunun üzerine kendisine ettiği o telefonda bu sohbetlere katılmasının gerektiğini söyledim.

Telefondan sonraki sohbeta dağıtmış olduğu çevresiyle birlikte gelmesini bekliyordum fakat sohbet başladığı halde henüz gelmemişti, sohbet başladıktan

bir müddet sonra sohbetin arasında geldi görülüyordu çünkü sohbet (SKYPE) kanalından görüntülü yapıyordu. Biz onları onlar da bizi görüyorlardı. Sohbeta çay molası için ara verildi çayını içti ve bize ne hatırlı sordu ve ne de Allah'a ısmarladık bile demeden sohbetin ikinci bölümü başlamadan gitti ve yanında çevresinden de kimse yoktu.

Bu hal ise bizde ve oradakilerde büyük üzüntü ve sitrese sebep oldu, olabilir insanın belki uygun hali olmayabilir ancak bunu uygun bir lisanla anlatması lazım gelirdi.

Bu hadiseden birkaç gün sonra yukarıda belirtildiği şekliyle istifalar her yönüyle kabul edilmiş olduğundan kendilerine bildirilmiş oldu, ve böylece bu hadise hazin bir şekilde son buldu.

Bundan sonraki günlerde o gurupta olan kimselerden kim geri döner edebinle gelirse kapımız hepsine sonuna kadar yine açıktır. Böyle yaklaşık (10) senelik bir çalışma ve gayretimiz bu gurupta birkaç müstesna hariç başladığımız yere döndük. Bizden helâli hoş olsun kim ne ekerse onu biçer demişlerdir. Cenâb-ı Hakk herkese kendi özel yolunda kolaylıklar ve başarılar versin. İnşallah.

Bütün bu uğraşmalar ve didinmeler neticesinde elimizde bir bu yazılımlar kaldı, buda bir kazançtır. Bizlerden sonra gelen, okuyan kimselere bir nasihat olur ümidiyle uğraşmamızın bu yönüyle hiç olmasa biraz faydalı olabileceğini düşünerek teselli bulmaya çalışıyoruz.

Cenâb-ı hakk her birerlerimize kendisine giden yolunda kolaylıklar ihsan ederek. Benlik, nefis, heva, heves, hayal ve vehimden muhafaza buyursun. Amin.

Yeniden hatırlanması ve tekrar değerlendirilmesi bakımından yukarıda geçen birkaç cümleyi hatırlamakta yarar olur kanısındayım.

Hangi mertebeye gelirsek gelelim, nefsimiz de bizimle oraya geldiğinden o bilgileri o da öğrenmekte ve bize o yönden saldılabilmektedir.

Bu tehlike, daha o zaman ikaz edilmişti.

Ben de telefonda sizleri meşgul ettiğim için (fazlaca) üzüldüm efendim. Sizinle olan konuşmalarımı tekrar gözden geçirdiğimde adaba riayet edemediğimi farkettim ve hemen çok emek sarfederek hazırlayıp bizlere sunduğunuz "Aşıklar Yolunun Adabı" isimli kitabınızı tekrar okumaya başladım. Cahilliğimden dolayı beni mazur görmenizi dilerim.

Görüldüğü gibi burada da nekadark çok mahviyyet var değil mi?

Gönül aleminde (Ülker – Süreyya) yıldızı gibi parlamanızı dilerim. Ancak bu parlaklık Rahmân-î olursa güzeldir, nefsân-î olursa tabii ki o parlaklık çabuk geçer, piyasada gördüğümüz yanıp sönen yıldızlar gibi.

Yine görüldüğü gibi adeta daha o zamanlardan gelebilecek tehlikelere dikkat çelilmiş.

Muhterem hocam ve sevgili "Nakışçı" hanım bu yazdıklarımı şükran duygularımın ifadesi olarak kabul ediniz. Mânâ âleminde zaten hocam teşekkür etmek için elinizi öpmüştüm. Bir de bu duygularımı yazıyla sizlere arz etmek istedim.

Yine görüldüğü gibi o günlerde ki tevazu ve alçak gönüllülük son derece yerinde idi, keşke hep öyle kalınsaydı.

Bu mevzular üzerine kendisini sorumlu gören bir kardeşimizin değerlendirmelerini de buraya alalım.

Yoğun ve uzun bir Hacc programının ardından Türkiye'ye geldiğimizde kendi iç âlemim de "Nakışçı" Baba (iki) kitabının ön yazım çalışmaları mevcut idi. Hattâ bu çalışmayı "Nakışçı" Babam'a ve diğer ihvan kardeşlerimizde ikram edeceğimiz bir Hacc hediyesi şeklinde olacağını düşünürken, Efendi Babam'ı ziyarete gittiğim gün kendisinden dinlediğim ve daha sonra kendileri tarafından, mail adresime gelen bir dosya bütün dikkat ve tefekkürümü bu sahaya çekti. Kendilerinden de çok tafsilâtli ve izahatli dinlediğim bu dosyanın konusu, "Nakışçı" Babamın "Cabulsa" bölgesinde ikamet eden bir derviş-halifesinin (Kevkeb hanım) kendilerine karşı sergilediği söz, tutum ve davranışları bu dosyanın konusu olmuştur.

Söz konusu dosyada ve Efendi Babamın izahatlarında bir dervişin farklı iki hali ve davranışlarını gördüm. Aylarca "nakışçı" Babam ile eşi "Nakışçı" Annemi çok müteessir ettiğine şahit olduğum bu hadiseyi duyunca ve dinleyince bizleri de üzdü ama çok üzdü.

Çünkü İlâhi nazargâh olan İnsân-ı Kâmil'in gönlünün incitilmesi, gönül evinin sakinlerinden biri olan biz fakiryi de çok incitmiştir. Bu hadise hakkında gönül âlemimden gelen açık beyanlar, söz ile bir şey diyemesem de bari bir-iki satır yazıp gönlümü kâğıda dökeyim istedim.

Ancak "Nakışçı" Babamdan izin almadığım için bunun bir edepsizlik olduğunu düşünüp vazgeçmiştim. Daha sonra kendileri izin verince acizane konu hakkında bu satırları yazmağa çalışmaktayım.

Esasen bu dosyanın konusu bir dervişin seyrinin,

başı ile (vekil-hilâfet) makamına eriştiği dönemlerde ki, farklı iki halinin yaşantısını anlatıyordu.

“Kevkeb” hanımefendi, Efendi Babam’a biat ettikten sonra ona olan saygı hürmet ve bağlılığı son derece yerinde dir. Hatta mektubunun sonunda, “ben ve eşim elinizin içini öperiz” ihtiram da bulunmuşlardır.

Ü.... M.... Adlı derviş kardeşimiz seyrinin belli bir bölümünde de Efendi Babamızın lütuflarıyla “tac-ı şerif” giymek sûretiyle kendilerine (vekil-halifelik) verilmiş olup aynı zamanda o bölgede bulunan diğer ihvan’a karşı da bazı görevler kendisine verilmiştir.

Yine okuduğumuz dosyadan ve dinlediklerimizden ve bazı müşahitlerin söylediklerinden, aynı “Kevkeb” hanımefendi “Tac’ı şerif’i” giydikten sonra, gerek Efendi Babam’a ve eşi “Nakışçı” Annemize, gerekse çevresinde oluşan “Nakışçı” Babam’ın gönül cemaatine karşı, daha önceki ahvalinin tersine olarak, emre muhalefet sergileme, kendisini sürekli haklı gösterme, çevresindeki cemaati kendisine yönlendirip “Nakışçı” Babam ile rabitalarını yavaş yavaş kesme ve belki de en önemlilerinden birisi gördüğüm, “Nüket” Annemizi Efendi Babam’a şikâyet hususu da vardır.

Hattâ mektuplar-mail-ler, iyi analiz edildiğinde görülecektir ki, “Nakışçı” Babam’a bile akıl verme ve yol gösterme davranışları da vardır. Şimdi mevzudan çıkarabileceğimiz sonuçları incelemeye çalışalım.

Üxxxx Arapça; “elif-lâm-kef-rı” harf değerlerini toplarsak, (1+30+20+200=251) (2+51=53) Yani “Nakışçı” Baba (1) kitabında da değindiğimiz gibi onun bütün halifeleri iyi incelediğimizde (53) e ulaşip ondan rahmet ve kemâlât aldıklarını biliyoruz.

İşte diğer bir vekil halifesi “Kevkeb” hanım da sayılardan da görüldüğü gibi böyle ilâhi bir bağ ile ilim ve irfaniyyet tedrisatı almıştır.

Bir vekil halife sahibinde öncelikli ve özellikle şu üç vasıf zuhurda ve idrâkte olması gerekir.

- (1) Kendi zâtını bilmek: "Marifet-i nefis"
- (2) Kendi mucidini bilmek: "Marifet-i mübdî"
- (3) Mucidine karşı fakr, acizliğini ve ihtiyacını bilmek.

Söz konusu hadise de, bırakın mucidi bilmeyi acz ve fakr halini, Efendi Babama şöyle şöyle yapılsın gibi telkin ve tavsiyeler vardır. Bunun neticesinde de gizli değil de açık şirk vardır.

Bir başka yönüyle de Âdem mevzuumuzda da var olduğu gibi, İblis, Akl-ı kül olan Âdem'e, ben ondan daha hayırlıyım, deyip kibir ve gurur yapıp kendini ayrı görmüş olmasıdır. Bu da kişiyi hakikate ulaştırmaktan men eder. Oysa (Necm) yani (53) yani "İnsân-ı Kâmil'in seyrinin anlatıldığı Sûre de olduğu gibi, şayet Necm yıldızının yerine heva yıldızına yani nefis-i emmâresine tabi olduğunda böyle bir sonuçla karşılaşılması kaçınılmazdır.

Burada düşülen en büyük yanlışlıklardan birisi Üxxxx yıldızının ısı ve ışığını (Necm) yıldızından aldığını unutup kendisinden olduğunu zan etmesidir.

Çok önemli sonuçlardan bir tanesi "Nakışçı" Annemizin suçlu gösterilip, "Nakışçı" Babam'a şikâyet edilmesi ve bunun içinde özel bir mektup kullanılmasıdır. Bu davranış ise son derece yanlış olduğu gibi aynı zamanda çok üzücüdür.

Kûr'ân-ı Kerîm'de Ahzab Sûresi Âyet (6) tı da mealen <<Peygamber mü'min'ler nazarında kendi canlarından daha önce gelir. Hanımları da sizin Annelerinizdir>> Bu Âyette özellikle (Ve ezvacühü ümmühatüküm) yani " Peygamberin hanımları sizin Annelerinizdir" ifadesi çok açık ve sarihdir.

Bu Âyet-i kerim'e genelde peygamber efendimizi ve validelerimizi anlatmakla birlikte, özelde ise bu yaşantının tahakkuku içindeki bizleri de ilgilendirir.

Tabii ki, çok önemli bir husustur konuyu idrak etmek için Âyet-i Kerimeler'e ayna olabilmemiz gerekmektedir.

Bütün hayatını evlendiği günden bu yana, bu yola vakfeden "Nakışçı" Annemizi son derece üzen ve kıran bir davranış olmuştur. Kaldı ki o hiç kimseye şu ana kadar, bana Anne diye hitap edeceksiniz dememiş, hattâ telkinde bile bulunmamıştır. Oysa Âyet-i Kerim'e de açık olduğu gibi temsil ettiği makam Annelik'tir, Kûr'ân-ı Kerim iyi incelenirse (2) konunun aynı Âyette tekrar edildiği görülür. Onlarda, <<Allah'a itaat edin, Anne Babaya iyi davranın>> dır.

Velevki "Nakışçı" Annem "Kevkeb" hanımla ilgili o sözleri sarfetmiş olsa bile burada "Kevkeb" hanımın yapması gereken nefisini sorgulamaktı, yani nefis muhasebesini iyi yapabilmektir.

Burada hacc döneminde gördüğüm bir zuhuratı da buraya eklemek istiyorum. Rû'ya şöyle idi. (Bir odanın içinde 10-12 kişi var, "Nakışçı" Babam, "Nakışçı" Annem de oradalar, oda da her kes hüzünlü önüne bakıyor, "Nakışçı" Annem ise ağlıyor. Odanın içine girdiğimde bir sıkıntı var ama diyorum, acaba ben bir suçmu işledim? Diye düşünürken, ayrılma zamanı ayağa kalktım, "Nakışçı" Annemin elini öptüm o da muhabbetle bana sarıldı. Bende sıkıntının kaynağı başka bir şeymiş, diyerek oradan ayrıldım.) "Hacc dönemi Mekke"

Bu rû'ya yı Mekke'nin ve Hacc'ın yorucu ortamında unutmuş idim. Ancak döndüğümde bu mevzu ile birlikte tekrar hatırladım.

Bir başka sonuç, "Kevkeb" hanım sülûkunun başlarında "Nakışçı" Babam'a olan ihtiram ve bağlılığını

(ben ve yolcu bey sizin elinizin avuç içini öpüyoruz) diyor.

Terzi Baba (1) kitabında değindiğimiz gibi onun avuç içini öpmek Hacer'ul Esved-i selâmlamak biad-ı yenilemek ve tavafa başlamak ile aynı anlamları taşır.

Avuç içinin bir derviş için sürekli öpülmesi, biad-ı-akd-i-gönül birliğini hep canlı tutmaktır. Kâ'be'yi tavafıta olduğu gibi Hacer'ul Esved-i geçerek tavafa başlanırsa o tavaf geçersizdir.

Hacer'ul Esved'in hizasını geçmemek esastır. Çünkü geçmek biad-ı bozmaktır, akd-i bozmaktır. "Nakışçı" Babama karşı olan tutum ve sözlerini incelediğimizde de bu akdin kendileri tarafından bozulduğunu görüyoruz.

Akit bozulursa bundan sonra yapılan tavaflar-seyrler geçersizdir. Akdin yenilenmesi gerekmektedir.

Netice itibariyle bir Âyet-i Keriym'e de buyurulduğu gibi <<Nûr 63= Onun emrine muhalefet edenler bir fitnenin veya elim bir azabın isabet etmesinden sakınsınlar>> İnsân-ı Kâmil gönül Kâ'be'si dir, Beytullahtır, hanımları ise Annelerimizdir.

Bilerek veya bilmeyerek yapacağımız yanlış fiillerden Rabb'im bizleri muhafaza eylesin. Terzi Baba (1) kitabının iyi okunması en iyi tavsiyelerden birisidir.

"Nakışçı" Annemiz çok nurlu çok iyi bir hanımefendi olmakla birlikte bu ağır yükü bu güne kadar bi hakkın taşımayıda başarmıştır.

Hiç kimse tabii ki zât-ı itibariyle eleştirilemez, bizim eleştiri ve tavsiyelerimiz, fiillere yöneliktir. Bu hadise çok üzücü olmakla birlikte, bir çok rahmeti de bünyesinde taşımaktadır. Bu istikamette seyr eden herkes bundan istifade edebilir.

Yeri gelmişken unuttuğum bir meseleyi de izah

etmeye çalışayım. "Kevkeb" hanım hitap şeklinde (hocam) ifadesini kullanmaktadır. İyi niyet ve saygıdan olsa gerek. Ancak (hocam) ifadesi şeriat ve kısmen tarikat'a girişte kullanılan bir isimdir. Dolayısıyla "Nakışçı" Baba- Efendim-Sûltanım-Efendi Baba, isimlerinin yerini tutamaz ve yerine de geçemez.

İsimden açılmışken, "Nakışçı" Baba" ismi üzerinde biraz duralım, mesleğinin de terzilik olması hasebiyle çok kullanılan ve perdesi olduğuna inandığım bu isim (terzi=400+200+7=607) (67) (6+7=13) Allah'ın Zât-î ve Subût-î sıfatları-mertebe-i Ahadiyyet, Hakikat-i Muhammed-î, Allah isminin ebced karşılığı ve secdenin ebceddeki değerleri taşıması bakımından çok özel bir yeri vardır. Allah (c.c.) lühü cümlelerimizi feyzinden, ikramından, ihsanından faydalandırsın.

Bu hususta görülen zuhuratlardan uygun olan, birkaç tanesini belirtmek istiyorum. Çünkü bazıları var ki; oldukça ağır olmaları dolayısıyla bizde kalmaları daha uygun olacaktır, düşüncesiyle sadece bunları belirtiyorum.

(1) "Nakışçı" babanın zuhuratı: (Bir otomobil içindeyim ön sağ koltukta oturuyorum fakat arabanın içi boş şoför kapısı açık, şoför ve yolcular yok belki gelirler diye bekliyorum bu arada koltuk kemerini çekiyorum yerine takmak için, koltuk kemerinin solumdaki geçme yeri metâl aleminyum ancak geçme yeri boğazından kırılmış kullanılmaz halde.) Sonra uyandım. "Yani bağlantı kırılmış- kopmuş ne şoför ne de arabanın aldığı kadar yolcu kalmamış."

Not= Bu zuhuratta hadise günlerinde görülmüştür. Ne kadar açık geçilmi? Arabanın şoförü yok, aldığı miktar kadar yolcuları yok, şoförü de yolcuları da arabayı yani seyr-i sülûku terk etmişler,

Ancak gelseler dahi artık o araba, şöför ve kısmen de yolculardan kemer bağı. Bağlantı kopmuş durumda. Haklarında hayırlısı.

(2) Sexx hanımın zuhuratı: (Bir topluluk içi gibi bir yer, "Kevkeb" hanım bir şeyler anlatmağa çalışıyor ama ne söylediği anlaşılıyor. "Yolcu" beyde onun karşısında mahcup olarak boynunu bükmüş duruyor. Bende diyorum ki; (cemaat bize verildiği halde hâlâ bir şeyler söylemeye çalışıyor.) "İtiraz mânâsında."

Not= Bu zuhurat hadiseden evvel görülmüştür. Ne kadar açık değıimli? Gerçekten de o guruptan yola devam etmek isteyenler ve uygun yerlerde olanlar kendisine verilmiştir. Belirtilen zuhurat bize bu hadiseden sonra anlatılmış ve sebebi hikmeti şimdi anlaşıldı diyerek, zuhurat aynıyle vaki zuhur etmiştir.

(3) Arxxxxxx hanımın zuhuratı: (Biz onların yazlık evlerine gitmişiz, şimdiki evlerinden başka bir yermiş, evin önü denizmiş ama "deniz çok geriye gitmiş" ve evin önüne duvar örülmüş, evin önü balçık çamur gibi kötü olmuş, ne oldu diye sorulunca "savaş çıkar" diye duvarın yapıldığı belirtilmiş. Küçük çocuk talebeler var siyah önlük beyaz yakalı, sonra o çocukları, servis arabası gibi bir arabaya koyduk, arabayı kullanan "anne annem" imiş adı <sezâ> idi, lügat mânâsı; "münasip, uygun, yaraşır," dır. O çocukları şehre getirmek için arabayı yola çıkarıyoruz ama araba ileriye gideceği yerde geri gidiyor. Bunun üzerine ben "anneanne ileri gideceksin" diyorum ama yinede araba geri gidiyor.

Not= Hadisenin yeni başladığı günlerde görülen bu zuhuratta ne kadar açık değıimli? Denizden kasıt ilmi İlâhiyedir, evvelce evlerinin yani "beden evlerinin önüne kadar gelen ilmi İlâhiyye deryası ile aralarına taştan bir duvar çekmişler, yani artık ilim deryası ile irtibatı

kesmişler," deniz derya çekilince de geriye nefis kirleri kalmış. Duvar savaş çıkar diye örülmüş.

Ne yazık ki bu savaşı çıkardılar ve farkında bile olmadan Hakk'a karşı verdiler. Çevresinde geriye kalanlar daha henüz ilk okul çağında olan çocukların siyah önlük beyaz yaka idrakindekilerin yaşlıları kadar olanlar imiş. İlim şehrine gitmek için çocuklar arabaya bindiriliyor fakat araba geri gidiyor, çünkü o şehrin ilâhi ilim deryası şehrinin önüne kendileri duvar çekmişler, kendileri kendi yollarını kapatmışlar. Şöförleri de kendilerine uygun, münasip, yaraşan, bir şöför imiş, kim olduğunu da siz bulun, bulmanız pek zor olmayacaktır.

Daha yukarılarda ve burada belirtilen (5) zuhurat hadisenin seyrini apaçık olarak ortaya koymaktadırlar, okuyan kardeşlerimizin idraklerine bırakıyorum.

Daha evvelce kısmi olarak bırakılan Baxxxxx gurubu da istifaların tamamının kabulü ile orası da bırakılmış oluyordu, bu sebepten oradan gelen bir telefon üzerine "Cabulsa" ya gelindiğinde kendilerine ziyarete gelip meseleyi konuşacağımızı bildirmiş idik. (10/02/2008) tarihinde bir telefon geldi telefonda şöyle deniyordu. (Eğer o mesele hakkında geliyorlarsa gelmelerine hiç gerek yok.) İfadesiyle, nezaketle gelmemiz belirtiliyordu. Bunun üzerine bizde kendilerine, kendilerinin bileceği bir iş olduğunu ve hür iradeleri, ile nasıl gerekirse öyle hareket edebilecekleri yolunda cevapladık. Bundan sonraki hayatlarında başarılar dileriz. Yine buradan da anlaşılacağı üzere yönlendirme Hakk'a değil de kendilerine olmuş olduğu görülüyor, eğer gerçek mânâ da Hakk'a yönlendirilmiş olsalardı hayata bakışları ve değerlendirmeleri daha başka olurdu.

Ancak biz onlara teşekkür ederiz bu kadar sıkışık ve vaktimizin çok kısıtlı olması dolayısıyla bu zor

eğitimden bizleri kendi istekleri ile kurtarmış oldular. Yalnız gerçekten neyi terk ettiklerini bilebilselerdi, haklarında çok daha hayırlı olurdu. Bu karar kendilerine aittir, bir mes'uliyet varsa bize ait değildir.

Bu arada birkaç davranış örneğini daha belirtelim. İstifalar gelmezden evvel yaptığımız araştırmalardan tespit ettiğimiz bazı yersiz örnekler şunlardır.

Bir kardeşimiz şöyle diyordu. "Nakışçı" annem ile konuştuğum için ben çok terslendim.

Bir kardeşimizde şöyle diyordu. "Ben amirim sen memursun beni dinlemek zorundasın".

Bir diğer kardeşimiz de şöyle diyordu. Efendi Baba çok yumuşak halim selim siz niye böyle biraz sertsiniz? Dediğinde, verdiği cevap (her yiğidin yoğurt yiyişi başka olur.) şekliyle olmuştur.

Diğer bir kardeşimiz de. Çok abartılı haller yapıyor, baskılı bir hal ve tersleme, tahakküm, ve cellli abartılı davranışlar var. Aşırı iltifat yapanlar var. Korkutucu ve mitsizleştirici davranışlar ve tam yetkiliyim gibi haddini aşan sözler yapılmaktadır. Ve daha bir ok benzeri şeyler iletilmiş idi.

Bunlardan bir tanesi de bizim de şahit olduğumuz bir hadise idi. şöyle ki; Bir akşam kendilerine yemeğe gitmiştik, bir kızımız o akşam yanın da iyi tanıdığ bir arkadaşını da getirmiş, kapıdan girince o arkadaşının da yanında bu misafiri niye getirdin diyerek azarlamış, o anda biz bunun farkında olmadık ancak o kızımız kısa bir süre sonra izin alıp arkadaşi ile birlikte gittiler o anda bir anlam verememiştim, daha sonra sorunca bu hadise yüzünden erken ayrıldığını belirtmiş idi. Bu yazıları da böylece bitirelim sevabıyla günahıyla kişileri kendi kendileriyle baş başa bırakalım.

On altı on yedi yaşlarında küçücük bir kişi olarak yalnız başıma çıktığım bu Hakk yolumuzda şükürler olsun bu günlere gelebildik. şu anda yaşımız yetmişe

dayandı bu süre içinde bir çok kişi ve hadiselerle karşılaştım hepsinden ayrı ayrı bir ders ve idrâk elde ettim bu hadise de onlardan biri idi. Bir çok yerde şube açtık hamd olsun hepsi gelişerek devam etmekteiler ancak. Bu vesile ile bahçeli evler şubemiz ne yazık ki istifalar ile kapatılmış bulunuyor, bunlar dünya ticaretinde de olağan işlerdir ziyan eden yerler kapatılır.

Bu günlere kadar yaptıkları başarılı çalışmalarının karşılığını Cenâb-ı Hakk versin, yapılamayanları da yine Hakk'a havale ediyoruz. Bizden bütün haklarımız eğer varsa her türlü helâl olsun, onların veya herhangi bir kişinin bizde alacağı ve Hakk'ı varsa lütfen dünyadan ayrılmadan istesin, burada helâlleşip ahirete öyle gidelim.

Kayan yıldızları tekrar yörüngeye sokmak ve onlara yeni bir hayat verebilmek ve yolcu vasıflarını kaybetmemeleri tekrar yörüngeye girmeleri için bazıları (K....."Semâ" ya)

Ve bazıları da (Ş.. "Aya") gönderildiler. Onların çevresinde sistem içinde kalsınlar diye. Bazıları uydular bazıları uymadılar. Uyan devrine devam ediyor, uymayanlar da kayan (Kevkeb) yıldızlar gibi benlik ve heva dünyasına yönelerek, nefis ateşi atmosferinde yanıp gidiyorlar. Cenâb-ı Hakk cümlemizin akıbetini hayırlar ihsan etsin.

Yine bu mevzu ile ilgili birkaç yazıyı da belirttikten sonra kitabımızı sonlandırmağa çalışalım.

Kimden: xxxxxxxxxx
Gönderme tarihi:

(@hotmail.com)
26 Ocak 2008 Cumartesi
23:38:53

Kime:

xxxxxxxxxx
(nakışçibaba13@hotmail.com)

sevgili "Nakışçı" babacığım,yolladığınız dosyayı annem ile birlikte okuduk.Ben her ne kadar bu konuda yorum yapma hakkına sahip olmasam da yazdığınız bazı noktalarda o kadar incinmiş olduğunuzu farkettim ki içim acıdı.Benim ne ilmim ne bilgim bu cemaatteki kimse kadar çok değildir ama gönlüm küçüklüğümden beri aldığım mevlevi dergahındaki aşktan dolayı çok geniştir.Mürşidin elinde ölü gibi olmak gerek babacığım.Edep ya hu derken bir çok yanlış yapılmış sizlere,keşke sizleri daha önce tanımış olsaydım.Benim sizlerden öğreneceğim çok şey var."Nakışçı" anneme saygılar. ellerinizden öperim. xxxxxxxx
xxxxxxx

From: "Nakışçı"baba13@hotmail.com
To: xxxxxxxx@hotmail.com
Subject: xxxxxxxx
Date: Sat, 26 Jan 2008 22:46:59 +0200

hayırlı akşamlar xxxxx kızım, bu tatsız yazışmayı hiç göndermek istemezdim ama meseleye daha yakından bakabilmek için okumanızda yarar olacaktır. Çok vaktimi alan bu mevzua artık bir son verilmesi gerekiyordu. Tören gecesi ve sonrası olmak üzere iki bölümden oluşacak bir kitaba dönüştürülecek bu gönderdiklerim ikinci bölümden bazı parçalardır. birinci bölüm tören gecesine kadar olan yazışmalar olacak arşivimizde ne kadar bu hususla ilgili yazılı belge varsa onlarıda ilâve ederek bir kitap oluşturacağım inşallah. En azından böylece kısmende olsa elimizde bir kitap olduğundan vaktimizin bir kısmını böylece değerlendirilmiş sayacağım. Hayırlı akşamlar sağlıklı kalın.

RE: xxxxxxxx
Kimden:

 xxxxxxxxxx
("Nakışçibaba13@hotmail.com")
27 Ocak 2008 Pazar 13:19:25
(@hotmail.com)

Gönderme tarihi:
Kime:

From: xxxxxxxx@hotmail.com
To: "Nakışçı"baba13@hotmail.com
Subject: RE: xxxxxxxxxx
Date: Sat, 26 Jan 2008 23:38:40 +0200

Selâmün aleyküm sevgili
xxxxxxxxkızım: Bizlere gösterdiğin ilgiye teşekkür ederiz sağolasın. Görüldüğü gibi bazı şeyleri yerinde kullanıp hazmetmek ve hakkıyla kullanmak kolay olmuyor. Baştan çok safiyane başlayan muhabbetler sonradan (görülen bazı ufak muvafakiyetler) ile bunları kendinden zannedip tam tersine dönük ve kendine yönlendirilmiş bir hale dönüşüveriyor. Pirimiz Hz. mevlânâ (r.a.) Mesnevi-i şeriflerinde bir benzetme yaparak! "Güneş bir camdan içeriye vurunca o ev aydınlanır, o evde; aydınlığın kendinden olduğunu zanneder ve bunu kendine mâl eder, vaktaki güneş çekilir tekrar karanlık basar o zaman aydınlığın kendine ait olmadığını anlar ama vaktinde o aydınlığın kıymeti bilimediğinden elden gitmiş olur." Bu hususta daha bir çok bilgi benzetme varsada içlerinde en mühimlerinden olan" aslanla kurt ve vahiy kâtibinin ibret alınacak hikâyeleridir. Şimdi uzun süreceğinden bir başka zaman anlatmak üzere kısa kesmem gerekiyor. Hoşça kal anneciğine bizlerden çok çok selâmlar. Cenâb-ı Hakk hayatında zorlandığın yerlerde kolaylık versin, sora-

cağın bir şeyler olursa her zaman sorabilirsin.

Not=Anneciğinden rica etsem dosyanın alt bölümünde olan (istifaların tamamının kabulü) kısmını özetle şifaen sahibine iletebilirmi? Aynı ricayı Nihal hanımdanda istedim yapıp yapamıyacı hakkında bir fikrim yok. Butür haberleri eşi veya kızı vasıtasıyla bildiriyordum ama bu artık bize bir zül geliyor, nelerle oğraşmamız gerektiği halde nelere vakit geçiriyoruz. Allah (c.c.) affetsin. Tekrar hoşça kalın.

sevgili "Nakışçı" babacığım,yolladığınız dosyayı annem ile birlikte okuduk.Ben her ne kadar bu konuda yorum yapma hakkına sahip olmasam da yazdığınız bazı noktalarda o kadar incinmiş olduğunuzu farkettim ki içim acıdı.Benim ne ilmim ne bilgim bu cemaatteki kimse kadar çok değildir ama gönlüm küçüklüğümden beri aldığım mevlevi dergahındaki aşktan dolayı çok geniştir.Mürşidin elinde ölü gibi olmak gerek babacığım.Edep ya hu derken bir çok yanlış yapılmış sizlere,keşke sizleri daha önce tanımış olsaydım.Benim sizlerden öğreneceğim çok şey var."Nakışçı" anneme saygılar.ellerinizden öperim xxxxxxxxxx

From: "Nakışçı"baba13@hotmail.com
To: xxxxxxxxxx@hotmail.com

DOSYA İLÂVESİ

Kimden:

 xxxxxxxxxx
("Nakışçı"baba13@hotmail.com)
26 Ocak 2008 Cumartesi
23:42:42
@hotmail.com)

Gönderme tarihi:

Kime:

Sayın xxxxxxxx hanım kızım. hayırlı akşamlar inşallah iyisinizdir. Sizden küçük bir ricam

145

olacak, daha evvelce "Kevkeb" hanıma iletilecek haberleri "Yolcu" bey ve Baxxx ile ulaştırmağa çalışıyordum ancak artık çok fazla uzayan bu mesele hakkında sıkılmağa başladım o yüzden aşağıda ilâve edeceğim bir bölüm yazının özet olarak muhteviyasını kendisine iletirseniz memnun olurum belki biraz zor olacak ama. Eğer yapamassanız da haber verirsiniz başka bir yol bakarız. aynı yazıyı hanıma da gönderdim.

Not= Daha sonra bu iletilerin yerine iletildiği bildirildi.

istifa

Kimden:

XXXXXXXXXXXXX
("Nakışçı" baba13@hotmail.com)
28 Ocak 2008 Pazartesi
15:35:21
@hotmail.com

Gönderme tarihi:

Kime:

Sevgili kızım xxxxx seninle üzüntülü ve sevinçli birçok yazışmalarımız oldu. Kendi sıkıntılarının arasında bir de bunlarla oğraştın ve çeviriler de yaparak birçok hizmetlerin oldu bu yüzden hakkını helâlet. Senden son olarak annene ulaştırılmak üzere talihsiz bir şey daha rica edeceğim. gerçi iki yakın kişiye daha rica ettim ama sıkıntıları yüzünden yapıp yapmayacakları hakkında emin değilim. Çok fazla uzayan ve ümitsiz bir hale dönüşen ve zorlamalarla da yürütülemeyen malum meseleye artık bir nokta koymanın zamanı geldi de geçti bile, çünkü gün geçtikçe tahribatı daha da büyüyor. Bundan sonraki hayatında da başarılar dilerim. Sıkıldığın zaman yine gerektiğinde arayabilirsin. aşağıdaki

küçük yazıyı iletebilirsen iyi olur. Annene babana kardeşine ayrı ayrı selâm ederim.

Not= yukarıda ki,(dosyada) ifadeleri buraya da alıyorum çünkü artık geçerlidir.

Mânevi sohbet yapma ders verme, ders alma, yolumuz itibariyle olan sistem içerisinde faaliyet yürütme ve benzeri şeyler hepsi, istifalarınız ve hür iradeleriniz ile tarafınızdan tarafımıza iade edilmiş ve tarafımızdan kabul edilmiş bulunmaktadır. Bundan sonra ki, hayatınızda bizler olamayacağımız için daha sonraki hayatınıza yalnız devam etmeniz gerekecektir. Hakkınız da hayırlı olsun.

Netice olarak görülüyor ki, bütün bunların sorumlusu yine biziz, demekki yaptığımız bazı seçimler yanlış olmuş. Rabb'im beni bağışlasın. Bu yüzden de Yaklaşık (10) senemizin bir bölümü heba olmuş, ne yapalım bizden helâl olsun.

Bundan sonraki hayatlarını diledikleri gibi hür iradeleri ile plânlayıp yaşarlar, yeni hayatlarında da başarılar dilerim.

Bütün bu oluşum ve yaşantıları bir araya toplayıp isimler değiştirilerek kitap haline getirip daha sonraları bu tecrübelerden yararlanabilecek kimselere hatıra bırakmak olacaktır. Böylece en azından bu kadar kaybettiğimiz zaman karşısında böyle bir yazılım elde kalmış olsun.

Buda gelen ayrı bir mail dir.

(29/01/2008)

İletinizi aldım inan ki; **çok üzüldüm.**

"Nakışçı" baba **"sizden hiç böyle bir şey beklemiyordum."**

Çevreden olumlu bir talep gelmedi, diye yazılmış.

Bizler sizin "Cabulsa" ya gelmenizi bekliyorduk.

Talebimizi yüz yüze görüşerek bildirecektik.

Biz hocamızı çok seviyoruz.

Eşlerimiz başka cemaatte olduklarına rağmen,

Hocamızı tanıyıp sevdikleri için gönül rahatlığı ile bu yola katılmamıza rıza gösterdiler.

Biz bu yolda beraber olmak istiyoruz. ve
..... :

Muhterem kardeşlerim sizin (MSN) nizden gelen bu yukarıdaki yazılar ve ifadeler gerçekten sizin mi yoksa başka kimselerin rastgele yazıp tesadüfen gönderdikleri yazıların mı? Doğrusu hayret etmeden yapamadım.

Çünkü birkaç gün evvelki yazılarınızla bunları yazanların aynı kişiler mi olduğu gerçekten bizleri çok çok düşündürdü.

Sınırlarınızı ne kadar zorladığınızı ve haddinizi ne kadar aşmış olduğunuzun acaba farkındamıydınız.

Bu yazınızın adresini galiba karıştırmışsınız. Bu adresin yeri sayın hocanızın adresi olmalıydı.

Siz bizden değil de evvelâ ondan-muhterem hocanızdan hesap sorsaydınız daha isabetli olmaz mıydı?

İstifa edenler onlar değimliydi? (Düşünelim bakalım) istifa eden mi haklıdır? Yoksa o istifayı geciktirerek belki iyi olur diye bekleyen ve artık ümit görmeyip günden güne daha kötüye giden sağlıklarına çok zarar veren bir sürü olumsuzluklardan sonra istifayı kabul eden' mi? Suçludur.

Savaşa girmiş bir ordunun bir sorumlusunun savaşın içinde iken bölüğü ile birlikte savaşı terk eden sorumlu ve askerleri mi suçludur, yoksa bütün gücüyle o bölüğün boş bıraktığı savaş alanındaki yerini doldurmağa çalışanlar' mı, suçludur?.

Kendilerine yaklaşık on seneye yakın bir süre hiçbir şey beklemeden hizmet vermiş olanlar mı suçludur, yoksa bunları alıp yerinde kullanmayanlar mı suçludur.

Bu hadisede üzülecek kimseler varsa onlarda bizleriz. Hiçbir dahlimiz olmadığı halde yaklaşık iki

seneye yakındır bu sıkıntıları kendi bünyelerimizde hazmetmeğe çalışıyoruz. Son dört beş aydır ise bu sıkıntıların olumsuzlukları iyice doruğa çıktı daha fazla böyle devam etmesi çok zarar vermeğe başlamıştı. Kendilerinin de ifade dilekçelerinde beyan ettikleri gibi, galiba size gelen dosyayı okumamışsınız. O zaman ben tekrar yazayım.

İstifa dilekçesi aşağıdadır:

(Konu yok)

Kimden:

sxxxxxxxxx

("Yolcu"@hotmail.com)

Gönderme tarihi:

16 Aralık 2007 Pazar 19:22:51

Kime:

"Nakışçı"baba13@hotmail.com

Muhterem

Efendim,

Şimdiye kadar bizlere vermiş olduğunuz tevhid ilmi için binlerce teşekkür ederiz.Kimsenin üzülmemesi ve üzerimize aldığımız o mukaddes görevleri bundan sonra lâıyıkıyla yapamayacağımız endişesiyle 13.09.2007 tarihli mektubunuzda talep ettiğiniz üzere eşim "Kevkeb Hanımla beraber görevlerimizden affınızı rica ediyor,haklarınızı helal etmeniz ümidi ile saygılarımızı sunuyoruz.

"Yolcu"- "kevkeb"

Yukarıdaki yazılara dikkat ederseniz **(kimsenin üzülmemesi)** Kendi kelâm-i ifadelerinde bunun açılımı (çevremize zarar vermeğe başladığımızdan bu yüzden

“kimsenin üzülmemesi” için dir. Ve devam edip okuyun, bunlar aklı başında kimseler olarak onların hür

iradeleri ile yaptıkları yazılı talepleridir ki bu taleplerini epey zaman beklettik her geçen gün zarar artmaya başladığından artık bu zararlara bir son vermek için istifalarını kabul ettik. Yine hatırlatayım suç eğer varsa istifa talep edeninmi yoksa bu istifayı bir müddet beklettikten sonra ümit kalmadığından kabul edenin mi?

(EMS) de belirttiğim gibi xxxxx'nin olayında ve Bayındır olayında ,ki onlarda talep ettiklerinden bir müddet orasını da kendisine bırakmıştık. Ancak izmirde hiçbir olumlu talep gelmediği gibi ortalamanın çok üstünde de şikâyet gelince artık istifayı kabul etme zamanının gelmiş olduğu anlaşıldığından yürürlüğe koyduk.

Bizim içeride ve dışarıda izmirde de bir çok guruplarımız var neden bunların hiç birinde böyle bir rahatsızlık olmadı burada oldu, hiç düşündünüz mü?

Siz duygusal bir bağ ile bağlı olup **(hocanızı çok sevebilirsiniz)** bu sizi ilgilendirir. O da sizleri çok sevseydi İstifa dilekçesini vermek değil lâfını bile ağzına almazdı istifa eden kimsenin bunların hepsini düşünmesi lâzım gelmezmiydi Bu hadise ile çevresinde olan her kesi yüz üstü bırakmış değilmi'dir. Savaşı terk edenin cezasının (idam) olduğunu acaba düşünmüşlermi'dir. Siz düşünün bakalım suçlu arıyor iseniz suçlu kim siz verin cevabını.

Diyeceğim daha çok şey var ama gecenin bu vaktinde artık durumlara düşürenler ve vakitlerimizi böyle bütün bu vıdı vıdı lardan bıktım bu kadarla bitirmek istiyorum gereksiz yere bizlere bu işlerle zaman harcetenler hesap versin.

Şimdi gelelim neticeye. Eğer bizi bu akşam aramasaydınız iyi olmayacaktı aradığınız için bu e_mail-i sadece bilgi için gönderiyorum, dargınlığımız yoktur gene yaza bilirsiniz... Ancak bize bir daha o hadiseden ve o kişiden bahsetmeyin çünkü artık geçmişi unutmak istiyoruz ve yaralarımızı sarmak istiyoruz her hatırlatış bizim yaramızın tekrar nüksetmesine sebep oluyor. Faili olmadığımız bu hadisenin daha fazla uzaması bizleri her geçen gün biraz daha üzüyor.

Eğer isterseniz çok sevdiğinizi söylediğiniz hocanız ile ve diğer sevenleri ile hür insanlar olarak **(bizim sistemimizin dışında)** her türlü sohbet toplantı Cum'a duaları aklınıza ne gelirse yapabilirsiniz.

Arapça okuyabilirsiniz fıkıh kûr'an okuyabilirsiniz bunlara kimse mani olamaz bende hiç karışmam neden karışayım ki böyle yüzlerce topluluk var hatta başka bir efendiden izin ve icazat alıp o yoldan halka yapabilirsiniz bunlar hür iradesi olan kimselerin tabii haklarıdır. Bizi ilgilendirmez.

Eğer yola bizimle devam etmek isterseniz kapımız edebinle gelen her kese açıktır.

Uygun bir formül bulunur. Oradaki başka bir gurubumuza devam edebilirsiniz, sizlerin bileceği iştir bizde zorlama ve reklâm olmaz, düsturumuz **(gidene dur, gelene git)** demek değildir. Yaklaşık iki seneye yakın bir zamandır o kadar boş işlerle meşgul edildim ki hayret doğrusu. Bu işlere ayırdığım zamanda koskoca bir kitap yazardım. Ancak yaklaşık on senedir yapılan bu yazışmalar arşivimde mevcut olduğundan onları bir araya toplayıp bir kitap haline getireceğim ki bizden sonra gelenler ibret alsınlar. Bu kadar zaman kaybindan sonra hiç olmazsa elde böyle bir kitap kalmış olsun.

Hayırlı akşamlar her kese selâmlar hoşça kalın. Allah sağlık sıhhat şifalar versin.

Evet yukarıda da belirtildiği gibi artık bu hadiseden gerçekten uzaklaşmağa karar verdik, çok bizar olduk ve tamamen kapatmaya bir daha açmamaya ve yaralarımızı sarmağa yöneldik. Bu kadar zaman kaybı ve üzüntüsü de çabası oldu. Ancak elde bu yazılımlar kaldı İnşallah bizlerden sonra bazılarına ders ve ibret olur.

(10/02/2008)

Terzi Baba Tekirdağ

(Gönülden esintiler)

“DAHA EVVELCE ÇIKAN KİTAPLARIMIZ”

1. Necdet Divanı:
2. Hacc Divanı:
3. İrfan Mektebi, Hakk Yolu'nun Seyr defteri:
4. Lübb'ül Lübb, Özün Özü, (Osmanlıca'dan çeviri):
5. Salât- Namaz ve Ezan-ı muhammedi'de Bazı hakikatler:
6. İslâm'da Mübarek Geceler, bayramlar ve Hakikatleri:
7. İslâm, İmân, İhsân, İkân, (Cibril Hadîs'i):
8. Tuhfetu'l Uşşâkiyye, (Osmanlıca'dan çeviri):
9. Sûre-i Rahmân ve Rahmâniyyet:
10. Kelime-i Tevhid, değişik yönleriyle:
11. Vâhy ve Cebrâil:
12. Terzi Baba (1) ve Necm Sûresi:
13. (13) On üç ve Hakikat-i İlâhiyye:
14. İrfan Mektebi, “Hakk Yolu”nun seyr defteri ve (şerhi)
15. Altı Peygamber: (1) Âdem (a.s.)
16. Divan (3)
17. (Kevkeb) kayan “yıldız” lar.

“ÜZERİNDE ÇALIŞTIĞIMIZ KİTAPLARIMIZ”

- ** Sûre'i Fetih:
- ** Sûre'i Yusuf ve dervişlik:
- ** Mektuplar ve zuhuratlar:
- ** Ve bir çok diğerleri.....

ADRES

NECDET ARDIÇ
Büro : Etuğrul mah.
Hüseyin Pehlivan caddesi no. 35/4
Servet Apt.
59 100 Tekirdağ.

Ev : 100 yıl Mahallesi uğur Mumcu Cad.
Ata Kent sitesi A Blok kat 3 D. 13.
59 100 Tekirdağ,

Tel (Büro) : (0282) 263 78 73
Faks : (0282) 263 78 73
Tel (ev) : (0282) 261 43 18
Cep : (0533) 774 39 37

İ-mail adresi: <terzi.baba@yahoo.com.tr>

Veb sayfası Almanya: <www.terzibaba.com>

Veb sayfası: Amerika: <www.necdetardic.info>

Veb sayfası: Amerika: <<http://necdetardic.org>>

(MSN)

Messenger adresi <terzibaba13@hotmail.com>

Not= Bu yazı arka kapağa konacak:

**İLMİN YOK İDİ FAKAT ÖĞRETTİLER,
SENİ NİCE ZAMAN BAKIP GÜTTÜLER,
BİR YERE GETİRİP ADAM ETTİLER,
ÖĞRETENLER YANIN DA EDEP YA HUU.**

